

VYSOKÁ ŠKOLA BÁŇSKÁ – TECHNICKÁ UNIVERZITA OSTRAVA
EKONOMICKÁ FAKULTA

KATEDRA PRÁVA

Reorganizace jako jeden ze způsobů řešení úpadku
Reorganization as a way of solving insolvency

Student:	Bc. Eva Olbrichová
Vedoucí diplomové práce:	Mgr. Damian Czudek

Ostrava 2014

VŠB - Technická univerzita Ostrava
Ekonomická fakulta
Katedra práva

Zadání diplomové práce

Student: **Bc. Eva Olbrichová**
Studijní program: **N6208 Ekonomika a management**
Studijní obor: **6208T011 Ekonomika a právo v podnikání**
Téma: **Reorganizace jako jeden ze způsobů řešení úpadku**
Reorganization as a Way of Solving Insolvency

Zásady pro vypracování:

1. Úvod
  2. Úpadek a způsoby jeho řešení
  3. Reorganizace jako jeden ze způsobů řešení úpadku
  4. Průběh reorganizace
  5. Reorganizační plán a jeho plnění
  6. Analýza reorganizací v České republice
  7. Závěr
- Seznam použité literatury
Seznam zkratk
Prohlášení o využití výsledků diplomové práce
Seznam příloh
Přílohy

Seznam doporučené odborné literatury:

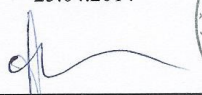
- HÁSOVÁ, Jiřina a Tomáš MORAVEC. *Insolvenční řízení*. Praha: C. H. Beck, 2013. 262 s. ISBN 978-80-7400-459-9.
- KISLINGEROVÁ, Eva et al. *Insolvenční praxe v České republice: v období 2008 - 2013*. Praha: C. H. Beck, 2013. 143 s. ISBN 978-80-7400-497-1.
- KOTOUČOVÁ, Jiřina et al. *Zákon o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon): komentář*. Praha: C. H. Beck, 2010. 1100 s. ISBN 978-80-7400-320-2.
- KOZÁK, Jan et al. *Insolvenční zákon a předpisy související. Nařízení Rady (ES) o úpadkovém řízení: komentář*. 2. vyd. Praha: Wolters Kluwer Česká republika. 2013. 1246 s. ISBN 978-80-7357-243-3.
- RICHTER, Tomáš. *Insolvenční právo*. Praha: ASPI, 2008. 471 s. ISBN 978-80-7357-329-4.

Formální náležitosti a rozsah diplomové práce stanoví pokyny pro vypracování zveřejněné na webových stránkách fakulty.

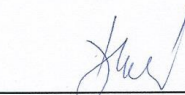
Vedoucí diplomové práce: **Mgr. Damian Czudek**

Datum zadání: 22.11.2013

Datum odevzdání: 25.04.2014

JUDr. Bohuslav Halfar
vedoucí katedry

prof. Dr. Ing. Dana Dluhošová
děkanka fakulty

„Jedna z věcí, jež se v posledních stoletích namáhal lidský duch nalézt, je tajemství, jak dlužit více, než máme, a žít si při tom, jako bychom byli bez dluhů.“

(Voltaire)

Prohlášení studenta

Prohlašuji, že jsem celou diplomovou práci včetně příloh vypracovala samostatně pod vedením vedoucího diplomové práce a uvedla jsem všechny použité podklady a literaturu.

V Ostravě 25. dubna 2014

.....*Olbrichová*.....

Bc. Eva Olbrichová

Poděkování

Na tomto místě bych ráda poděkovala Mgr. Damianu Czudkovi, za jeho odborné vedení, připomínky, rady a trpělivost při psaní této diplomové práce.

Obsah

1	Úvod	4
2	Úpadek a způsoby jeho řešení.....	6
2.1	Opodstatnění přijetí insolvenčního zákona.....	6
2.1.1	Významné novely insolvenčního zákona	7
2.2	Základní průběh insolvenčního řízení	7
2.2.1	Úpadek.....	8
2.2.2	Insolvenční správce	11
2.2.3	Postavení věřitelů a věřitelské orgány	13
2.2.4	Moratorium	14
2.3	Způsoby řešení úpadku	15
2.3.1	Konkurs	15
2.3.2	Zvláštní způsoby řešení úpadku	17
2.3.3	Oddlužení.....	18
3	Reorganizace jako jeden ze způsobů řešení úpadku	20
3.1	Důvody přijetí reorganizace do právního systému ČR.....	20
3.2	Podstata reorganizace	23
3.3	Přípustnost reorganizace	24
3.3.1	Kvantitativní podmínky přípustnosti reorganizace	25
3.3.2	Kvalitativní podmínky přípustnosti reorganizace	26
3.3.3	Negativní vymezení přípustnosti reorganizace	27
4	Průběh reorganizace	29
4.1	Návrh na povolení reorganizace.....	29
4.1.1	Vliv věřitelů při vyjednávání o návrhu na povolení reorganizace	30
4.1.2	Konsensuální reorganizace	30

4.1.3	Nekonsensuální reorganizace.....	32
4.1.4	Předpřipravená reorganizace.....	33
4.1.5	Náležitosti návrhu na povolení reorganizace.....	35
4.2	Rozhodnutí o návrhu na povolení reorganizace.....	38
4.2.1	Důvody zamítnutí návrhu na povolení reorganizace.....	38
4.2.2	Povolení reorganizace	38
4.3	Provoz a správa dlužníkovy podniku.....	40
4.3.1	Účinky v období od zahájení insolvenčního řízení do povolení reorganizace ...	40
4.3.2	Účinky v období po povolení reorganizace	40
4.4	Postavení věřitelů při reorganizaci	42
4.4.1	Rozdělení věřitelů do skupin	43
5	Reorganizační plán a jeho plnění	46
5.1	Právo sestavení reorganizačního plánu.....	47
5.2	Obsah reorganizačního plánu.....	48
5.3	Význam znaleckého posudku v průběhu reorganizace	50
5.4	Způsoby provedení reorganizace	51
5.5	Rozhodnutí o reorganizačním plánu.....	53
5.5.1	Přijetí reorganizačního plánu věřiteli	53
5.5.2	Schválení reorganizačního plánu insolvenčním soudem.....	55
5.6	Provádění reorganizačního plánu	57
5.6.1	Účinky reorganizačního plánu	57
5.6.2	Změna reorganizačního plánu.....	59
5.7	Skončení reorganizace	60
5.7.1	Zrušení rozhodnutí o schválení reorganizace	60
5.7.2	Přeměna reorganizace v konkurs	61
5.7.3	Splnění reorganizačního plánu.....	62
6	Analýza reorganizací v České republice	64

6.1	Základní údaje o využívání reorganizací	64
6.1.1	Insolvenční návrhy a jednotlivé způsoby řešení úpadku	64
6.1.2	Povolené reorganizace	67
6.1.3	Přeměna reorganizací v konkurs	68
6.1.4	Struktura povolených reorganizací	69
6.2	Vyhodnocení uplatnění řešení úpadku formou reorganizace	70
7	Závěr	72
	Seznam literatury	74
	Seznam zkratek	78
	Seznam příloh	80

1 Úvod

Reorganizace je způsobem řešení dlužníkovy úpadku, určeným výlučně pro podnikatelské subjekty, protože reorganizace se týká pouze podniku dlužníka. Dlužník, tedy může i nadále vyvíjet podnikatelskou činnost, což je zcela nová možnost jak pro dlužníka, tak pro věřitele, jejichž aktivní úloha a spolupráce je v rámci tohoto způsobu řešení klíčová. Dlužníkovi se předkládá možnost zachovat provoz podniku, kdy při postupném uspokojení pohledávek věřitelů, zajištěnými opatřeními dojde k ozdravení hospodaření daného podniku.

Reorganizaci do českého úpdkového práva přivedl zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), který nabyl účinnosti 1. ledna 2008 a nahradil tak dosavadní nevyhovující úpravu zákona č. 328/1991 Sb., o konkursu a vyrovnání. Zákon o konkursu a vyrovnání měl mnoho nedostatků, jedním z nich byla absence sanačního způsobu řešení úpadku dlužníka. Řešením tohoto nedostatku se stala právě reorganizace, do které v tomto směru bylo vloženo velké očekávání, že dramatickým způsobem změni nepoměr využívaného řešení úpadku likvidační povahy, jimž je konkurs, který má v podstatě monopolní povahu, při řešení úpadků podnikatelských subjektů. Od reorganizace se tak očekává, že se stane adekvátní alternativou tomuto způsobu řešení úpadku ve sféře podnikatelských subjektů.

Cílem této diplomové práce je představit reorganizační proces, reálně zhodnotit dosavadní využití reorganizace a zjistit specifika reorganizací v české insolvenční praxi, od počátku působení insolvenčního zákona po současnost, na základě analýzy z veřejně přístupných dat poskytovaných Ministerstvem spravedlnosti ČR. Výsledky analýzy budou podkladem pro zhodnocení, zda-li reorganizace splnila očekávání, která do ní byla vložena při jejím zavedení do českého úpdkového práva či nikoli.

Diplomová práce se skládá z teoretické a praktické části. V teoretické části je nejprve charakterizován úpadek, jako základní předpoklad pro zahájení insolvenčního řízení a jednotlivé možné způsoby řešení úpadku dlužníka. Další část je věnována průběhu reorganizace, zejména zjištění, kdy a pro koho je využití reorganizace přijatelné a vhodné využít a za jakých okolností je možné reorganizaci povolit. Dále je řešeno jaké mají postavení věřitelé v průběhu reorganizace a celkové účinky jejího povolení na všechny dotčené osoby. Stěžejní pro úspěšné provedení reorganizace je reorganizační plán, jeho kvalita a realizovatelnost, proto je mu věnována značná část práce. Závěr teoretické části se věnuje podmínkám, za kterých je možné reorganizaci ukončit.

Praktická část analyzuje dosavadní využití reorganizací jako alternativního způsobu řešení úpadku ke konkursu v českém úpadkovém prostředí a hodnotí, zda-li se v něm dokázala prosadit.

Při zpracování diplomové práce byly použity metody popisu, analýzy a syntézy.

Diplomová práce je zpracována podle právního stavu k 1. dubnu 2014. Případným čtenářům by měla poskytnout dostatečné informace pro objasnění procesu reorganizace v úpadkovém prostředí České republiky.

2 Úpadek a způsoby jeho řešení

Možnost odstranit vlivy problematických subjektů (dlužník – úpadce) na hospodářský systém a zmírnit tak dopady ztrát vzniklých jejich činností na ostatní subjekty, jako jsou například podnikatelé, domácnosti a finanční instituce, je základní vlastností kvalitního úpadečského práva.

2.1 Opodstatnění přijetí insolvenčního zákona

V zákoně o konkursu a vyrovnání¹ zcela zásadním způsobem chyběl sanační princip způsobu řešení dlužníkového úpadku nebo hrozícího úpadku. Zákon disponoval v podstatě nefunkčním institutem vyrovnání, kterého využilo jenom nepatrné množství podniku, vzhledem k problémové aplikaci uplatnění a mizivé úspěšnosti vyřešení úpadku dlužníka právě touto cestou.²

Nedostatky zákona o konkursu a vyrovnání se projevovaly postupně. Příčina těchto nedostatků vychází ze skutečnosti, že díky zákonu o konkursu a vyrovnání se realizoval návrat úpadečského práva do českých zemí po více než čtyřiceti letech. Absence předchozích zákonů znemožnila jakýkoli další vývoj zákona a tím narušila právní kontinuitu a možnosti čerpat z praxe předešlých let. Rovněž zákon o konkursu a vyrovnání, v souvislosti s nárůstem krizových situací a v důsledku postupujícího hospodářského vývoje nereflektoval moderní vývojové trendy a nebyl tak schopen se přizpůsobit potřebám ekonomické společnosti.³

Naléhavost změny byla nezbytná a přinesl ji zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), dále jen InsZ. Cílem insolvenčního zákona je především poskytnout možnosti v zajištění větší transparentnosti a předvídatelnosti insolvenčního řízení, posílit postavení věřitelů a navýšit míru jejich uspokojení, motivovat dlužníka řešit svůj úpadek včas, využít sanační způsob řešení dlužníkového úpadku, tam kde je to vhodné a celkově urychlit a zefektivnit průběh insolvenčního řízení.⁴

---

¹ Zákon č. 328/1991 Sb., o konkursu a vyrovnání

² BARABÁŠ, Ivan. *Novinky z procesního práva: Ohlédnutí za prvními dvěma lety fungování reorganizace v české republice*. Havel&Holásek: advokátní kancelář [online]. [cit. 2014-04-20].

³ SCHELLEOVÁ, Ilona. *Základy insolvenčního práva*. 1. vyd. Ostrava: KEY Publishing, 2008. 322 s. ISBN 978-80-87071-88-5.

⁴ SVOBODOVÁ, Libuše. *Vývoj insolvenčního řízení v České republice*. VŠE: Ekonomika a management [online]. [cit. 2014-04-18]. Dostupné z: <http://www.vse.cz/eam/188>

InsZ nabyl účinnosti 1. ledna 2008 a nahradil tak po patnácti letech předchozí právní úpravu. Je součástí soukromého práva a aplikuje se na řešení úpadku a hrozícího úpadku dlužníka v rámci soudního řízení.⁵

2.1.1 Významné novely insolvenčního zákona

Hospodářský mechanismus je v neustálém vývoji a tak i InsZ prochází řadou novelizací. Lze vyzdvihnout novelu provedenou zákonem č. 217/2009 Sb., která měla zejména připravit úpravu úpadkového práva na dopad globální hospodářské krize, která byla toho roku na svém počátku. Zákonodárci upřednostňují při způsobu řešení úpadku sanační formu před likvidační, proto se nejvíce změn dotklo právě právní úpravy oddlužení a reorganizace. Konkurs v této novelizaci zůstal téměř bez povšimnutí.⁶

Počátkem roku 2014 nabyla účinnosti systémová novela insolvenčního zákona, zákonem č. 294/2013 Sb., kterým se mění InsZ. Cílem novely je souhrnně reagovat z dosavadních zkušeností z insolvenční praxe a pomocí nich odstranit nedostatky, které byly v pětileté účinnosti pozorovány. V případě reorganizace, se snaží zpřístupnit tento způsob řešení úpadku pomocí zmírnění kvantitativních podmínek přípustnosti reorganizace zpřístupnit. Nabízí se, že jelikož novela nabyla účinnosti ve stejnou dobu, jako nový občanský zákoník⁷ je přizpůsobovat terminologii v něm obsaženou na insolvenční zákon. Je tomu tak ovšem v minimální míře.⁸

2.2 Základní průběh insolvenčního řízení

Podstata insolvenčního řízení spočívá v prokázání úpadku na straně dlužníka a následná aplikace nejvhodnějšího způsobu řešení, pro co nejpříznivější dopad takové situace. Ustanovení insolvenčního zákona se použije na řešení úpadku a hrozícího úpadku dlužníka takovým způsobem, aby se dospělo k uspořádání majetkových vztahů k osobám dotčených

---

⁵ KOZÁK, Jan et al. *Insolvenční zákon a předpisy související. Nařízení Rady (ES) o úpadkovém řízení: komentář*. 2. vyd. Praha: WoltersKluwer Česká republika, 2013. 1246 s. ISBN 978-80-7357-243-3.

⁶ TARANDA, Petr. „Protikrizová“ novela insolvenčního zákona. *Daně a právo v praxi* [online]. 2009, roč. 6, č. 8 [cit. 2014-03-15]. Dostupné z: <http://www.danarionline.cz/archiv/dokument/doc-d5633v7772-protikrizova-novela-insolvenčního-zákona/>

⁷ Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník

⁸ HAMRAN, Richard. *Systémová novela insolvenčního zákona je těsně před schválením. Co přinese?*. Patria Online [online]. [cit. 2014-04-18]. Dostupné z: <http://www.patria.cz/pravo/2401567/systemova-novela-insolvenčního-zákona-je-tesne-pred-schvalenim-co-prinese.html>

dlužníkovým úpadkem nebo hrozícím úpadkem a k co nejvyššímu a zásadně rovnému uspokojení dlužníkových věřitelů.⁹

2.2.1 Úpadek

Vznik úpadku na straně dlužníka je nepochybně základním předpokladem pro zahájení insolvenčního řízení¹⁰. V podstatě se rozlišují dvě formy úpadku, a to platební neschopnost a předlužení. Prvním případem, se kterým se lze setkat, je platební neschopnost dlužníka, což může být příčinou zahájení insolvenčního řízení bez ohledu na to, o jaký subjekt se jedná - zda jde o právnickou osobu nebo fyzickou osobu, osobu podnikatele či osobu nepodnikatele.¹¹ U druhé formy se jedná o předlužení dlužníka, s tímto případem se můžeme setkat pouze u fyzické osoby - podnikatele nebo u právnické osoby. Předlužení se tak týká těch osob, které jsou povinny vést účetnictví. V zákoně se ovšem můžeme setkat ještě s pojmem hrozící úpadek.¹²

Insolvenční zákon nezohledňuje výši pohledávky věřitele, jedná se tedy o insolvenční řízení, do kterého může být přihlášená i pohledávka zanedbatelného rozsahu. Je pouze na věřiteli, aby zhodnotil, jestli se mu vyplatí vstoupit do insolvenčního řízení a takovou pohledávku přihlásit.¹³

Pro vymezení úpadku dlužníka pro **platební neschopnost** neboli insolvenční, musí být kumulativně splněny všechny kritéria uvedené v §3 odst. 1 InsZ. Dlužník musí mít více věřitelů, to znamená existenci minimálně dvou věřitelů. Má-li pouze jediného věřitele, tak je povinen svou pohledávku vůči dlužníkovi vymáhat formou exekuce. Při rozhodnutí o úpadku se bere ohled i na to, zda nebyl počet věřitelů uměle vytvořen. To znamená, účelné postoupení některé z pohledávek či jen části pohledávky jednoho věřitele na další osobu. Věřitelem se tak nestává ten, na nějž byla převedena pohledávka v době kratší než 6 měsíců před podáním

---

⁹ § 1 zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů.

¹⁰ Insolvenční řízení je zahájeno dnem, kdy dojde insolvenční návrh věcně příslušnému soudu. Zahájení insolvenčního řízení oznámí insolvenční soud vyhláškou. Insolvenční návrh je oprávněn podat buď dlužník, nebo jeho věřitel. Povinnost podat insolvenční návrh bez zbytečného odkladu po zjištění úpadku nebo hrozícího úpadku mají dlužníci právnické osoby a fyzické osoby – podnikatelé. Insolvenční návrh musí splňovat zákonem stanovené náležitosti a může obsahovat i návrh na řešení dlužníkovy úpadku, o němž rozhodne insolvenční soud.

¹¹ Vyjma subjektů, které jsou z působnosti zákona vyloučeny § 6 InsZ.

¹² POHL, Tomáš. Nová úprava insolvenčního řízení – I. část. Obchodní právo. 2008, č. 3, s. 2-31. ISSN 1210-8278.

¹³ HÁSOVÁ, Jiřina a Tomáš MORAVEC. *Insolvenční řízení*. 1. vyd. Praha: C. H. Beck, 2013. 262 s. ISBN 978-80-7400-459-9.

insolvenčního návrhu, nebo 6 měsíců po zahájení insolvenčního řízení¹⁴. Další podmínkou je, že dlužník musí být v prodlení s plněním jeho splatných peněžitých závazků, a to více než 30 dnů po lhůtě splatnosti. Do insolvenčního práva se tak poprvé dostává konkrétní časová konstanta a nahrazuje sporné spojení „po delší dobu“. Je tedy upřesněna doba, kdy je možné podat insolvenční návrh. Při výkladu definice úpadku pro platební neschopnost je nutné přihlížet i k poslední podmínce a to, že dlužník není schopen tyto závazky plnit. Tato podmínka je kritická pro určení, je-li dlužník v úpadku či nikoli. Rozhoduje o tom, zda dlužník není schopen platit své splatné závazky, nebo je pouze neochoten je zaplatit, ačkoli objektivně by měl být schopen je uhradit.¹⁵

Ke skutkovému tvrzení o neschopnosti dlužníka plnit své závazky, je zapotřebí důkazního břemene ve formě vyvratitelných právních domněnek. Dlužník není objektivně schopen plnit své splatné peněžité závazky, při naplnění těchto podmínek:

- a) zastavil platby podstatné části těchto závazků, nebo
- b) své peněžité závazky neplní po dobu delší 3 měsíců po lhůtě splatnosti, nebo
- c) nelze dosáhnout uspokojení některé ze splatných peněžitých pohledávek vůči dlužníkovi výkonem rozhodnutí nebo exekucí, anebo
- d) nepředložil seznamy podle §104 odst. 1.¹⁶

Pojem „podstatná část peněžitých závazků“ je velice nepřesný, nicméně lze za něj považovat takový rozsah, který v rámci běžné platební morálky dlužníka nebude možné vyhodnotit jako nepodstatný. Z rozsahu provádění plateb se musí jednat o výrazný exces. Za podstatnou část peněžitých závazků, lze považovat „*takový rozsah peněžitých závazků dlužníka, které překračují výši jedné poloviny všech splatných závazků dlužníka*“¹⁷. Je-li dlužník v prodlení se zaplacením svých závazků delší dobu než 3 měsíce po splatnosti, nemusí již být zjišťována objektivní platební neschopnost dlužníka v jiné formě. Pokud se zjistí, že při výkonu rozhodnutí nebo exekuce konečný výtěžek nebude dostatečný ani na zaplacení nákladů, vznikne i v této situaci domněnka o objektivní platební neschopnosti dlužníka. Poslední podmínka má vést dlužníka k tomu, aby plnil svou povinnost, předložit

---

¹⁴ § 143 odst. 2 InsZ

¹⁵ KOZÁK, Jan et al. *Insolvenční zákon a předpisy související. Nařízení Rady (ES) o úpadkovém řízení: komentář*. 2. vyd. Praha: WoltersKluwer Česká republika, 2013. 1246 s. ISBN 978-80-7357-243-3

¹⁶ § 3 odst. 2 InsZ

¹⁷ KOTOUČOVÁ, Jiřina et al. *Zákon o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon): komentář*. 1. vyd. Praha: C. H. Beck, 2010. s. 12. ISBN 978-80-7400-320-2.

soudu seznamy¹⁸. Neučiní-li tak, je mu takové jednání k neprospěchu, jelikož zákon je považuje za jednu z vyvratitelných právních domněnek.¹⁹

V případě úpadku ve formě **předlužení** je opět podmínkou mnohost věřitelů. O předlužení se dále jedná tehdy, kdy souhrn dlužnickových závazků převyšuje hodnotu jeho majetku. Předlužení je tak zjištěitelné pouze u těch subjektů, jež vedou účetnictví. Zákon také přihlíží k souhrnu všech závazků dlužníka, nikoli jen těch splatných. Díky tomu je posílena pozice věřitele, neboť dlužník může rozpoznat krizi z účetních výkazů mnohem dříve, než nabyde velkých rozměrů a má tak šanci podat insolvenční návrh včas. Při předlužení je to většinou právě dlužník, kdo předkládá insolvenční návrh, jelikož věřitelé nejsou schopni dosvědčit dlužníkům úpadek v účetní rovině.²⁰

Novum insolvenčního zákona představuje pojem **hrozící úpadek**, o který jde tehdy, kdy dlužník důvodně předpokládá, že v budoucnu nebude schopen řádně a včas splnit podstatnou část svých peněžitých závazků, a to s ohledem ke všem okolnostem. Úpadek je vždy možné obsahově upřesnit a to jak u platební neschopnosti, tak u předlužení. Interpretace vymezení hrozícího úpadku je ovšem natolik zavádějící, že vyhodnocení jednotlivých případů zůstává v rukou insolvenčních soudců.²¹

„Ve skutečnosti je úpadek okamžikem, kdy dochází k zásadní změně ve vlastnictví korporace. Před úpadkem jsou nositeli rozhodovacích pravomocí společníci, v momentě porušení závazků dlužníka tuto pravomoc ztrácejí ve prospěch věřitelů. Věřitelé by tak měli být chápáni jako vlastníci insolventní společnosti a insolvenční správce jako jimi najatý manažer.“²²

---

¹⁸ Jedná se o seznam dlužnickova majetku včetně pohledávek za jeho dlužníky, seznam jeho závazků s uvedenými věřiteli, seznam zaměstnanců a listiny, které mu uložil předložit insolvenční soud.

¹⁹KOZÁK, Jan et al. *Insolvenční zákon a předpisy související. Nařízení Rady (ES) o úpadkovém řízení: komentář*. 2. vyd. Praha: WoltersKluwer Česká republika, 2013. 1246 s. ISBN 978-80-7357-243-3.

²⁰RANDÁKOVÁ, Monika. Úpadek dlužníka a způsoby jeho řešení v České republice podle nového insolvenčního zákona. *Český finanční a účetní časopis*[online]. 2008, roč. 3, č. 4 [cit. 2014-03-15]. Dostupné z: <http://www.vse.cz/cfuc/abstrakt.php?IDcl=293>

²¹DEUTSCH, Erich. Definice úpadku není stálou konstantou. *Konkursní noviny*. 2012, č. 6. 12 s. ISSN 1213-4023.

²²JACKSON, H. Thomas. *The Logic and Limits of Bankruptcy Law*. Washington: BeardBooks, 2001. s. 101. ISBN 1-58798-114-9.

2.2.2 Insolvenční správce

Velice důležitou osobou, která provází osoby dotčené úpadkem celým průběhem insolvenčního řízení je insolvenční správce. Jeho zájmem je, v co nejkratším možném čase a s co nejvyšší výtěžností ukončit insolvenční řízení a získat odměnu úměrnou jeho práci.

Postavení insolvenčních správců je upraveno insolvenčním zákonem, ale hlavně v zákoně č. 312/2006 Sb., o insolvenčních správcích, ve znění pozdějších předpisů. InsZ se věnuje postavení a činnosti insolvenčních správců jen v nezbytně nutné míře a převážně jen po procesní stránce.

Na insolvenčního správce jsou kladeny vysoké kvalifikační požadavky a dá se říci, že je v pozici jakéhosi průvodce, který kontroluje činnosti dlužníka a informuje věřitele a insolvenční soud o průběhu insolvenčního řízení. Ministerstvo spravedlnosti vede seznam insolvenčních správců, ze kterého se ustanovuje insolvenční správce pro konkrétní insolvenční případy.

Insolvenční správce spadá do procesních subjektů insolvenčního řízení²³. Pro jednotlivá insolvenční řízení ustanovuje insolvenčního správce insolvenční soud, a to nejpozději v rozhodnutí o úpadku dlužníka. Jestliže je rozhodnutí o úpadku spojeno s rozhodnutím o povolení reorganizace a v příloženém reorganizačním plánu je určena osoba insolvenčního správce, insolvenční soud ustanoví insolvenčním správcem tuto osobu.²⁴

Z případu bude insolvenční správce vyloučen, jestliže se prokáže důvod pochybovat o jeho nepodjatosti k insolvenčnímu řízení. Insolvenčního správce mohou také odvolat věřitelé na první schůzi věřitelů po přezkumném jednání v případě, že pro jeho odvolání hlasuje více než polovina věřitelů. Na schůzi věřitelů mohou rovněž samostatným rozhodnutím jmenovat nového insolvenčního správce, kterého jim musí potvrdit insolvenční soud. V případě, že věřitelé na schůzi nestanoví nového insolvenčního správce, bude nového insolvenčního správce opět ustanovovat insolvenční soud.²⁵

Při svém výkonu funkce je insolvenční správce povinen vyvíjet veškeré úsilí, které po něm lze požadovat, aby věřitelé byli uspokojeni v co nejvyšší míře. Musí svou práci

---

²³ Procesní subjekty vymezuje § 9 InsZ a zahrnuje kromě insolvenčního správce dále insolvenční soud, dlužníka, věřitele, kteří uplatňují svá práva vůči dlužníku, státní zastupitelství, které zasahuje do insolvenčního řízení a likvidátora dlužníka.

²⁴ § 25 odst. 1 InsZ

²⁵ KOZÁK, J., P. BUDÍN a L. PACHL. *Insolvenční právo aneb osobní bankroty začínají*. 1. vyd. Brno: Rašínova vysoká škola s.r.o., 2008. 298 s. ISBN 978-80-87001-10-3.

vykonávat svědomitě a s odbornou péčí. Insolvenční správce pravidelně informuje insolvenční soud o své činnosti.²⁶

Insolvenční správce odpovídá za škodu nebo jinou újmu, kterou by mohl způsobit dlužníku, věřitelům nebo třetím osobám. Odpovědnosti se sprostí jen v případě, když prokáže, že škodě nemohl při vší dobré vůli zabránit.²⁷

Insolvenčnímu správci za činnost v rámci insolvenčního řízení náleží odměna a náhrada jeho hotových výdajů. Postup pro výpočet odměny insolvenčního správce se odvíjí od způsobu řešení úpadku dlužníka a je upraven ve vyhlášce č. 313/2007 Sb., o odměně insolvenčního správce, o náhradách jeho hotových výdajů, o odměně členů a náhradníků věřitelského výboru a o náhradách jejich nutných výdajů.

Nyní se zaměřím na odměnu insolvenčního správce v případě řešení dlužníkovy úpadku reorganizací, jelikož výše odměny může být rozhodující pro podniky menšího rozsahu, zda zvolí tuto variantu, nebo budou muset využít jiného způsobu řešení úpadku, který jím insolvenční zákon nabízí.

Jestliže schůze věřitelů se souhlasem insolvenčního správce nestanoví jinou výši odměny, připadá insolvenčnímu správci při řešení dlužníkovy úpadku reorganizací za každý započatý měsíc:

- v prvním roce po rozhodnutí o povolení reorganizace je odměna stanovena z dvanáctinásobku průměrného měsíčního obratu za poslední účetní období předcházející insolvenčnímu návrhu, a
- v následujících letech trvání reorganizace je odměna stanovena z dvanáctinásobku průměrného měsíčního obratu za účetní období předchozího roku trvání reorganizace. Odměna činí od 33 000 Kč až do 415 000 Kč za měsíc.

Odměnu insolvenčního správce lze přiměřeně snížit nebo zvýšit vzhledem k rozsahu a náročnosti vykonané činnosti a s přihlédnutím k předpokládané délce řešeného insolvenčního případu.²⁸

Výše odměny insolvenčního správce je ve vyhlášce kalkulována na proces standardní reorganizace, do které mají podle právní úpravy šanci vstoupit zejména větší podnikatelské subjekty. Pro drobné podnikatele, u kterých by bylo možné povolit reorganizaci je výše odměny insolvenčního správce mnohdy nepřekonatelnou překážkou a vzhledem k rozsahu

---

²⁶ § 36 odst. 1 InsZ

²⁷ § 37 odst. 1 InsZ

²⁸ Výkladové stanovisko Ministerstva spravedlnosti č. 5/2011 – K odměně insolvenčního správce při řešení úpadku reorganizací [Program] ASPI [cit. 2014-02-05].

jejich podnikatelské činnosti je odměna za takovouto reorganizaci neadekvátní. Dlužník, který by navrhoval snížení odměny insolvenčního správce nemá právní jistotu, že mu insolvenční soud vyhoví. Pro dlužníka, který by uvažoval o ekonomické dosažitelnosti reorganizace, je odpověď na výši odměny zcela zásadní. Bylo by tedy příhodné, aby spodní hranice odměny insolvenčního správce více odpovídala skutečné činnosti, kterou správce v řízení reorganizace provede. Vstup do reorganizace by byl pro drobné podnikatele tímto krokem přístupnější.²⁹

2.2.3 Postavení věřitelů a věřitelské orgány

Zájem věřitele v insolvenčním řízení je, v co nejkratším čase získat co nejvyšší poměrné uspokojení pohledávky za dlužníkem. Toho mohou dosáhnout pouze ti, jenž své pohledávky řádně a včas přihlásili do insolvenčního řízení. Svůj vliv věřitelé realizují pomocí věřitelských orgánů, jsou jimi schůze věřitelů a věřitelský výbor nebo zástupce věřitelů.³⁰

Schůze věřitelů je pokládána za základní a nejvlivnější z věřitelských orgánů, svolává a řídí ji insolvenční soud. Svolání schůze je oznámeno vyhláškou, součástí které je program, místo a čas jednání. Schůze se mohou zúčastnit všichni přihlášení věřitelé, avšak účast na ní není povinná. Na schůzi se volí a odvolává věřitelský výbor, rozhoduje o počtu jeho členů. Z ustanovení insolvenčního zákona vyplývají schůzi věřitelů další významná opatření, hlasují o osobě insolvenčního správce, o způsobu řešení úpadku dlužníka a o osobě znalce k ocenění majetku. Vše, co patří do působnosti věřitelských orgánů, si může vyhradit schůze věřitelů. Hlasovací právo na schůzi věřitelů mají všichni přítomní věřitelé, kterým nebyla popřena pohledávka. Pro platnost usnesení schůze věřitelů se vyžaduje prostá většina hlasů věřitelů, počítaná podle výše jejich pohledávek. Platí, že 1 Kč pohledávky se rovná jednomu hlasu.³¹

Schůze věřitelů je povinna ustanovit věřitelský výbor, jestliže počet přihlášených věřitelů vůči dlužníkovi je více než 50. Věřitelský výbor má 3 až 7 členů a musí v něm být zastoupeny všechny skupiny věřitelů podle charakteru pohledávek (zajištěné i nezajištěné pohledávky).³² Hlavní úloha věřitelského výboru spočívá v ochraně společných zájmů věřitelů během insolvenčního řízení. Tuto úlohu plní prostřednictvím součinnosti s insolvenčním správcem, dohlíží nad jeho činností a schvaluje jeho hotové výdaje spojené s údržbou a

²⁹KOZÁK, Jan. Poradna konkursních novin. *Konkursní noviny*. 2010, č. 19. 12 s. ISSN 1213-4023.

³⁰HÁSOVÁ, Jiřina a Tomáš MORAVEC. *Insolvenční řízení*. 1. vyd. Praha: C. H. Beck, 2013. 262 s. ISBN 978-80-7400-459-9.

³¹KOZÁK, Jan et al. *Insolvenční zákon a předpisy související. Nařízení Rady (ES) o úpadkovém řízení: komentář*. 2. vyd. Praha: WoltersKluwer Česká republika, 2013. 1246 s. ISBN 978-80-7357-243-3.

³² § 56 odst. 1 a 2 InsZ

správou majetkové podstaty. Uděluje souhlas dlužníku nebo správci k uzavírání smluv o úvěrovém financování, může nahlížet do dlužníkova účetnictví a dalších písemností.³³

Insolvenční soud může jmenovat prozatímní věřitelský výbor, a to do doby ustanovení řádného věřitelského výboru. Prozatímní věřitelský výbor slouží pro rychlé rozhodování v otázkách, kde musí být vyjádřeno stanovisko volitelného věřitelského orgánu v počátcích insolvenčního řízení.³⁴

2.2.4 Moratorium

V ekonomii nabývá moratorium významu odkladu splatnosti pohledávek či prodloužení platebních lhůt. Podle insolvenčního zákona tento institut umožňuje dlužníkovi dočasnou ochranu před prohlášením úpadku a poskytuje mu časovou lhůtu pro nalezení způsobu řešení úpadku nebo uzavření dohody s věřiteli o vypořádání jeho závazků.³⁵

Moratorium lze vyhlásit jen na návrh dlužníka - podnikatele, který není v likvidaci. K návrhu na moratorium, musí dlužník připojit kromě listin povinných k insolvenčnímu návrhu i poslední účetní uzávěrku a úředně ověřený souhlas většiny jeho věřitelů, že s prohlášením moratoria souhlasí.³⁶

V praxi se osvědčil postup, kdy dlužník spojil podání insolvenčního návrhu, návrh na povolení reorganizace a návrh na povolení moratoria, čímž vzniká možnost pro časový prostor v délce až čtyř měsíců³⁷ pro vyjednávání o podobě připravované reorganizace.³⁸

---

³³HÁSOVÁ, Jiřina a Tomáš MORAVEC. *Insolvenční řízení*. 1. vyd. Praha: C. H. Beck, 2013. 262 s. ISBN 978-80-7400-459-9.

³⁴POHL, Tomáš. Nová úprava insolvenčního řízení – I. část. *Obchodní právo*. 2008, č. 3, s. 2-31. ISSN 1210-8278.

³⁵HÁSOVÁ, Jiřina a Tomáš MORAVEC. *Insolvenční řízení*. 1. vyd. Praha: C. H. Beck, 2013. 262 s. ISBN 978-80-7400-459-9.

³⁶ § 116 odst. 2 InsZ

³⁷ Doba trvání moratoria je stanovena od zveřejnění rozhodnutí o jeho vyhlášení v insolvenčním rejstříku po dobu uvedenou v návrhu, nejdéle však tři měsíce. Dlužník v průběhu trvání moratoria může požádat o prodloužení dříve stanovené lhůty. Insolvenční soud může lhůtu prodloužit maximálně o dalších 30 dnů.

³⁸KOZÁK, Jan et al. *Insolvenční zákon a předpisy související. Nařízení Rady (ES) o úpadkovém řízení: komentář*. 2. vyd. Praha: WoltersKluwer Česká republika, 2013. 1246 s. ISBN 978-80-7357-243-3.

2.3 Způsoby řešení úpadku

Po zahájení insolvenčního řízení vydává soud dva typy rozhodnutí. V případě, že se prokáže, že se dlužník nachází v úpadku, vydává insolvenční soud rozhodnutí o úpadku dlužníka. Druhé rozhodnutí upřesňuje způsob, jakým bude dlužníkův úpadek řešen.

V některých případech je možné vydat obě rozhodnutí najednou. Jedná se tak, když dlužník s insolvenčním návrhem připojí reorganizační plán schválený všemi skupinami věřitelů a splňuje podmínky dané zákonem pro tento typ řešení úpadku. Insolvenčnímu soudu v takové situaci nezbyvá než spojit rozhodnutí o úpadku s rozhodnutím o řešení úpadku formou reorganizace. Další taková situace může nastat, když dlužník s insolvenčním návrhem připojí návrh o povolení oddlužení. V ostatních případech soud samostatně rozhodne, jaký ze způsobu řešení úpadku bude nejvhodnější, a to nejpozději do tří měsíců po rozhodnutí o úpadku, ale zároveň ne dříve, než po skončení schůze věřitelů svolané po rozhodnutí o úpadku. Pro rozhodnutí o oddlužení je časová lhůta třicet dní po rozhodnutí o úpadku.³⁹

Univerzálním způsobem řešení úpadku je konkurs, který je možné uplatnit pro jakýkoli typ osoby dlužníka. Insolvenční soud se ovšem rozhodne pro takový způsob řešení úpadku dlužníka, který bude nejefektivnější a nejvhodnější.

Následující řádky řeší jednotlivé možné způsoby řešení úpadku vyjma reorganizace, které bude věnována zbylá část diplomové práce.

2.3.1 Konkurs

Význam slova konkurs pochází z latinského termínu *concursum creditorium*, který vyjadřuje, že jde o souběh věřitelů, probíhající ve formě přihlašování pohledávek, aby bylo dosaženo jejich uspokojení z konkursní podstaty.

Konkurs spočívá ve zjištění a následné zpeněžení majetkové podstaty⁴⁰ dlužníka a alespoň částečnému zásadně poměrnému uspořádání majetkových poměrů dlužníka k jeho věřitelům. Jedná se o likvidační formu řešení úpadku dlužníka, kdy prioritou není zachování provozu dlužníka, ale co nejvyšší možná míra uspokojení věřitelů.⁴¹

³⁹POHL, Tomáš. Nová úprava insolvenčního řízení – I. část. *Obchodní právo*. 2008, č. 3, s. 2-31. ISSN 1210-8278.

⁴⁰ Majetkovou podstatou se rozumí všechny majetek dlužníka, který je určen k uspokojení dlužnických věřitelů, položky tvořící majetkovou podstatu jsou taxativně vymezeny v § 206 InsZ.

⁴¹HÁSOVÁ, Jiřina a Tomáš MORAVEC. *Insolvenční řízení*. 1. vyd. Praha: C. H. Beck, 2013. 262 s. ISBN 978-80-7400-459-9.

Prohlášení konkursu je možné u všech typu osob dlužníka. Rozhodnutí o prohlášení konkursu vydá insolvenční soud společně s rozhodnutím o úpadku u těch osob, u kterých je vyloučena reorganizace nebo oddlužení. V ostatních případech se bude jednat o samostatné rozhodnutí. Prohlášení konkursu může nastat i ve chvíli, kdy rozhodne insolvenční soud o přeměně reorganizace v konkurs, nebo v případě zrušení schváleného oddlužení.⁴²

Okamžikem zveřejnění rozhodnutí o prohlášení konkursu nastávají účinky prohlášení konkursu. Prohlášením konkursu se přerušuje likvidace dlužníka právnické osoby, kvůli ujasnění kompetencí v činnosti insolvenčního správce a likvidátora. Na insolvenčního správce prohlášením konkursu přechází dispoziční oprávnění nakládat s majetkovou podstatou, dále ze své pozice vykonává zejména akcionářská práva, vystupuje vůči dlužníkovým zaměstnancům jako zaměstnavatel, zajišťuje provoz dlužníkovu podniku, vede účetnictví a plní daňové povinnosti.⁴³

Prohlášením konkursu se přerušují soudní, správní a jiná řízení o právech a povinnostech, která se týkají majetkové podstaty. Trestní, daňové, dědické řízení, řízení o přestupcích a jiných správních deliktech a další řízení, které se nepřerušují prohlášením konkursu, vymezuje § 266 InsZ.

Zpeněžením majetkové podstaty se rozumí převedení veškerého majetku, který do ní náleží, na peníze. To lze provést:

- veřejnou dražbou, podle zákona č. 26/2000 Sb., o veřejných dražbách,
- prodejem nemovitostí a movitých věcí podle ustanovení občanského soudního řádu o výkonu rozhodnutí a
- prodejem majetku mimo dražbu.

O způsobu zpeněžení majetkové podstaty rozhodne insolvenční správce se souhlasem věřitelského výboru.⁴⁴

Zajištění věřitelé mají právo, aby jejich pohledávka byla uspokojena z výtěžku věcí, práva, pohledávky nebo jiné majetkové hodnoty, kterou byla zajištěna. Z toho vyplývá, že zajištěným věřitelům náleží 100% čistého výtěžku zpeněžení jejich zajištění. U ostatních věřitelů dojde k poměrnému rovnému uspokojení podle výše jejich pohledávek. Na konci zpeněžení majetkové podstaty předloží insolvenční správce insolvenčnímu soudu konečnou zprávu. Obsah konečné zprávy je vymezen v § 302 odst. 2 InsZ.

---

⁴²KOZÁK, J., P. BUDÍN a L. PACHL. *Insolvenční právo aneb osobní bankroty začínají*. 1. vyd. Brno: Rašínova vysoká škola s.r.o., 2008. 298 s. ISBN 978-80-87001-10-3.

⁴³ § 245 a § 246 InsZ

⁴⁴ § 286 InsZ

Jestliže dlužník v průběhu konkursu zemře, nastupují na jeho místo dědicové. Insolvenční soud po obdržení zprávy o splnění rozvrhového usnesení⁴⁵ rozhodne o zrušení konkursu a tím zanikají i účinky prohlášení konkursu. Po splnění všech povinností sprostí insolvenční soud insolvenčního správce jeho funkce.⁴⁶

2.3.1.1 Nepatrný konkurs

Nepatrný konkurs nepatří mezi další způsoby řešení úpadku dlužníka, jedná se o specifický případ konkursu. Ve chvíli, kdy majetková situace je přehledná a počet věřitelů je omezen, zákonná úprava přináší zjednodušený, rychlejší a tedy méně nákladný postup pro insolvenční řízení.⁴⁷

Uplatnění nepatrného konkursu je možné, v případě splnění dvou podmínek:

- v případě, že dlužníkem je fyzická osoba, která není podnikatelem nebo
- když celkový obrat dlužníka za poslední účetní období předcházející prohlášení konkursu nepřesahuje 2 000 000 Kč a dlužník nemá více než 50 věřitelů.⁴⁸

Jedná se tedy o zvláštní formu řešení konkursu menšího rozsahu. Nepatrný konkurs bude probíhat obdobně jako „normální“ konkurs s možností odchylek vyplývajících z ustanovení § 315 odst. 1 InsZ.

2.3.2 Zvláštní způsoby řešení úpadku

Zvláštní způsoby řešení úpadku zahrnují úpravu úpadku bank, spořitelních a úvěrních družstev a některých zahraničních bank, jde tedy o řešení úpadku finančních institucí. Tento způsob řešení úpadku zapracovává příslušné předpisy Evropských společenství na základě povinnosti transportovat do vnitrostátního právního předpisu ustanovení evropské legislativy, která je pro tyto účely obsažena především ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES ze dne 4. dubna 2001 o reorganizaci a likvidaci úvěrových institucí.⁴⁹

---

⁴⁵ § 308 InsZ vymezuje další případy, kdy soud rozhodne o zrušení konkursu.

⁴⁶ KOZÁK, Jan et al. *Insolvenční zákon a předpisy související. Nařízení Rady (ES) o úpadkovém řízení: komentář*. 2. vyd. Praha: WoltersKluwer Česká republika, 2013. 1246 s. ISBN 978-80-7357-243-3.

⁴⁷ HÁSOVÁ, Jiřina a Tomáš MORAVEC. *Insolvenční řízení*. 1. vyd. Praha: C. H. Beck, 2013. 262 s. ISBN 978-80-7400-459-9.

⁴⁸ § 314 odst. 1 InsZ

⁴⁹ KOZÁK, Jan et al. *Insolvenční zákon a předpisy související. Nařízení Rady (ES) o úpadkovém řízení: komentář*. 2. vyd. Praha: WoltersKluwer Česká republika, 2013. 1246 s. ISBN 978-80-7357-243-3.

Vzhledem k tomu, že úpadek finančních institucí je velmi specifický a ne příliš častý jev, nebude detailnější rozbor zvláštních způsobů řešení úpadku pro účely této práce nezbytný.

2.3.3 Oddlužení

„Při oddlužení není kladen hlavní důraz na maximální uspokojení věřitelů, nýbrž cílem je umožnit dlužníkovi, splňuje-li pro to všechny zákonné předpoklady, aby se oddlužil – osvobodil od dluhů a znovu bez dluhů zapojil do ekonomického života. Jednou z podmínek přitom je, že dlužník k oddlužení musí přistupovat poctivě.“⁵⁰

Oddlužení, lidově řečeno osobní bankrot, je jedním ze způsobů řešení úpadku dlužníka, určený pro fyzické nebo právnické osoby, které nejsou zákonem považovány za podnikatele. Nově je možné dluh z podnikání řešit i oddlužením v případech, kdy s tím souhlasí věřitel, jehož pohledávka vznikla z podnikatelské činnosti dlužníka, nebo jde o pohledávku věřitele, která zůstala neuspokojená po skončení insolvenčního řízení, ve kterém soud zrušil konkurs pro nedostatek majetku dlužníka a v situaci, kdy jde o pohledávku zajištěného věřitele. Zákon tedy nehodnotí osobu dlužníka, ale zkoumá především povahu jeho dluhů.⁵¹

Tímto způsobem je možné řešit nejen úpadek, ale též hrozící úpadek. Jediný, kdo může podat insolvenční návrh spojený s návrhem na oddlužení je osoba dlužníka. Návrh musí splňovat zákonem předepsané náležitosti.⁵²

K návrhu na povolení oddlužení je dlužník povinen připojit seznam majetku a seznam závazků, popřípadě prohlášení o změnách, ke kterým došlo v mezidobí v porovnání se seznamy, které v insolvenčním řízení již dříve předložil, listiny dokládající údaje o jeho příjmech v posledních třech letech a písemný souhlas nezajištěného věřitele, jestliže se dohodl, že hodnota plnění, které při oddlužení obdrží, bude nižší než 30% jeho pohledávky a informaci o tom jaká bude nejnížší hodnota plnění, na kterém se s dlužníkem dohodl. Pokud se ovšem s věřitelem nedohodne jinak, musí být pohledávky nezajištěných věřitelů uspokojeny minimálně ve výši 30% celkového dluhu.⁵³

---

⁵⁰ HÁSOVÁ, Jiřina a Tomáš MORAVEC. *Insolvenční řízení*. 1. vyd. Praha: C. H. Beck, 2013. s. 213. ISBN 978-80-7400-459-9.

⁵¹ § 389 odst. 2 InsZ

⁵² § 391 InsZ

⁵³ § 392 InsZ

Novinkou od letošního roku je i možnost manželů podat společný návrh na oddlužení, a to i přesto, že každý z nich je osobou samostatně oprávněnou podat návrh na povolení oddlužení. Podmínkou je, aby se opravdu jednalo o manžele ke dni podání návrhu na oddlužení insolvenčnímu soudu. Manželé, kteří podají společný návrh, jsou po dobu trvání účinků oddlužení považováni za jednoho dlužníka.⁵⁴

Jsou-li splněny všechny podmínky, insolvenční soud povolí řešení úpadku dlužníka formou oddlužení. Existují dva způsoby, kterými lze provést oddlužení, a to buď zpeněžením majetkové podstaty nebo formou plnění splátkového kalendáře. V případě zpeněžení majetkové podstaty se postupuje obdobně jako při zpeněžení majetkové podstaty u konkursu. Výhodou tohoto způsobu je, že dlužníkovi zůstanou zachovány jeho budoucí příjmy a majetek, který nabude v dalším průběhu řízení. Druhý způsob spočívá v plnění splátkového kalendáře, kdy se dlužník zavazuje po dobu 5 let měsíčně splácet nezajištěným věřitelům ze svých příjmů částku, kterou rozvrhne podle poměru výše jejich pohledávek způsobem, určeným v rozhodnutí insolvenčního soudu o schválení oddlužení. Zajištění věřitelé budou vyplaceni ze zpeněžení jejich zajištění.⁵⁵

Splní-li dlužník řádně a včas všechny povinnosti podle schváleného způsobu oddlužení, vydá insolvenční soud usnesení, kterým osvobodí dlužníka od dosud neuspokojených pohledávek, které byly zahrnuty v oddlužení a rozhodnutí, kterým insolvenční řízení ukončí.⁵⁶

---

⁵⁴ § 394a InsZ

⁵⁵ HÁSOVÁ, Jiřina a Tomáš MORAVEC. *Insolvenční řízení*. 1. vyd. Praha: C. H. Beck, 2013. 262 s. ISBN 978-80-7400-459-9.

⁵⁶ KOZÁK, Jan et al. *Insolvenční zákon a předpisy související. Nařízení Rady (ES) o úpadkovém řízení: komentář*. 2. vyd. Praha: WoltersKluwer Česká republika, 2013. 1246 s. ISBN 978-80-7357-243-3.

3 Reorganizace jako jeden ze způsobů řešení úpadku

Z předchozí kapitoly plyne, že dnešní insolvenční právo dává v podstatě podnikatelům tři možné způsoby, jak se vypořádat s úpadkovou situací. S příchodem roku 2014 nabyl účinnosti zákon č. 294/2013 Sb., který mění insolvenční zákon a přinesl mnoho změn, mimo jiné povoluje, za jistých předpokladů, řešit dluhy z podnikání formou oddlužení. Tato změna může být velmi přínosná pro drobné podnikatele a živnostníky. Hodnotit ovšem jak dalece se dokáže uplatnit institut oddlužení pro dluhy z podnikatelské činnosti, je pro mě zatím zcela předčasné.

Další dva běžné způsoby řešení úpadku dlužníka jsou konkurs a reorganizace. Konkurs je původním způsobem řešení úpadku, jak v globálním měřítku, tak na úrovni českého práva. Reorganizaci do českého právního systému přinesl až insolvenční zákon.

Cílem této kapitoly bude analýza důvodů přijetí reorganizace do českého právního systému, pojetí podstaty reorganizace a specifikovat, za jakých podmínek je možné využít institut reorganizace.

3.1 Důvody přijetí reorganizace do právního systému ČR

Zákon o konkursu a vyrovnání ani ve znění některé z 23 novel tohoto zákona, neobsahoval vyhovující podmínky, pro řešení dlužníkovy úpadku sanační cestou. Zákonodárci se snažili zpřístupnit sanační metody řešení úpadku, které v zákoně o konkursu a vyrovnání představovaly vyrovnání a nucené vyrovnání. Zákon byl ovšem natolik stabilní, že ani množství novel nepomohlo vylepšit fungování celého předpisu.⁵⁷

Zásluhou druhé světové války a komunistického režimu, který po válce na českém území zavládl, měl zákon o konkursu a vyrovnání velkou časovou prodlevu k zákonu, na který by mohl kontinuálně navázat. Zákony, ze kterých mohl čerpat, mají kořeny v konkursním řádu z roku 1781 a následných úpravách z let 1868, 1914 a 1931. V dobách, kdy platily tyto zákony, byl typickým úpadcem malý podnik či živnostník s minimem zaměstnanců a omezeným počtem věřitelů. Za takových podmínek byl konkurs velmi

---

⁵⁷KOTOUČOVÁ, Jiřina et al. *Zákon o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon): komentář*. 1. vyd. Praha: C. H. Beck, 2010. 1100 s. ISBN 978-80-7400-320-2.

předvídatelnou a efektivní metodou, jak řešit úpadek takovýchto subjektů. Všechny tyto úpravy proto upřednostňovaly likvidační princip.⁵⁸

V průběhu desetiletí, kdy se hospodářská situace rychle vyvíjela, svobodné ekonomiky přizpůsobovaly danému vývoji své právní systémy. Zákon o konkursu a vyrovnání, oproti tomu ,čelil naprosto jiné realitě. Osoba typického úpadce se z hlediska ekonomického významu změnila. Úpadci nebyli jen drobní podnikatelé, ale stali se jimi střední a velké podniky i velké korporace s velkým množstvím zaměstnanců a věřitelů. Praxe prokázala, že zákon o konkursu a vyrovnání již nebyl schopen sloužit potřebám společnosti ani ekonomiky, nevytvářel komfortní prostředí pro věřitele v rovině konkursní ani vyrovnací.⁵⁹

Průlomovou změnu přinesl nový insolvenční zákon, který je účinný od roku 2008. Reorganizace byla zavedena jako jedna z klíčových metod řešení dlužníkovy úpadku. Zákonodárci se nechali inspirovat z americké i evropské tradice posledních desetiletí, zejména z amerického Bankruptcy Law z roku 1978 a z právní úpravy našich sousedních států, především Rakouska a Německa. České insolvenční právo se tak přiblížilo celosvětovému standardu.⁶⁰

Tvůrci zákonu si ovšem museli položit i otázku, proč by měl zákon nabízet řízení nekonkursního typu. Vyrovnacím řízením byl úpadek vyřešen v mizivém procentu případů⁶¹. Konkursní řízení znamenalo prodej dlužníkovy majetku po částech a tedy ztrátu *going concern*⁶² hodnoty podniku dlužníka. Toto tvrzení je ovšem mylné. I zákon o konkursu a vyrovnání umožňoval v konkursním řízení prodej běžícího podniku a někteří úpadci, především z řad velkých průmyslových podniků konkursním prodejem docílili zachování dlužníkovy podniku ve funkční podobě.⁶³

Ani reorganizace nemusí být primárně zvolena jako metoda řešení úpadku s úmyslem dosáhnout v insolvenčním řízení sanaci podniku. Sanací se zpravidla rozumí zachování provozu dlužníkovy podniku a uchování podstatných aktiv k tomu potřebných a snaha o zachování zaměstnanosti. Věřitelé mohou mít své důvody, proč ve skutečnosti využít specifické postupy reorganizace, s cílem rozprodat majetek dlužníka. Jak tedy může být

---

⁵⁸ZOULÍK, František. Vývoj insolvenčního řízení. *Právní fórum*. 2009, č. 4, s. 153-160. ISSN 1214-7966.

⁵⁹DEUTSCH, Erich. Reorganizace jako nový fenomén práva a podnikání. *Konkursní noviny*. 2006, č. 19. 12 s. ISSN 1213-4023.

⁶⁰HOLEŠÍNSKÝ, Petr a Michal STRNAD. Nové způsoby řešení úpadku dle insolvenčního zákona. *Právní rozhledy*. 2008, č. 1, s. 7-16. ISSN 1210-6410.

⁶¹Nízké procento řešení úpadu formou vyrovnání vychází ze skutečnosti, že právní úprava vyrovnacího řízení vykazovala řadu podstatných vad.

⁶²Hodnota podniku, který si zachovává svou podnikatelskou činnost.

⁶³RICHTER, Tomáš. Reorganizace podle insolvenčního zákona – 1. část. *Právní rozhledy*. 2008, č. 13, s. 465-474. ISSN 1210-6410.

reorganizace mechanismem pro likvidaci podniku, tak konkurs může být prostředkem, který lze použít s cílem podnik sanovat.⁶⁴

„Klíčový koncepční rozdíl mezi reorganizací a konkursem spočívá v tom, že v reorganizaci jsou dlužníková aktiva (nebo jejich většina) prodána samotným věřitelům spíše než třetím stranám. Klíčový rozdíl nespočívá v tom, že v reorganizaci jsou dlužníková aktiva zachována pohromadě. Takového výsledku lze dosáhnout i v konkursu, jestliže je dlužníkův majetek zpeněžen jako běžící podnik. Účel insolvenčního práva, dosáhnout co nejvyššího uspokojení pro nositele nároku na dlužníkův majetek, ve skutečnosti vyžaduje, aby se postupovalo takovým prodejem, kdy výnosy tohoto postupu budou vyšší než při postupu alternativním. Klíčovým rozdílem mezi reorganizací a konkursem je to, kdo se stane novým vlastníkem dlužníkovu majetku – třetí strany, nebo nositelé dosavadních nároků na něj.“⁶⁵

Z právního hlediska je reorganizace brána za sanační postup. Pojďme se na tuto problematiku podívat z ekonomického úhlu pohledu. Manažeři tento postup silně podceňují a vycházejí z logického předpokladu, že pokud podnik spěje do fáze úpadku, není pravděpodobné, že by byl schopen pokračovat v produktivní činnosti. Tento předpoklad je velice reálný a může vysvětlovat počet uskutečněných reorganizací. Za jakých okolností tedy budou i zasvěcení manažeři ochotni připustit vhodnost reorganizace? Bude to především tehdy, kdy dlužník nezvládne růstovou fázi svého podnikání. Je pravděpodobné, že takovýto dlužník uskutečnil investice, které nebyly dostatečně výnosné, a dlužník se dostal do problému generovat dostatečné cash flow. V pozici věřitelů budou stát převážně banky a bude v jejich rukou, zda bude možné realizované investice vrátit do oblasti tvorby dostatečného zisku.⁶⁶

Reorganizace má své opodstatnění z hlediska ekonomického, hospodářského, politického i tržního a je důležité pochopit smysl tohoto institutu, který nám insolvenční zákon předkládá.

Insolvenční zákon se snaží o rovnováhu mezi likvidačním a sanačním principem. V dnešní době je zákon brán převážně jako neutrální prvek, který vytváří rovné podmínky mezi těmito dvěma principy.

---

⁶⁴KISLINGEROVÁ, Eva et al. *Insolvenční praxe v České republice: v období 2008 - 2013*. 1. vyd. Praha: C. H. Beck, 2013. 143 s. ISBN 978-80-7400-497-1.

⁶⁵JACKSON, H. Thomas. *The Logic and Limits of Bankruptcy Law*. Washington: BeardBooks, 2001. s. 211. ISBN 1-58798-114-9. Citát ve své knize použil i RICHTER, Tomáš. *Insolvenční právo*. 1. vyd. Praha: ASPI, WoltersKluwer, 2008. s. 341. ISBN 978-80-7357-329-4.

⁶⁶KISLINGEROVÁ, Eva et al. *Insolvenční praxe v České republice: v období 2008 - 2013*. 1. vyd. Praha: C. H. Beck, 2013. 143 s. ISBN 978-80-7400-497-1.

3.2 Podstata reorganizace

Pro řešení úpadku dlužníků-podnikatelů, kteří provozují obvykle větší podnik, jenž by mohl i nadále přinášet hodnoty, vytváří insolvenční zákon alternativu ke konkursu a to reorganizaci. Z hlediska ekonomické efektivity bude insolvenční řízení nekonkursního typu na místě v případech, kdy úpadcův majetek má kladnou *going concern* hodnotu⁶⁷ a zároveň díky vysoké unikátnosti majetku nelze realizovat tuto hodnotu prodejem. Reorganizace v sobě nese i výhody spočívající v tom, že při zachování provozu dlužníkovy podniku bude možné vyšší uspokojení věřitelů podniku a zároveň budou udrženy pracovní místa, podnik bude platit daně a mnohé další výhody.⁶⁸

Reorganizace je výhradně určena k řešení úpadku nebo hrozícího úpadku dlužníků-podnikatelů, přičemž reorganizace se týká podniku úpadce. Podstata reorganizace spočívá v postupném uspokojování pohledávek věřitelů, při zachování provozu dlužníkovy podniku, zajištěné opatřeními k ozdravení hospodaření tohoto podniku podle insolvenčním soudem schváleného reorganizačního plánu a s průběžnou kontrolou jeho plnění ze strany věřitelů.⁶⁹ Primárním cílem reorganizace je tedy maximální míra uspokojení věřitelů při zachování provozu dlužníkovy podniku.

Ze všech způsobů řešení dlužníkovy úpadku mají věřitelé při reorganizaci nejvíce oprávnění, kdy může být především na nich, jestli a případně jakým směrem se bude proces reorganizace ubírat. Zásadní pro úspěšné uplatnění reorganizace je, nakolik jsou věřitelé schopni se dohodnout na řešení úpadku dlužníka. Vyjednávání o tom, jak by měl vypadat reorganizační plán a jak by měla reorganizace probíhat je velice intenzivní, časově náročný a mnohdy i nákladný proces mezi věřiteli a dlužníkem. Věřitelům je ovšem nabídnuto nepřeborné množství postupů a možností, jak úpadek dlužníka vyřešit v jejich vlastní prospěch. Věřitelé jsou tedy při tomto způsobu řešení úpadku velice významným procesním subjektem. Insolvenční soud a insolvenční správce jsou v pozici jakéhosi strážce zákonnosti a plní též funkci kontrolní.⁷⁰

---

⁶⁷ Součet tržních hodnot částí podniku je nižší než tržní hodnota podniku jako celku.

⁶⁸ RICHTER, Tomáš. *Insolvenční právo*. 1. vyd. Praha: ASPI, WoltersKluwer, 2008. 472 s. ISBN 978-80-7357-329-4.

⁶⁹ § 316 odst. 1 InsZ

⁷⁰ HOLEŠÍNSKÝ, Petr a Michal STRNAD. Nové způsoby řešení úpadku dle insolvenčního zákona. *Právní rozhledy*. 2008, č. 1, s. 7-16. ISSN 1210-6410.

„Reorganizace není ani tak způsobem řešení úpadku jako spíše způsobem, jak se na způsobu řešení úpadku dohodnout.“⁷¹

Insolvenční zákon je velmi velkorysý ohledně volnosti postavení věřitelů a dlužníka při procesu řešení dlužníkovy úpadku reorganizací. Reorganizace se v tomto směru zásadně liší od druhého sanačního způsobu řešení úpadku nebo hrozícího úpadku, který je od počátku roku 2014 možný i pro řešení dluhů z podnikatelských činností, a je jim oddlužení. Vzhledem k tomu, že insolvenční zákon nabízí dva sanační postupy, jak vyřešit dlužníkuv úpadek nebo hrozící úpadek, je vhodné vymezit rozdíl mezi těmito instituty. Rozdíl spočívá ve způsobech řešení obou sanačních metod. Realizovat oddlužení, lze pouze dvěma zákonem stanovenými postupy, a to formou splátkového kalendáře po dobu pěti let, nebo prodejem dlužníkovy majetku a poměrné uspokojení nezajištěných věřitelů, kteří v rámci insolvenčního řízení řádně a včas přihlásili svou pohledávku. Oproti tomu při reorganizaci, při zpracování reorganizačního plánu, není autor vázán žádnými omezeními, pokud nevyplynou z jiných právních předpisů. To znamená, že proces reorganizace je velice flexibilní, lze jej uskutečnit všemi zákonnými způsoby, pokud to vede k vyšší míře uspokojení věřitelů, než by tomu bylo při konkursním řešení úpadku téhož dlužníka.⁷²

3.3 Přípustnost reorganizace

Konkurs je univerzální metodou pro řešení úpadku dlužníka. Insolvenční zákon nabízí více možností, jak vyřešit dlužníkuv úpadek a ne všechny, jsou tak všestranné a aplikovatelné na všechny úpadce jako konkurs. Pro řešení úpadku dlužníka jiným způsobem než konkursní cestou, je zapotřebí, aby byly splněny určité, zákonem stanovené podmínky. Nejinak je tomu i u reorganizace.

Primární podmínkou, která připouští možnost řešení dlužníkovy úpadku nebo hrozícího úpadku reorganizací se týká osoby dlužníka. Musí se jednat o podnikatele, neboť reorganizace se týká jeho podniku.⁷³ Zákon připouští za podnikatele jak fyzické osoby, tak právnické osoby, insolvenční zákon dále přesněji tuto osobu nespecifikuje. Tato podmínka je pro

---

⁷¹ RICHTER, Tomáš. *Insolvenční právo*. 1. vyd. Praha: ASPI, WoltersKluwer, 2008. s. 378. ISBN 978-80-7357-329-4.

⁷² KOZÁK, Jan et al. *Insolvenční zákon a předpisy související. Nařízení Rady (ES) o úpadkovém řízení: komentář*. 2. vyd. Praha: WoltersKluwer Česká republika, 2013. 1246 s. ISBN 978-80-7357-243-3.

⁷³ § 316 odst. 2 InsZ

přípustnost reorganizace stěžejní a nelze ji při zvolení řešení úpadku dlužníka reorganizací jakýmkoli způsobem obejít.⁷⁴

3.3.1 Kvantitativní podmínky přípustnosti reorganizace

Kvantitativní omezení vyplývá z úvahy, že čím je podnik úpadce menší, tím je i menší pravděpodobnost, že by takovýto podnik měl *going concern* hodnotu rozdílnou od hodnoty lidského kapitálu jeho zakladatele, nebo že, by podnik malého rozsahu mohl vykazovat majetek s významnou specificitou.⁷⁵

Insolvenční zákon vymezuje kritickou velikost podniku úpadce kritériem ročního úhrnu čistého obratu za poslední účetní období předcházející insolvenčnímu návrhu minimálně ve výši 50 000 000 Kč⁷⁶. Druhým kritériem je, že dlužník zaměstnává nejméně 50 zaměstnanců v hlavním pracovním poměru.⁷⁷ Tyto kvantitativní limity byly do počátku roku 2014 dvojnásobně vyšší, zákonodárci ovšem připouštějí vhodnost reorganizace i pro podniky, které splňují nově stanovené kritéria. Kritická velikost podniku nebyla určena náhodně, vychází z empirického výzkumu Jana Klimeše, který na základě porovnání výše obratu a počtu zaměstnanců stanovil rozdělení podniku na malé, střední a velké. Zákonem stanovené podmínky jsou alternativního charakteru, stačí tedy splnit pouze jednu ze zákonem požadovaných kritérií.⁷⁸

V otázce počtu zaměstnávaných osob insolvenční soud zahrnuje pouze osoby, které pracují u dlužníka na základě pracovní smlouvy⁷⁹. Osoby pracující u dlužníka na základě dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr, se do počtu zaměstnanců, kteří jsou limitem pro možný způsob řešení dlužníkovy úpadku nebo hrozícího úpadku reorganizací nezapočítávají.⁸⁰

---

⁷⁴HOLEŠÍNSKÝ, Petr a Michal STRNAD. Nové způsoby řešení úpadku dle insolvenčního zákona. *Právní rozhledy*. 2008, č. 1, s. 7-16. ISSN 1210-6410.

⁷⁵RICHTER, Tomáš. Reorganizace podle insolvenčního zákona – 1. část. *Právní rozhledy*. 2008, č. 13, s. 465-474. ISSN 1210-6410.

⁷⁶ Úhrn čistého obratu je vymezen za účetní období podle zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví. Účetním obdobím se rozumí 12 po sobě jdoucích měsíců, může se shodovat s kalendářním rokem, nebo se bude jednat o hospodářský rok.

⁷⁷ § 316 odst. 4 InsZ

⁷⁸RICHTER, Tomáš. *Insolvenční právo*. 1. vyd. Praha: ASPI, WoltersKluwer, 2008. 472 s. ISBN 978-80-7357-329-4.

⁷⁹ Pracovní smlouvy uzavřené podle zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, část II., § 30 - § 73a.

⁸⁰KOZÁK, Jan et al. *Insolvenční zákon a předpisy související. Nařízení Rady (ES) o úpadkovém řízení: komentář*. 2. vyd. Praha: WoltersKluwer Česká republika, 2013. 1246 s. ISBN 978-80-7357-243-3.

U stanovení podmínky limitu výše zaměstnanců, při přípustnosti reorganizace, bylo jistě přihlédnuto i k sociálnímu aspektu. Pro podnik, který zaměstnává větší počet zaměstnanců, není vhodné řešení úpadku konkursem, kdy dochází k rozprodání podniku po částech a propouštění zaměstnanců. Velký podnik, který v daném regionu ovlivňuje zaměstnanost populace, by tedy nebylo nejvhodnějším řešením likvidovat, neboť by to mohlo vést k růstu nezaměstnanosti v daném regionu a v případě specializace podniku na určitou činnost, by takové osoby měly následně problém, při uplatnění se na trhu práce. Udržovat přirozenou míru nezaměstnanosti je jeden ze základních cílů státní politiky, je tedy nasnadě, že v případě podniku, který zaměstnává velký počet osob, bude podporována sanační metoda formou reorganizace, aby se v sociální oblasti předcházelo případným výkyvům.

3.3.2 Kvalitativní podmínky přípustnosti reorganizace

„Kvantitativní brána do reorganizace je velmi hrubým filtrem, který v konkrétních případech může vést k chybnému zařazení dlužníka.“⁸¹

Kvantitativní podmínky jsou nastaveny poměrně přísně a na základě nesplnění těchto kritérií, by bylo vyloučeno ze způsobu řešení úpadku nebo hrozícího úpadku formou reorganizace velké množství dlužníků, proto je kvalitativní vymezení přípustnosti reorganizace ideální, v případě řešení dlužníkovy úpadku nebo hrozícího úpadku takzvanou předpřipravenou reorganizací, z různých zdrojů označovanou též za předjednanou, zkrácenou či předbalenou reorganizaci.⁸²

V případech, kdy dlužník nesplňuje kvantitativní podmínky pro přípustnost reorganizace, nabízí mu insolvenční zákon alternativu, spočívající v možnosti podat společně s insolvenčním návrhem připravený reorganizační plán, který schválila alespoň polovina všech zajištěných věřitelů a alespoň polovina všech nezajištěných věřitelů, počítaných podle výše jejich pohledávek, a to nejpozději do rozhodnutí o úpadku dlužníka.⁸³

Jestliže podá insolvenční návrh některý z věřitelů, může dlužník požádat o odložení rozhodnutí o úpadku, nejdéle však o 30 dní, aby mohl předložit reorganizační plán schválený nejméně polovinou všech věřitelů⁸⁴. Přípustnost takovéto předpřipravené reorganizace není

---

⁸¹ RICHTER, Tomáš. *Insolvenční právo*. 1. vyd. Praha: ASPI, WoltersKluwer, 2008. s. 355. ISBN 978-80-7357-329-4.

⁸² KOZÁK, J., P. BUDÍN a L. PACHL. *Insolvenční právo aneb osobní bankroty začínají*. 1. vyd. Brno: Rašínova vysoká škola s.r.o., 2008. 298 s. ISBN 978-80-87001-10-3.

⁸³ § 316 odst. 5 InsZ

⁸⁴ § 316 odst. 6 InsZ

tedy vázaná plněním kritérií, ale je omezena relativně velmi krátkou časovou lhůtou pro předložení reorganizačního plánu insolvenčnímu soudu, který v okamžiku jeho podání musí být již přijat nejméně polovinou všech věřitelů. Praxe ukazuje relativně krátká pro sestavení a schválení reorganizačního plánu, neboť je nutné se všemi věřiteli sejít, daný reorganizační plán sestavit, prokonzultovat a v neposlední řadě schválit.⁸⁵

V praxi se ovšem velmi často postupuje tak, že v případě že dlužník podává insolvenční návrh, přikládá již předem přijatý reorganizační plán, který věřitelé schválili ještě před zahájením insolvenčního řízení.⁸⁶

O tom, jaký typ krize přivedl podnik do úpadku nebo hrozícího úpadku a jaké důvody krizi předcházely, jestli jsou exogenního či endogenního charakteru, nemá dostačující vypovídací schopnost pouze velikost dlužníkovy podniku. Nicméně i dlužníkům, kteří nejsou schopni projít kvantitativními kritérii, stanovených insolvenčním zákonem, tak i těm tento zákon umožňuje využití reorganizačního procesu. Avšak i dlužníkům, kteří splnili kvantitativní podmínky, lze za určitých okolností, zastavit reorganizační pokusy, jež jsou dle nositelů nároků na dlužníkův majetek pravděpodobně neúčinné.⁸⁷

Podnik menšího rozsahu, který je zákonem připuštěn zvolit si řešení svého úpadku nebo hrozícího úpadku reorganizací, by měl brát na zřetel, že řešení úpadku touto cestou bude zřejmě spojeno s vysokými vstupními a transakčními náklady⁸⁸, které i díky tomu, že tento proces může být časově velmi náročný, mohou zapříčinit, že pro podnik nebude možné využít řešení úpadku formou reorganizace a bude muset zvolit jiný postup.

3.3.3 Negativní vymezení přípustnosti reorganizace

Vedle výše stanovených podmínek, které třídí osoby, pro které je a případně není vhodným způsobem řešení úpadku reorganizace. Insolvenční zákon rovněž vymezuje osoby, u kterých reorganizaci jako způsob řešení úpadku nikdy nelze využít. Absolutní zákaz řešení úpadku formou reorganizace mají právnické osoby, které vstoupily do procesu likvidace,

---

⁸⁵HAVEL, Bohumil a Pavel KOLESAR. Přípustnost tzv. předbalené reorganizace bez návrhu či proti vůli dlužníka. *Obchodněprávní revue*. 2011, č. 7, s. 202-206. ISSN 1803-6554.

⁸⁶HOLEŠÍNSKÝ, Petr a Michal STRNAD. Nové způsoby řešení úpadku dle insolvenčního zákona. *Právní rozhledy*. 2008, č. 1, s. 7-16. ISSN 1210-6410.

⁸⁷RICHTER, Tomáš. Reorganizace podle insolvenčního zákona – 1. část. *Právní rozhledy*. 2008, č. 13, s. 465-474. ISSN 1210-6410.

⁸⁸ Například jak už jsem se zmiňovala v kapitole o insolvenčních správcích, může být rozhodující i odměna insolvenčního správce při řešení úpadku nebo hrozícího úpadku formou reorganizace, ale rovněž poradci, kteří by dlužníkovu podniku pomáhali vypracovat strategický plán, jak podnik ozdravit.

osoby oprávněné k obchodování na komoditní burze podle zákona o komoditních burzách⁸⁹ a obchodníci s cennými papíry.⁹⁰

Ze striktního zákazu využití reorganizace při řešení úpadku u těchto osob vyplývá, že i přes naplnění ostatních podmínek stanovených insolvenčním zákonem je splnění irelevantní a jediným možným způsobem řešení jejich úpadku bude konkurs.

„Teprve praxe podle insolvenčního zákona ukáže, zda nastavení bran do reorganizace je v principu správné, příliš tvrdé či naopak příliš měkké.“⁹¹

---

⁸⁹ Zákon č. 229/1992 Sb., o komoditních burzách

⁹⁰ § 316 odst. 3 InsZ

⁹¹ RICHTER, Tomáš. *Insolvenční právo*. 1. vyd. Praha: ASPI, WoltersKluwer, 2008. s. 357. ISBN 978-80-7357-329-4.

4 Průběh reorganizace

Nyní, když už jsme obeznámeni s tím, že reorganizace je součástí insolvenčního řízení, máme představu o podstatě reorganizace a již i víme, kterých subjektů se reorganizace týká a za jakých podmínek je pro ně tento způsob řešení úpadku přípustný, je nasnadě přiblížit průběh procesu reorganizace. Zákon vymezuje proces reorganizace a v následujících kapitolách se pokusím o nástin tohoto procesu, jak si jej vytyčil zákon.

Tento průběh stanovený zákonem, je ale potřebný chápat spíše jako nějaký návod, než striktně nastavená pravidla, kterými se účastníci reorganizačního řízení musí držet. Důležitým prvkem, který rozhoduje o směru, jakým se způsob řešení úpadku bude vyvíjet, je schopnost komunikace mezi subjekty insolvenčního řízení. Výsledkem takovéto spolupráce by měla být dohoda, o vyhovujícím způsobu řešení daného úpadku, pro všechny zúčastněné strany.⁹²

Reorganizační řízení není ve smyslu insolvenčního řízení obdobným typem jako konkursní řízení. U reorganizačního řízení není jasně stanoven postup a není dán ani konkrétní výsledek předepsaný zákonem jako u konkursního řízení. Reorganizační řízení by mělo být bráno spíše jako platforma, na které zainteresované osoby sjednávají pro ně vyhovující řešení, které nemusí být přijato jednomyslně. InsZ závazně nepředepisuje podobu tohoto řešení, ale formuje proces, kterým ke kýženému výsledku dospět, tedy k úspěšné reorganizaci.⁹³

4.1 Návrh na povolení reorganizace

Osobou kompetentní podat návrh na povolení reorganizace je jak dlužník, tak každý přihlášený věřitel. Ať již návrh podá kterákoli z těchto osob, musí jednat v dobré víře, že jsou nebo budou splněny všechny podmínky pro schválení reorganizačního plánu.⁹⁴

Dlužník, který podává návrh na povolení reorganizace pro hrozící úpadek, tak může učinit nejpozději do rozhodnutí o úpadku. V ostatních případech pro podání návrhu na

---

⁹² RICHTER, Tomáš. *Insolvenční právo*. 1. vyd. Praha: ASPI, WoltersKluwer, 2008. 472 s. ISBN 978-80-7357-329-4.

⁹³ RICHTER, Tomáš. Reorganizace podle nového insolvenčního zákona. *Noviny pro KONKURS A VYORVNÁNÍ*. 2006, č. 5. 12 s. ISSN 1213-4023.

⁹⁴ § 317 InsZ

povolení reorganizace zákon stanovuje desetidenní lhůtu před první schůzi věřitelů, která se má konat po rozhodnutí o úpadku.⁹⁵

V případě, kdy na sebe podá dlužník návrh na povolení reorganizace, je vhodné se zaobírat otázkou, jaká je motivace takového dlužníka, který se rozhodl pro sanaci svého podniku. Motivace může být dvojího druhu. Při správné motivaci, dlužník věřitelům poskytne skutečné informace o hospodářské situaci podniku, rovněž informace ekonomického charakteru o provozu dlužníkovy podniku a prostřednictvím reorganizačního plánu se jim bude s čistým a upřímným úmyslem snažit dokázat, že pokračování v podnikatelské činnosti má pro ně větší smysl a může jim přinést vyšší uspokojení, než podnik zlikvidovat. V horším případě, bude dlužník tajit interní informace před věřiteli a bude se snažit o jejich oklamání, aby dosáhl redistribuce bohatství ve prospěch společníků a managementu podniku.⁹⁶

4.1.1 Vliv věřitelů při vyjednávání o návrhu na povolení reorganizace

Je vhodné si při vyjednávání o návrhu na povolení reorganizace, rozdělit reorganizaci na konsensuální a nekonsensuální, a to v závislosti na tom, zda je pokus o reorganizaci věřiteli podpořen či nikoli. Není důležité sledovat pouze to, kdo návrh na povolení reorganizace podá, ale je nezbytné vnímat i procesy, které takovému rozhodnutí předchází.⁹⁷

4.1.2 Konsensuální reorganizace

Konsensuální reorganizace v principu znamená, že se hlavní věřitelé shodnou s dlužníkovým managementem popřípadě společníky v tom, že podnik má stále kladnou *going concern* hodnotu, kterou je výhodnější realizovat změnou kapitálové struktury podniku, než zpeněžením dlužníkových aktiv. Jestli se bude jednat o podnik, který bude splňovat kvantitativní podmínky přípustnosti reorganizace, je při konsensuální reorganizaci nepodstatné. V případě podpory reorganizace dlužníkovy podniku ze strany věřitelů, může

---

⁹⁵ § 318 odst. 1 InsZ

⁹⁶ RICHTER, Tomáš. Reorganizace podle insolvenčního zákona – 1. část. *Právní rozhledy*. 2008, č. 13, s. 465-474. ISSN 1210-6410.

⁹⁷ RICHTER, Tomáš. *Insolvenční právo*. 1. vyd. Praha: ASPI, WoltersKluwer, 2008. 472 s. ISBN 978-80-7357-329-4.

nastat několik možností, jak takovouto reorganizaci řešit. Pro řešení konsensuální reorganizace jsou tedy typické tři možnosti.⁹⁸

První možností, která vychází nejideálněji pro všechny zúčastněné strany je, že se dlužník s věřiteli dohodne a problémy podniku tak budou vyřešeny zcela neformálně mimo insolvenční řízení. Tento způsob je velmi náročný z hlediska důvěry mezi zainteresovanými stranami. Taková dohoda bude pravděpodobně spočívat v poskytnutí časového prostoru dlužníkovi ze strany věřitelů, aby překonal krizový stav. Může toho být dosaženo, na základě odložení splatnosti závazků nebo snížením a prodloužením splátek a eventuálním dosazením určených osob do statutárních orgánů dlužníka.⁹⁹

Druhou možností je tzv. předpřipravená reorganizace, o které jsem se již zmiňovala u kvalitativních podmínek přípustnosti reorganizace. Charakteristické pro tuto reorganizaci je, že věřitelé a dlužník se na detailech ohledně průběhu reorganizace domluví ještě před podáním insolvenčního návrhu. Insolvenčnímu soudu je tak s insolvenčním návrhem předložen rovněž reorganizační plán, který přijala alespoň polovina všech věřitelů, jak zajištěných, tak nezajištěných, podle výše jejich pohledávek a insolvenční soud následně spojí rozhodnutí o úpadku s rozhodnutím o způsobu jeho řešení¹⁰⁰. Výhodou této reorganizace je snížení časové doby, kterou dlužník formálně stráví v insolvenčním řízení. A další bezespornou výhodou je odstranění nejistoty, jestli by dosažená dohoda o způsobu řešení úpadku byla skutečně přijata potřebnou většinou věřitelů.¹⁰¹

Poslední možností, jak řešit konsensuální reorganizaci je varianta, kdy věřitelé souhlasí s reorganizací podniku, aniž by byla dohodnuta přesnější forma řešení krize dlužníkovy podniku. Dlužník je dostatečným způsobem ujistěn o podpoře většiny věřitelů. Samotný reorganizační plán a dohoda o tomto plánu se bude tvořit až v průběhu insolvenčního řízení.¹⁰²

Na základě podpory věřitelů ve všech případech konsensuální reorganizace lze předpokládat, že insolvenční soud sice bude zkoumat podmínky povolení reorganizace, při

---

⁹⁸RICHTER, Tomáš. Reorganizace podle insolvenčního zákona – 1. část. *Právní rozhledy*. 2008, č. 13, s. 465-474. ISSN 1210-6410.

⁹⁹HÁSOVÁ, Jiřina a Tomáš MORAVEC. *Insolvenční řízení*. 1. vyd. Praha: C. H. Beck, 2013. 262 s. ISBN 978-80-7400-459-9.

¹⁰⁰ § 148 odst. 2 InsZ

¹⁰¹RICHTER, Tomáš. Reorganizace podle insolvenčního zákona – 1. část. *Právní rozhledy*. 2008, č. 13, s. 465-474. ISSN 1210-6410.

¹⁰²HÁSOVÁ, Jiřina a Tomáš MORAVEC. *Insolvenční řízení*. 1. vyd. Praha: C. H. Beck, 2013. 262 s. ISBN 978-80-7400-459-9.

jejich plnění by ovšem nemělo docházet k žádným mimořádným sporům a insolvenční soud tak reorganizací povolí v každém případě.¹⁰³

4.1.3 Nekonsensuální reorganizace

Průběh nekonsensuální reorganizace je zcela odlišný od procesu konsensuální reorganizace. Dosažení dohody o řešení úpadku reorganizací a způsobu jejího provedení, může být mezi jednotlivými skupinami věřitelů s odlišnými zájmy velmi obtížné. Nekonsensuální reorganizace připadá v úvahu pouze tehdy, kdy podnik splňuje velikostní kritéria tzv. kvantitativní podmínky přípustnosti reorganizace a to z toho důvodu, že management ani společníci pro svůj záměr, reorganizovat podnik, nejsou schopni získat postačující podporu věřitelů, což by jim umožnilo kvantitativní podmínku obejít. Z toho vyplývá, že nekonsensuální řešení reorganizace je u menších podniků nepřijatelný a jediné podniky, které splňují kvantitativní podmínky přípustnosti reorganizace, se mohou pokoušet o sanaci podniku i bez podpory většiny věřitelů.¹⁰⁴

Kontroverze věřitelů může být zapříčiněna mnoha důvody. Věřitelé mohou například vycházet z přesvědčení, že podnik jako *going concern* hodnotu lze zpeněžit v konkursním řízení, a to rychleji a s nižšími náklady, nebo se může jednat o nedůvěru vůči managementu podniku dlužníka. Mohou vycházet z předpokladu, že goodwill nebo know-how krachujícího podniku mizí z ekonomického prostředí proto, že už o ně na trhu není zájem. Důvody věřitelů budou podle každého specifického dlužníka vždy různé, mnohdy opodstatněné, jindy nikoli.¹⁰⁵

Může dojít k situaci, že se věřitelé s dlužníkem nedohodnou na způsobu řešení úpadku, nebo se věřitelé sice shodnou, že dlužníkův úpadek má být řešen reorganizací, ale ne podle dlužníkova návrhu. Nárok podání návrhu na povolení reorganizace má jak dlužník, tak kterýkoli jeho věřitel. V případě mnohosti návrhů na povolení reorganizace, které budou vykazovat odlišnosti, vyzve insolvenční soud navrhovatele, aby návrhy sjednotili. Návrh dlužníka má vždy přednost, jestliže tyto odlišnosti nebudou odstraněny.¹⁰⁶

---

¹⁰³RICHTER, Tomáš. *Insolvenční právo*. 1. vyd. Praha: ASPI, WoltersKluwer, 2008. 472 s. ISBN 978-80-7357-329-4.

¹⁰⁴DONNÉ, Michal. Řešení úpadku dlužníka reorganizací a způsoby jejího provedení. *Daně a právo v praxi*. 2009, č. 4. 64 s. ISSN 1211-7293.

¹⁰⁵RICHTER, Tomáš. *Insolvenční právo*. 1. vyd. Praha: ASPI, WoltersKluwer, 2008. 472 s. ISBN 978-80-7357-329-4.

¹⁰⁶HÁSOVÁ, Jiřina a Tomáš MORAVEC. *Insolvenční řízení*. 1. vyd. Praha: C. H. Beck, 2013. 262 s. ISBN 978-80-7400-459-9.

Je vhodné připomenout, že podáním insolvenčního návrhu, se majetek dlužníka dostane pod ochranu automatického moratoria podle § 109 InsZ. Managementu dlužníkova podniku zůstane pravomoc disponovat s majetkovou podstatou, avšak jsou povinni se zdržet právních úkonů, které by mohly ohrozit či zmařit navrhovanou reorganizaci. Toto oprávnění bude ovšem omezené a kontrolované insolvenčním správcem.¹⁰⁷

Nekonsensuální reorganizace je oproti konsensuální reorganizace více náročná a komplikovaná, je těžké najít poroumnění mezi všemi stranami, když strany argumentují odlišnými názory. Nekonsensuální reorganizace se tak může podobat soubojům o kontrolu nad podnikem. Takovéto reorganizace budou klást vysoké požadavky na nestrannost, rychlost a odbornou zdatnost insolvenčních soudců.¹⁰⁸

4.1.4 Předpřipravená reorganizace

Za zvláštní zmínku určitě stojí postup v případě předpřipravené reorganizaci, která tedy jak už jsem se výše zmínila, dovoluje obejít kvantitativní podmínky přípustnosti reorganizace a je jednou z množností konsensuální reorganizace.

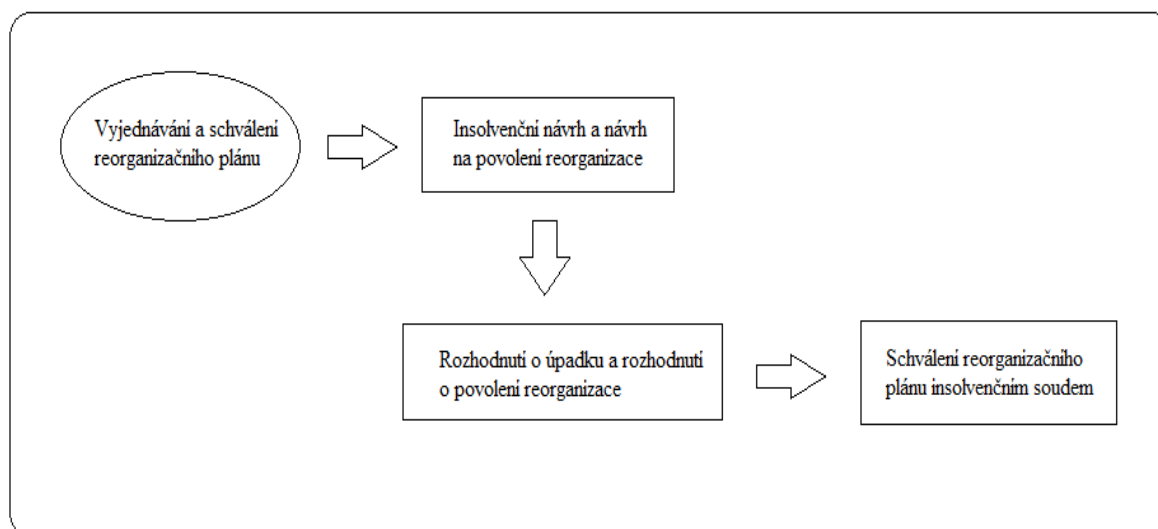
Návrh na povolení reorganizace bude předem předjednaný a schválený nejméně polovinou všech věřitelů. Na obr. 4.1 je znázorněn průběh předpřipravené reorganizace do momentu schválení reorganizačního plánu insolvenčním soudem.

---

¹⁰⁷RICHTER, Tomáš. *Insolvenční právo*. 1. vyd. Praha: ASPI, WoltersKluwer, 2008. 472 s. ISBN 978-80-7357-329-4.

¹⁰⁸RICHTER, Tomáš. Reorganizace podle insolvenčního zákona – 1. část. *Právní rozhledy*. 2008, č. 13, s. 465-474. ISSN 1210-6410.

Obr. 4.1 Schéma předpřipravené reorganizace

Zdroj: Mgr. Petr Budín. Insolvenční řízení 2013, Reorganizace. Přednáška.

Obr. 4.1 znázorňuje praxí hojně využívanou možnost, kdy je reorganizační plán předjednaný ještě před podáním samotného insolvenčního návrhu. Reorganizace je tak dojednaná s věřiteli soukromě bez zásahu insolvenčního soudu. V případě, že podává insolvenční návrh dlužník, musí podat věřiteli předjednaný a schválený reorganizační plán nejpozději do rozhodnutí o úpadku. Jestliže se jedná o věřitelský insolvenční návrh, může dlužník ještě před rozhodnutím o úpadku požádat o prodloužení lhůty pro předložení věřiteli schváleného reorganizačního plánu, a insolvenční soud v rozhodnutí o úpadku prodlouží lhůtu pro předložení schváleného reorganizačního plánu, nejdéle však o dalších 30 dní.¹⁰⁹

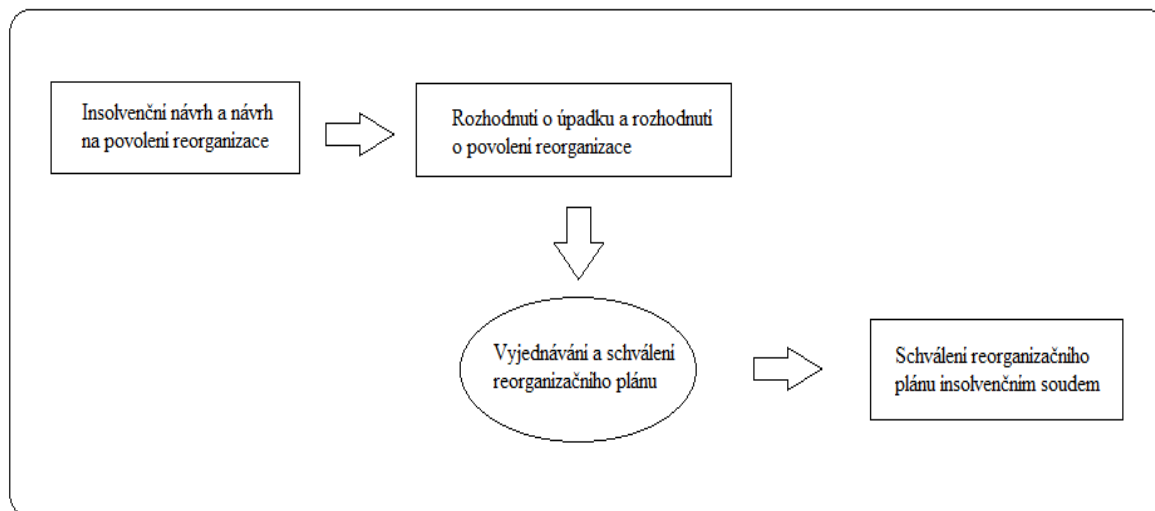
V procesu předpřipravené reorganizace lze tedy vyloučit etapu řízení, která při standardním průběhu reorganizace trvá od rozhodnutí o úpadku do rozhodnutí o způsobu řešení úpadku, a šetří čas i při procesu vyjednávání a schvalování reorganizačního plánu věřiteli po povolení reorganizace. Tímto však výhody v podobě časové úspory v předpřipravené reorganizaci končí a následný postup bude sjednocený jak pro předpřipravenou, tak pro standardní reorganizaci.¹¹⁰

Obr. 4.2 znázorňuje postup při standardní reorganizaci do okamžiku schválení reorganizačního plánu insolvenčním soudem, aby byl lépe demonstrován rozdíl mezi těmito dvěma způsoby reorganizace.

¹⁰⁹ § 316 odst. 6 InsZ

¹¹⁰ RICHTER, Tomáš. Reorganizace podle insolvenčního zákona – 1. část. *Právní rozhledy*. 2008, č. 13, s. 465-474. ISSN 1210-6410.

Obr. 4.2 Schéma standardní reorganizace

Zdroj: Mgr. Petr Budín. Insolvenční řízení 2013, Reorganizace. Přednáška.

4.1.5 Náležitosti návrhu na povolení reorganizace

Ať jde o návrh na povolení reorganizace od dlužníka či od věřitele, oba návrhy mají obdobné náležitosti. Náležitosti jsou jak obecného charakteru, vycházející z obecných ustanovení o náležitostech podání v soudním řízení podle § 42 odst. 4 občanského soudního řádu¹¹¹, tak musí rovněž respektovat pravidla podle § 319 InsZ, jež jsou specifická pro návrh na povolení reorganizace v insolvenčním řízení.

Návrh tedy musí obsahovat označení dlužníka a osob, oprávněných za něj jednat, dlužníkovi známé údaje o kapitálové struktuře a majetku osob, které dlužníka ovládají nebo s ním tvoří koncern a údaj o tom, že tyto osoby nejsou v insolvenčním řízení. Dále v návrhu musí být informace o způsobu navrhované reorganizace.¹¹² Způsob navrhované reorganizace nemusí být finální, neboť autor budoucího reorganizačního plánu se může od způsobu navrhované reorganizace odchýlit. To znamená, že způsob obsažen v návrhu na povolení reorganizace může být zcela odlišný od způsobu v později schváleném reorganizačním plánu.

Podobně jako k insolvenčnímu návrhu, musí být i k návrhu na povolení reorganizace připojeny přílohy v podobě seznamu majetku a závazků a údaje o změnách, ke kterým

¹¹¹ Zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád

¹¹² § 319 odst. 1 InsZ

v mezidobí došlo v porovnání se seznamy, které již dříve předložil v insolvenčním řízení¹¹³. Věřitelský návrh bude obsahovat pouze ty informace, které jsou věřiteli dostupné. U věřitelského návrhu se přílohy, podle zákona, nevyžadují.¹¹⁴

K odmítnutí návrhu na povolení reorganizace může dojít v případě nerespektování zásad při jeho vytváření, a dále pokud je návrh podán opožděně. Jestliže návrh na povolení reorganizace neobsahuje všechny náležitosti, je nesrozumitelný nebo neurčitý vyzve insolvenční soud k opravě osobu, která jej podala a současně ji poučí, jak má opravu provést. Na odstranění vad z návrhu na povolení reorganizace insolvenční soud stanoví lhůtu, nejdéle však 7 dnů. Pokud ve stanovené době nebude návrh řádně opraven insolvenční soud návrh odmítne. Proti tomuto rozhodnutí se může odvolat pouze osoba, která návrh na povolení reorganizace podala, jestliže bude mezitím schválena reorganizace na základě návrhu jiné osoby, k podanému odvolání se nepřihlíží.¹¹⁵

Mohou nastat dvě základní situace při podávání návrhu na povolení reorganizace, které insolvenční soud musí rozlišovat. Může jít o postup podle § 106 odst. 1 InsZ, kdy budou společně podány návrhy na zahájení insolvenčního řízení a návrh na povolení reorganizace. Tyto návrhy budou mít jednoho autora, převážně se bude jednat o dlužníka. Při řešení neúplnosti, je každý z návrhu řešen podle odlišné právní úpravy. Návrh na zahájení insolvenčního řízení je řešen podle § 128 InsZ a návrh na povolení reorganizace podle § 320 InsZ. Výhodnější postup pro autora návrhu nabízí § 320 InsZ. Insolvenční soud na základě ustanovení v § 320 InsZ může vyzvat autora neúplného návrhu na zahájení insolvenčního řízení spojeného s návrhem na povolení reorganizace k odstranění jeho vad. Jestliže by tyto návrhy nebyly spojeny, insolvenční soud by nemohl vyzvat k odstranění vad a insolvenční návrh by musel být rovnou odmítnut. Jestliže jsou tedy oba návrhy spojeny v jednom, bude při neúplnosti aplikován § 320 InsZ.¹¹⁶

Druhou možností je, že oba návrhy budou podány samostatně. Každý z návrhů může být podán jiným subjektem. Ze strany insolvenčního soudu budou dva samostatné návrhy rovněž samostatně posuzovány. Úplnost návrhu na zahájení insolvenčního řízení, který musí být podán dříve než návrh na povolení reorganizace, bude hodnocena podle postupu § 128

---

¹¹³ § 319 odst. 2 InsZ

¹¹⁴ POHL, Tomáš. Nová úprava insolvenčního řízení – IV. část. *Obchodní právo*. 2008. č. 6, s. 2-13. ISSN 1210-8278.

¹¹⁵ § 320 InsZ

¹¹⁶ KOZÁK, Jan et al. *Insolvenční zákon a předpisy související. Nařízení Rady (ES) o úpadkovém řízení: komentář*. 2. vyd. Praha: WoltersKluwer Česká republika, 2013. 1246 s. ISBN 978-80-7357-243-3.

InsZ a úplnost návrhu na povolení reorganizace bude posuzována postupem podle § 320 InsZ.¹¹⁷

Pokud je po podání návrhu na povolení reorganizace podán k insolvenčnímu soudu další návrh, je tento další návrh považován za přistoupení k řízení o povolení reorganizace. Insolvenční soud vyzve navrhovatele v případě odlišností více návrhů na povolení reorganizace, aby tyto odlišnosti odstranili, nejpozději do 30 dnů a vyrozuměli insolvenční soud o společném stanovisku. Jestliže se odlišnosti nepodaří odstranit, vychází insolvenční soud z návrhu, který podal dlužník, není-li dlužník navrhovatelem, tak z návrhu, který insolvenčnímu soudu došel nejdříve.¹¹⁸

V případě, že návrh na povolení reorganizace podává věřitel, musí být návrh schválen schůzí věřitelů, a to až po zprávě insolvenčního správce o hospodářské situaci dlužníka.¹¹⁹ Věřitelský návrh na povolení reorganizace je připuštěn v případě, že pro něj hlasovala více než polovina přítomných věřitelů nebo řádně zastoupených, počítáno podle výše přihlášených pohledávek. Tato schůze věřitelů nesmí být zaměňována za schůzi svolanou za účelem projednání a odhlasování reorganizačního plánu. Výsledek hlasování schůze věřitelů nemá insolvenční soud právo zrušit svým rozhodnutím. Na základě tohoto ustanovení, je insolvenčnímu soudu znemožněno přijmout návrh na povolení reorganizace proti vůli většiny věřitelů.¹²⁰

Jestliže návrh na povolení reorganizace podává dlužník a současně k němu připojí souhlas všech skupin věřitelů, vydá insolvenční soud jediné usnesení o úpadku dlužníka a zároveň povolí reorganizaci.¹²¹

Navrhovatel může vzít návrh na povolení reorganizace zpět do doby, než insolvenční soud reorganizaci povolí, nebo o podaném návrhu rozhodne jinak.¹²² Insolvenční soud bere zpětvzetí na vědomí rozhodnutím, které je doručeno navrhovateli, dlužníku, věřitelskému výboru a insolvenčnímu správci. Proti tomuto usnesení není přípustné odvolání.¹²³

---

¹¹⁷KOZÁK, Jan et al. *Insolvenční zákon a předpisy související. Nařízení Rady (ES) o úpadkovém řízení: komentář*. 2. vyd. Praha: WoltersKluwer Česká republika, 2013. 1246 s. ISBN 978-80-7357-243-3.

¹¹⁸ § 321 InsZ

¹¹⁹ § 323 odst. 1 InsZ

¹²⁰KOTOUČOVÁ, Jiřina et al. *Zákon o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon): komentář*. 1. vyd. Praha: C. H. Beck, 2010. 1100 s. ISBN 978-80-7400-320-2.

¹²¹KOZÁK, J., P. BUDÍN a L. PACHL. *Insolvenční právo aneb osobní bankroty začínají*. 1. vyd. Brno: Rašínova vysoká škola s.r.o., 2008. 298 s. ISBN 978-80-87001-10-3.

¹²² § 322 odst. 1 InsZ

¹²³HÁSOVÁ, Jiřina a Tomáš MORAVEC. *Insolvenční řízení*. 1. vyd. Praha: C. H. Beck, 2013. 262 s. ISBN 978-80-7400-459-9.

4.2 Rozhodnutí o návrhu na povolení reorganizace

Insolvenční soud postupuje při projednávání návrhu na povolení reorganizace podle ustanovení § 148 až § 152 InsZ.¹²⁴

4.2.1 Důvody zamítnutí návrhu na povolení reorganizace

Jestliže nedojde k odmítnutí nebo zpětvzetí návrhu na povolení reorganizace, je insolvenční soud povinen podaný návrh zhodnotit z hlediska důvodů, které by mohly zapříčinit jeho zamítnutí.

Prvním důvodem pro zamítnutí návrhu na povolení reorganizace je předpoklad, že jim je sledován nepoctivý záměr. Toto ustanovení dává insolvenčnímu soudu diskreční pravomoc, aby hájil zájmy všech věřitelů. Nepoctivý záměr lze vyvozovat tehdy, kdy ohledně dlužníka, jeho zákonného zástupce, jeho statutárního orgánu nebo člena jeho kolektivního statutárního orgánu probíhalo v posledních 5 letech insolvenční řízení nebo jiné řízení řešící úpadek, a to v závislosti na výsledku takového řízení. O nepoctivý záměr půjde i v případě, jestliže u dlužníka v posledních 5 letech před zahájením insolvenčního řízení, podle výpisu z rejstříku trestů, proběhlo trestní řízení, které skončilo pravomocným odsouzením pro trestný čin majetkové nebo hospodářské povahy.¹²⁵

Druhým důvodem pro zamítnutí návrhu na povolení reorganizace insolvenčním soudem je, že návrh byl i přes jeho předchozí zamítnutí opětovně navržen stejnou osobou v tomtéž insolvenčním řízení. Posledním důvodem, pro který může být návrh na povolení reorganizace zamítnut je, že takový návrh podá věřitel a tento návrh neschválí schůze věřitelů.¹²⁶

4.2.2 Povolení reorganizace

Jestliže insolvenční soud neshledá důvod pro rozhodnutí podle § 320 InsZ o odmítnutí návrhu na povolení reorganizace, nebo podle § 322 InsZ o vzetí na vědomí zpětvzetí návrhu na povolení reorganizace, anebo podle § 326 InsZ o zamítnutí návrhu na povolení reorganizace, musí rozhodnout o povolení reorganizace. Rozhodnutí o povolení reorganizace

---

¹²⁴ § 325 InsZ

¹²⁵ § 326 odst. 2 InsZ

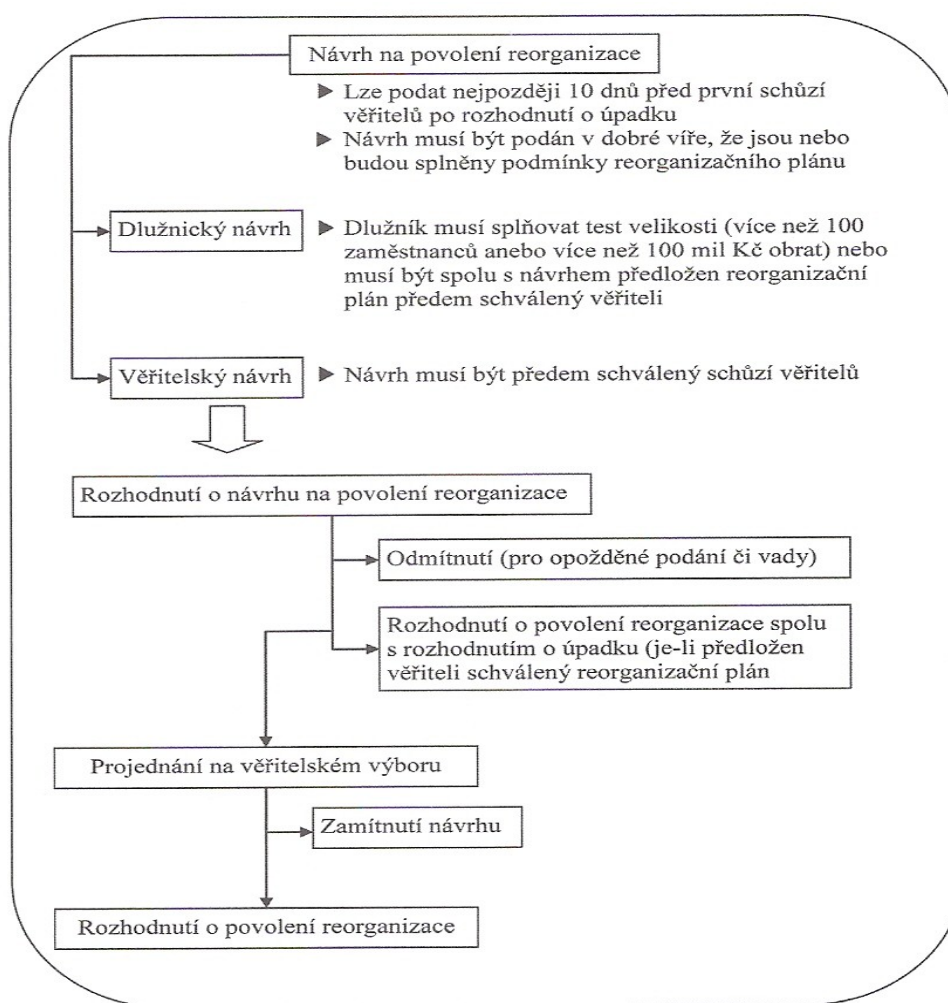
¹²⁶ POHL, Tomáš. Nová úprava insolvenčního řízení – IV. část. *Obchodní právo*. 2008. č. 6, s. 2-13. ISSN 1210-8278.

se doručuje dlužníkovi, navrhovateli, insolvenčnímu správci a věřitelskému výboru. Odvolání proti tomu rozhodnutí není přípustné.¹²⁷

V usnesení o povolení reorganizace insolvenční soud uvede, že se reorganizace povoluje a uvede v něm osobu insolvenčního správce, pokud nebyl dříve ustanoven a připojí výzvu, aby dlužník ve lhůtě 120 dnů předložil reorganizační plán, nebo aby bez zbytečného odkladu insolvenčnímu soudu sdělil, že jej předkládat nehodlá. Součástí usnesení je rovněž informace, za jakých podmínek mohou přeložit reorganizační plán další osoby.¹²⁸

Pro lepší přehlednost procesu od podání návrhu na povolení reorganizace do rozhodnutí o povolení reorganizace je celý tento průběh zobrazen na Obr. 4.3.

Obr. 4.3 Postup od návrhu na povolení reorganizace do rozhodnutí o povolení reorganizace

Zdroj: HÁSOVÁ, Jiřina a Tomáš MORAVEC. *Insolvenční řízení*. 1. vyd. Praha: C. H. Beck, 2013. s. 191. ISBN 978-80-7400-459-9.

¹²⁷ § 328 InsZ

¹²⁸ § 329 odst. 1 InsZ

4.3 Provoz a správa dlužníkového podniku

V průběhu insolvenčního řízení dochází k určitým právním následkům, je proto vhodné si vymezit období mezi zahájením insolvenčního řízení a povolením reorganizace a období po povolení reorganizace, kdy v každém období dochází k různým účinkům souvisejících s provozem a správou dlužníkového podniku.

4.3.1 Účinky v období od zahájení insolvenčního řízení do povolení reorganizace

Zahájení insolvenčního řízení a účinky s tím spojené jsou vymezeny v § 109 InsZ. Účinky spojené se zahájením insolvenčního řízení trvají do okamžiku schválení reorganizačního plánu. V tomto mezidobí nemohou být pohledávky věřitelů uplatňovány žalobou, nárok na uspokojení ze zajištění je možné uplatnit pouze za určitých okolností a není ani možné provést exekuci.

Od podání insolvenčního návrhu je většina kontrolních práv věřitelů, souvisejících s dluhem dočasně potlačena. Kontrolní práva nad podnikem jsou ponechána managementu podniku, i přesto že v tomto období je motivace společníků výrazně problematická. Dispoziční oprávnění tedy zůstává v rukou dlužníka, je však výrazně omezené podle § 111 InsZ.

4.3.2 Účinky v období po povolení reorganizace

Po povolení reorganizace se právní úprava provozu a správa podniku dlužníka významně mění. Pokud zákon nestanoví jinak, nebo pokud insolvenční soud podle § 322 InsZ¹²⁹ nerozhodne jinak, je dlužník v průběhu reorganizace, dlužníkem s dispozičními oprávněními. Právní mocí rozhodnutí o povolení reorganizace se ruší dosavadní omezení dispozičních oprávnění dlužníka, ke kterým došlo v dosavadním průběhu insolvenčního řízení.¹³⁰ Tento krok je logickým krokem v průběhu reorganizace, neboť je nutné, aby

---

¹²⁹ Insolvenční soud může vydat rozhodnutí o zákazu dispozičních oprávnění, nebo je výrazně omezit, jestliže vzniknou pochybnosti o poctivém jednání nebo odborné způsobilosti dlužníka. Insolvenční soud tak může učinit na návrh insolvenčního správce, návrh věřitelského výboru nebo i bez jakéhokoli návrhu. Dispoziční oprávnění odejmutá dlužníkovi přecházejí na insolvenčního správce. Od okamžiku účinnosti reorganizačního plánu mohou být dlužníkovy dispoziční oprávnění omezena pouze tak, jak je uvedeno ve schváleném a účinném reorganizačním plánu.

¹³⁰ § 330 odst. 1 a 2 InsZ

management podniku měl možnost disponovat s majetkem podniku, aby mohlo dojít k jeho ozdravení a tím úspěšně ukončit reorganizační řízení, čehož by nebylo možné dosáhnout, pokud by management podniku nemohl nakládat s majetkem podniku.¹³¹

Přestože je dlužník i nadále oprávněn nakládat se svým majetkem, všechny právní úkony související se správou majetkové podstaty, které mají zásadní význam, je dlužník oprávněn činit pouze se souhlasem věřitelského výboru. Zákon považuje úkon zásadního významu za takový úkon, který by významně změnil hodnotu majetku zařazeného do majetkové podstaty, nebo by změnil postavení či míru uspokojení věřitelů dotčených reorganizací. Při porušení této povinnosti, nese dlužník odpovědnost za škodu nebo jinou újmu, kterou způsobí věřitelům nebo třetím osobám.¹³²

Dispozičními oprávněními, ovšem nejsou dotčeny povinnosti dlužníka, který je fyzickou osobou a statutárního orgánu dlužníka právnické osoby. Jedná se zejména o svědomitou a odbornou péči o podnik, spolupráce s věřitelským výborem a další povinnosti stanovené v § 36 a § 37 InsZ.¹³³

Zároveň podnik, který se nachází ve stavu reorganizace je omezen v uspokojení pohledávek vedoucích pracovníků podniku, které vznikly po povolení reorganizace. Výše odměn těchto vedoucích pracovníků bude v rukou insolvenčního správce, potažmo věřitelského výboru, který odměnu musí schválit. Vliv vlastníků dlužníka na dlužníka samotného tak zákon omezuje, v souladu s jejich postavením v insolvenčním řízení, kdy společníci a členové dlužníka jsou uspokojováni jako poslední z posledních.¹³⁴

Vzhledem k nákladnosti celého procesu reorganizace a většinou neochotě finančních institucí poskytnout podniku v insolvenčním řízení další finanční prostředky, může management společnosti od povolení reorganizace, uvažovat o přijetí úvěrového financování se speciální pořadím přednosti.¹³⁵

Po povolení reorganizace vykonává insolvenční správce dohled nad činností dlužníka s dispozičními oprávněními. Insolvenční správce je v pozici jakéhosi dohláze, který vykonává řadu administrativních úkonů. Jedná se především o dohled nad zjišťováním a soupisem majetkové podstaty, sestavuje a doplňuje seznam věřitelů, podává zprávy

---

¹³¹RICHTER, Tomáš. *Insolvenční právo*. 1. vyd. Praha: ASPI, WoltersKluwer, 2008. 472 s. ISBN 978-80-7357-329-4.

¹³² § 330 odst. 3 a 4 InsZ

¹³³KOZÁK, Jan et al. *Insolvenční zákon a předpisy související. Nařízení Rady (ES) o úpadkovém řízení: komentář*. 2. vyd. Praha: WoltersKluwer Česká republika, 2013. 1246 s. ISBN 978-80-7357-243-3.

¹³⁴RICHTER, Tomáš. *Insolvenční právo*. 1. vyd. Praha: ASPI, WoltersKluwer, 2008. 472 s. ISBN 978-80-7357-329-4.

¹³⁵HOLEŠÍNSKÝ, Petr a Michal STRNAD. *Nové způsoby řešení úpadku dle insolvenčního zákona. Právní rozhledy*. 2008, č. 1, s. 7-16. ISSN 1210-6410.

věřitelskému výboru a další činnosti a úkoly, které mu uloží insolvenční soud.¹³⁶ Vzhledem ke kooperaci insolvenčního správce a věřitelského výboru lze předpokládat, že ze strany věřitelů proběhne snaha o zbavení dispozičních oprávnění dlužníka, která přejdou na insolvenčního správce, jehož si mohou věřitelé podle své potřeby a uvážení měnit.¹³⁷

Další z účinků, které nastávají po povolení reorganizace je přenos části působnosti valné hromady nebo členské schůze dlužníka na insolvenčního správce. Valné hromadě i členské schůzi dlužníka i nadále zůstává zachováno právo jmenovat nebo volit a odvolávat členy statutárního orgánu, přičemž takové rozhodnutí nabývá účinnosti až se souhlasem věřitelského výboru. Jestliže zanikne funkce statutárního orgánu dlužníka nebo dozorčí rady anebo funkce všech členů těchto orgánů, přísluší věřitelskému výboru rovněž právo volit nové členy orgánů dlužníka, neučiní-li tak zavčas valná hromada dlužníka. Věřitelský výbor bude rovněž volit nové členy orgánů dlužníka, jestliže dlužník nemá právo sestavit reorganizační plán a v případě, že návrh na povolení reorganizace podal věřitel.¹³⁸

4.4 Postavení věřitelů při reorganizaci

Podle insolvenčního zákona se reorganizace účastní pouze ten věřitel, který svou pohledávku řádně a včas přihlásil, rovněž věřitelé s pohledávkami za majetkovou podstatou a věřitelé jim na roveň postavení.¹³⁹ Schůze věřitelů se smí zúčastnit pouze přihlášení věřitelé, proto se věřitelé s pohledávkami za majetkovou podstatou a věřitelé jim na roveň postavení zúčastní schůze věřitelů nanejvýš jako veřejnost.¹⁴⁰

Při reorganizaci tvoří zvláštní skupinu věřitelů společníci a členové družstva. Pohledávky společníků a členů družstva představují práva vyplývající z jejich účasti ve společnosti nebo družstvu. Podle insolvenčního zákona je výše pohledávky těchto věřitelů rovna nule.¹⁴¹ Z toho vyplývá, že tato skupina věřitelů nebude mít při hlasování na schůzi věřitelů žádný vliv, ale mají možnost se těchto schůzí taktéž zúčastnit. U této skupiny věřitelů

---

¹³⁶ § 331 InsZ

¹³⁷ KOTOUČOVÁ, Jiřina et al. *Zákon o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon): komentář*. 1. vyd. Praha: C. H. Beck, 2010. 1100 s. ISBN 978-80-7400-320-2.

¹³⁸ HOLEŠÍNSKÝ, Petr a Michal STRNAD. *Nové způsoby řešení úpadku dle insolvenčního zákona. Právní rozhledy*. 2008, č. 1, s. 7-16. ISSN 1210-6410.

¹³⁹ § 334 InsZ

¹⁴⁰ HÁSOVÁ, Jiřina a Tomáš MORAVEC. *Insolvenční řízení*. 1. vyd. Praha: C. H. Beck, 2013. s. 191. ISBN 978-80-7400-459-9.

¹⁴¹ § 335 InsZ

je významný jejich podíl na základním kapitálu, a to pouze při hlasování o reorganizačním plánu.¹⁴²

Při přezkoumání přihlášených pohledávek v řízení o reorganizaci se použije ustanovení § 190 až § 202 InsZ. Výjimku představuje popření pohledávky dlužníkem, které má stejné účinky jako popření pohledávky insolvenčním správcem. Pokud popřel dlužník pohledávku v průběhu přezkumného jednání, konaném dříve, než nastaly účinky povolení reorganizace, nastávají účinky tohoto popření až dnem, kdy nastaly účinky povolení reorganizace. Insolvenční správce má povinnost informovat věřitele o popření jeho pohledávky dlužníkem. Den, kterým nastanou účinky povolení reorganizace, je rozhodný jak pro věřitele, jejichž pohledávky byly popřeny, a kteří vždy proti dlužníku podají žalobu, tak pro počátek běhu lhůt k podání žaloby o určení pravosti, výše nebo pořadí pohledávky.¹⁴³

4.4.1 Rozdělení věřitelů do skupin

Podstatnou skutečností, ovlivňující výsledek hlasování o reorganizačním plánu a určení rozsahu uspokojení zjištěných pohledávek, je rozdělení věřitelů dlužníka, kteří se účastní reorganizace, do skupin. Rozdělení věřitelů do skupin provádí autor reorganizačního plánu, který rozdělení uvede v reorganizačním plánu a rovněž uvede, podle jakých kritérií k rozdělení věřitelů do skupin došlo. Věřitelé jsou rozdělení do skupin na základě kritérií, kterými jsou zásadně shodné právní postavení a dále zásadně shodné hospodářské zájmy.¹⁴⁴ Samostatnou skupinu podle § 337 odst. 2 InsZ tvoří především individuálně každý zajištěný věřitel, věřitelé uvedení v § 335 a věřitelé, jejichž pohledávky nejsou reorganizačním plánem dotčeny¹⁴⁵.

Každý zajištěný věřitel tedy tvoří samostatnou skupinu, to vychází z předpokladu heterogenity jednotlivých zajištění a práv z nich vycházejících. Pohledávka zajištěného věřitele je zařazena v rozsahu, ve kterém je oceněna hodnota zajištění, zejména podle ohodnocení znaleckého posudku. Jestliže pohledávka bude vyšší než ocenění zajištění, bude tento rozdíl považován za pohledávku nezajištěnou a tento rozdíl bude poměrně uspokojen se

---

¹⁴²KOZÁK, Jan et al. *Insolvenční zákon a předpisy související. Nařízení Rady (ES) o úpadkovém řízení: komentář*. 2. vyd. Praha: WoltersKluwer Česká republika, 2013. 1246 s. ISBN 978-80-7357-243-3.

¹⁴³ § 336 odst. 1 a 2 InsZ

¹⁴⁴ § 337 odst. 1 InsZ

¹⁴⁵ Za pohledávku, která není dotčena reorganizačním plánem, se rozumí taková pohledávka, jejíž výši, splatnost ani další její vlastnosti a práva s ní spojená reorganizační plán nemění, nebo se jedná o pohledávku, u které věřitel písemně uznal, že není reorganizačním plánem dotčena. Nedotčenými pohledávkami jsou převážně pohledávky za majetkovou podstatou a pohledávky jim na roveň postavené.

skupinou, do které se zařadili nezajištění věřitelé. Zájem zajištěných věřitelů je značně odlišný od zájmu nezajištěných věřitelů, což spočívá v tom, že zajištění věřitelé budou mít zejména zájem na tom, aby byli co v nejkratším čase uspokojeni z majetku dlužníka, kterým jsou jejich pohledávky zajištěny. Lze proto předpokládat, že tito věřitelé budou preferovat insolvenční cestu konkursem před reorganizací. Oproti tomu nezajištění věřitelé mají šanci vyššího uspokojení při reorganizaci, bude-li to tedy možné, zvolí tito věřitelé cestu reorganizace.¹⁴⁶

Další skupinu by měli tvořit obecní věřitelé, kteří představují především pohledávky z obchodních vztahů. Pokud někde platí zásada *pari passu*¹⁴⁷ a *par conditio creditorum*¹⁴⁸, tak ve vzájemných vztazích věřitelů v této skupině. Ke složitějším otázkám insolvenčního práva patří, jak kromě obecných představ o spravedlnosti legitimně rozdělit obecné věřitele do více skupin. Důležitost této otázky vychází najevo při schvalování reorganizačního plánu, kterému nevyslovily důvěru všechny skupiny věřitelů.¹⁴⁹

Nedotčení věřitelé, tvoří skupinu, jejichž výše uspokojení pohledávky je neměnná následkem reorganizace. Je předpokládáno, že tito věřitelé automaticky schválí reorganizační plán, jelikož očekávají plné uspokojení své pohledávky. Tato skupina věřitelů by se měla zaměřit, zda je záměr dlužníka při reorganizaci poctivý.¹⁵⁰

Samostatnou skupinu tvoří i věřitel popřípadě věřitelé, kteří souhlasili s nižším uspokojením, než kterého by dosáhli při řešení úpadku dlužníka konkursem. V rámci jedné skupiny nesmí dojít k porušení rovného uspokojení věřitelů.¹⁵¹

Navrhovatel tvoří skupiny věřitelů s ohledem na obsah reorganizačního plánu, vznik závazků a vhodnost rozdělení věřitel do jednotlivých skupin. Dělení věřitelů do skupin podle navrhovatele ovšem nemusí být konečné, neboť je předmětem analýzy insolvenčního soudu při schvalování reorganizačního plánu. Test rozdělení věřitelů do skupin insolvenční soud neprovádí z moci úřední, ale pouze na návrh dotčeného věřitele, tedy věřitele uvedeném v reorganizačním plánu, nebo návrh autora reorganizačního plánu. Soudní přezkum rozdělení

---

¹⁴⁶RICHTER, Tomáš. Reorganizace podle insolvenčního zákona – 2. část. *Právní rozhledy*. 2008, č. 14, s. 507-521. ISSN 1210-6410.

¹⁴⁷ Zásada rovnocennosti.

¹⁴⁸ Zásada, podle které mají věřitelé stejného nebo obdobného postavení rovné možnosti uspokojení.

¹⁴⁹RICHTER, Tomáš. *Insolvenční právo*. 1. vyd. Praha: ASPI, WoltersKluwer, 2008. 472 s. ISBN 978-80-7357-329-4.

¹⁵⁰RICHTER, Tomáš. Reorganizace podle insolvenčního zákona – 2. část. *Právní rozhledy*. 2008, č. 14, s. 507-521. ISSN 1210-6410.

¹⁵¹KOZÁK, Jan et al. *Insolvenční zákon a předpisy související. Nařízení Rady (ES) o úpadkovém řízení: komentář*. 2. vyd. Praha: WoltersKluwer Česká republika, 2013. 1246 s. ISBN 978-80-7357-243-3.

věřitelů do skupin bude opět klást velké požadavky na odborné znalosti insolvenčního soudce.¹⁵²

---

¹⁵²POHL, Tomáš. Nová úprava insolvenčního řízení – IV. část. *Obchodní právo*. 2008. č. 6, s. 2-13. ISSN 1210-8278.

5 Reorganizační plán a jeho plnění

Po vydání usnesení o povolení reorganizace následuje sestavení reorganizačního plánu, který je možné považovat za nejdůležitější dokument v reorganizačním procesu. Je tedy jakýmsi základním stavebním kámen celé reorganizace. Kvalita reorganizačního plánu předurčuje, zda jej přijmou všechny skupiny věřitelů a jestli díky němu bude dotažen reorganizační proces do úspěšného konce a dlužník se tak vyhne řešení svého úpadku formou konkursu.¹⁵³

Sestavení reorganizačního plánu je velmi složitý úkol, předkladatel je v nelehké pozici, musí zařídit, aby reorganizační plán splňoval nejen zákonem stanovené požadavky, ale rovněž byl přijatelný ze stránky ekonomické vhodnosti, plnil úlohu strategického plánu podniku a aby jednotlivá opatření, jejichž zavedení je reorganizačním plánem předvídáno, plnily svůj účel. Z tohoto pohledu budou kladeny vysoké nároky i na insolvenčního soudce, který bude o reorganizačním plánu rozhodovat.¹⁵⁴

Reorganizační plán vymezuje právní postavení dotčených osob v důsledku povolené reorganizace. Důležité je vymezit postavení věřitelů, respektive to, jak přijetí reorganizačního plánu změní jejich postavení vůči dlužníku. Reorganizační plán je sestaven na základě opatření, sledujících ozdravení provozu dlužníkovy podniku a uspořádání vzájemných vztahů mezi dlužníkem a jeho věřiteli. Z právního hlediska lze tento vztah chápat jako dohodu *sui generis* o narovnání mezi věřiteli a dlužníkem, která ovšem podléhá schválení insolvenčním soudem. Na základě této dohody většinou dochází k zániku dosavadních závazků dlužníka vůči věřitelům a k zániku práv třetích osob na dlužníkovu majetek a vzniku nových závazků, které podle podmínek reorganizačního plánu a při dodržování určeného harmonogramu budou postupně uspokojeny.¹⁵⁵

Po předložení reorganizačního plánu insolvenčnímu soudu, nesmí nikdo vyvíjet činnost, která by ovlivnila jeho přijetí či odmítnutí. Celý průběh reorganizace musí být v souladu s reorganizačním plánem, pokud nedojde k jeho změně zákonem stanoveným způsobem, nebo se lze odchýlit od reorganizačního plánu způsobem, který umožňuje zákon.¹⁵⁶

---

¹⁵³BÍLKOVÁ, Eva a Pavel STRNAD. Neúspěšná reorganizace a její dopad na pohledávky věřitelů. *Právní rozhledy*. 2011, č. 2, s. 60-63. ISSN 1210-6410.

¹⁵⁴KOZÁK, Jan. Insolvenční zákon krok za krokem. *Noviny pro KONKURS A VYORVNÁNÍ*. 2007, č. 5. 12 s. ISSN 1213-4023.

¹⁵⁵HOLEŠÍNSKÝ, Petr a Michal STRNAD. Nové způsoby řešení úpadku dle insolvenčního zákona. *Právní rozhledy*. 2008, č. 1, s. 7-16. ISSN 1210-6410.

¹⁵⁶POHL, Tomáš. Nová úprava insolvenčního řízení – IV. část. *Obchodní právo*. 2008. č. 6, s. 2-13. ISSN 1210-8278.

5.1 Právo sestavení reorganizačního plánu

Jak dlužník, tak kterýkoli z věřitelů má právo na sestavení reorganizačního plánu. Zákon v tomhle dává přednostní právo dlužníkovi a to i v případě, kdy návrh na povolení reorganizace podal jeden z věřitelů. Tato priorita vychází z logického úsudku, kdy se předpokládá, že dlužník má podstatně větší znalosti o hospodaření podniku a má k dispozici veškeré interní informace, které by věřitelé nemuseli znát, a právě z tohoto důvodu by věřitelský reorganizační plán nemusel být vhodný z ekonomického a strategického hlediska, jelikož by nemusel obsahovat všechny tyto důležité informace, ač by se to na první pohled nemuselo zdát.¹⁵⁷

Dlužník se svého přednostního práva může vzdát a to tím, že insolvenčnímu soudu oznámí, že reorganizační plán předkládat nehodlá, nebo tohoto přednostního práva může být zbaven věřiteli, kteří se tak usnesli na schůzi věřitelů, která byla svolána za účelem schválení návrhu na povolení reorganizace. Přednostní právo může být dlužníku odebráno i insolvenčním soudem, jestliže vyjde najevo, že přípravy reorganizačního plánu nepokračují řádně a dlužník se snaží zmařit záměr podnik reorganizovat, nebo neplatí úroky zajištěným věřitelům.¹⁵⁸

Nebude-li předkladatelem reorganizačního plánu dlužník, může o tom, kdo má přednostní právo sestavit reorganizační plán, rozhodnout schůze věřitelů. Jestliže se věřitelé na schůzi nedohodnou, kdo reorganizační plán předloží, vyzve insolvenční soud k předložení reorganizačního plánu další osoby. Osobami, které by mohly předložit reorganizační plán, jsou ty, které předložily návrh na povolení reorganizace. Takovýto výklad dle insolvenčního zákona by mohl vést až k absurdním důsledkům. V takovém případě může nastat situace, kdy insolvenčnímu soudu bude předloženo více reorganizačních plánů různých předkladatelů. Schůze věřitelů by pak hlasovala o všech reorganizačních plánech a svým rozhodnutím by měla určit, jestli některý z předložených reorganizačních plánů schvaluje či nikoli.¹⁵⁹

Pokud dlužník nevyužije tzv. předpřipravené reorganizace a nepředloží reorganizační plán současně s návrhem na povolení reorganizace, který je už přijatý věřiteli, má na sestavení reorganizačního plánu lhůtu 120 dnů od rozhodnutí o povolení reorganizace. Insolvenční soud

---

¹⁵⁷ HÁSOVÁ, Jiřina a Tomáš MORAVEC. *Insolvenční řízení*. 1. vyd. Praha: C. H. Beck, 2013. s. 191. ISBN 978-80-7400-459-9.

¹⁵⁸ RICHTER, Tomáš. Reorganizace podle insolvenčního zákona – 2. část. *Právní rozhledy*. 2008, č. 14, s. 507-521. ISSN 1210-6410.

¹⁵⁹ POHL, Tomáš. Nová úprava insolvenčního řízení – IV. část. *Obchodní právo*. 2008. č. 6, s. 2-13. ISSN 1210-8278.

tuto lhůtu může přiměřeně prodloužit na žádost dlužníka, nejdéle však o dalších 120 dnů. Celkem tak může získat čas na sestavení reorganizačního plánu až 240 dnů. Vymezení lhůty pro ostatní osoby k předložení reorganizačního plánu, bude koncipována obdobně jako v případě dlužníka. Je důležité nezaměnit, od kterého okamžiku začíná běžet lhůta na sestavení reorganizačního plánu, že jde o rozhodnutí o povolení reorganizace nikoli o rozhodnutí o úpadku. Takováto záměna by měla vliv na zkrácení lhůty na předložení reorganizačního plánu, což by mohlo mít za následek přeměny reorganizace v konkurs¹⁶⁰

5.2 Obsah reorganizačního plánu

Relativně detailní výpis potřebných údajů zajišťuje, aby insolvenční soudy nebyly pod nátlakem mnoha nepřesných a neúplných podání, které by v podstatě mohly blokovat reorganizační proces.¹⁶¹

Přesné vymezení právní úpravy obsahových náležitostí reorganizačního plánu je obsaženo v § 340 InsZ, jež jsou obligatorního charakteru a musí v něm být tedy obsaženy vždy. Reorganizační plán tedy musí obsahovat rozdělení věřitelů do skupin, pro které insolvenční zákon předkládá pouze obecná pravidla a jejich demonstrativní výčet. Každý dlužník bude mít podle specifik jednotlivých věřitelů vytvořené pro ně určené skupiny.¹⁶²

Dále musí obsahovat způsoby provedení reorganizace, které jsou v insolvenčním zákoně opět pouze demonstrativně vyčteny. Předkladatel reorganizačního plánu je omezen při kombinování jednotlivých způsobů pouze právním řádem a důsledky, které mu z něj pro řešení reorganizace vyplývají. Se zvoleným způsobem provedení reorganizace úzce souvisí opatření k plnění reorganizačního plánu zejména z hlediska určení osob a rozsahu jejich práv, které mohou nakládat s majetkovou podstatou dlužníka.¹⁶³

V reorganizačním plánu nesmí chybět údaj, zda a za jakých podmínek bude pokračováno v provozu dlužníkova podniku nebo jeho části a jak reorganizační plán ovlivní

---

¹⁶⁰HOLEŠÍNSKÝ, Petr a Michal STRNAD. Nové způsoby řešení úpadku dle insolvenčního zákona. *Právní rozhledy*. 2008, č. 1, s. 7-16. ISSN 1210-6410.

¹⁶¹KOTOUČOVÁ, Jiřina et al. *Zákon o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon): komentář*. 1. vyd. Praha: C. H. Beck, 2010. 1100 s. ISBN 978-80-7400-320-2.

¹⁶²KOZÁK, Jan et al. *Insolvenční zákon a předpisy související. Nařízení Rady (ES) o úpadkovém řízení: komentář*. 2. vyd. Praha: WoltersKluwer Česká republika, 2013. 1246 s. ISBN 978-80-7357-243-3.

¹⁶³KOTOUČOVÁ, Jiřina et al. *Zákon o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon): komentář*. 1. vyd. Praha: C. H. Beck, 2010. 1100 s. ISBN 978-80-7400-320-2.

zaměstnanost v dlužníkově podniku. Dále údaj o tom, jestli a popřípadě jaké bude mít dlužník závazky po skončení reorganizace.¹⁶⁴

Další důležitou skutečností, která ovlivňuje možnost provedení reorganizace je spoluúčast na financování reorganizačního plánu, tedy uvedení osob, které převezmou některé dlužnickovy závazky nebo zajistí jejich splnění.¹⁶⁵

Tímto výčtem ovšem reorganizační plán splňuje pouze obsahové náležitosti. Je potřebné k němu připojit doklady určené v § 342 InsZ. Těmito doklady jsou nové znění zakladatelského dokumentu nebo stanov, prohlášení osob ochotných financovat reorganizační plán, souhlas dlužníkova manžela s použitím majetku ve společném jmění manželů, prohlášení dlužníka nebo jeho neomezeně ručících společníků o ochotě pokračovat v provozu podniku a aktuální seznamy majetku a závazků dlužníkova podniku a seznam a popis významných smluv, které mají být uzavřené na základě reorganizačního plánu.¹⁶⁶

Předkladatel je povinen společně s reorganizačním plánem zpracovat zprávu o reorganizačním plánu podle § 343 InsZ. Účelem této zprávy o reorganizačním plánu je poskytnout informace o reorganizačním plánu a zhodnotit jeho dopad na věřitele, zejména pak fakta, o formě a míře uspokojení jednotlivých skupin věřitelů, a to v dostatečném předstihu před schůzí věřitelů, aby mohli věřitelé rozhodnout o přijetí či nepřijetí reorganizačního plánu. Minimální náležitosti jednotlivých částí zprávy o reorganizačním plánu jsou stanoveny Vyhláškou č. 311/2007 Sb.¹⁶⁷ ¹⁶⁸

Součástí reorganizačního plánu je i informace o tom, jak je zajištěno splnění pohledávek, ohledně kterých dosud nebyl skončen incidenční spor, jelikož incidenční spory budou nepochybně dobíhat ještě v průběhu plnění reorganizačního plánu. Obdobně dlužník musí zajistit uspokojení podmíněných pohledávek.¹⁶⁹

---

¹⁶⁴BÍLKOVÁ, Eva a Pavel STRNAD. Neúspěšná reorganizace a její dopad na pohledávky věřitelů. *Právní rozhledy*. 2011, č. 2, s. 60-63. ISSN 1210-6410.

¹⁶⁵KOZÁK, Jan et al. *Insolvenční zákon a předpisy související. Nařízení Rady (ES) o úpadkovém řízení: komentář*. 2. vyd. Praha: WoltersKluwer Česká republika, 2013. 1246 s. ISBN 978-80-7357-243-3.

¹⁶⁶RICHTER, Tomáš. *Insolvenční právo*. 1. vyd. Praha: ASPI, WoltersKluwer, 2008. 472 s. ISBN 978-80-7357-329-4.

¹⁶⁷Vyhláška č. 311/2007 Sb., o jednacím řádu pro insolvenční řízení a kterou se provádějí některá ustanovení insolvenčního zákona.

¹⁶⁸HOLEŠÍNSKÝ, Petr a Michal STRNAD. Nové způsoby řešení úpadku dle insolvenčního zákona. *Právní rozhledy*. 2008, č. 1, s. 7-16. ISSN 1210-6410.

¹⁶⁹KOZÁK, Jan et al. *Insolvenční zákon a předpisy související. Nařízení Rady (ES) o úpadkovém řízení: komentář*. 2. vyd. Praha: WoltersKluwer Česká republika, 2013. 1246 s. ISBN 978-80-7357-243-3.

V reorganizačním plánu je třeba jasně uvést u věřitelů, do jejichž práv plán zasahuje, o jakou částku je jejich pohledávka zkrácena nebo jak dlouhý bude odklad splatnosti jejich pohledávky nebo vykonatelnosti anebo v čem spočívají jiné zásahy do práv věřitelů.¹⁷⁰

Reorganizační plán musí pravdivě vyobrazit reálné ekonomické a právní možnosti dlužníka. Nerespektování těchto pravidel předurčuje reorganizační proces k zápornému cíli. Má-li mít reorganizační plán reálnou šanci na úspěch, musí nezbytně vycházet z faktů a skutečného stavu dlužníka.¹⁷¹

5.3 Význam znaleckého posudku v průběhu reorganizace

Znalecký posudek je provázán s reorganizačním plánem. Bez znaleckého posudku by nebylo možné reorganizační plán sestavit. Cílem znaleckého posudku je stanovit hodnotu insolventního podniku, což zásadně ovlivňuje to, jak bude úpadek dlužníka nakonec řešen, zda reorganizací nebo konkursem a působí na strategii prosazovaného řešení v reorganizačním plánu. Insolvenční soud jmenuje znalce po povolení reorganizace, za účelem ocenění majetkové podstaty. Jeho znalecký posudek musí být schválený na schůzi věřitelů. Celkový výsledek ocenění je ovlivněn tím, k jakému datu je podnik oceněn a co se bude oceňovat. Zda se bude jednat o hodnotu majetkové podstaty z pohledu plnění pro věřitele v případě konkursu, hodnotu majetkové podstaty zajištěného majetku, nebo hodnotu podniku při navrhovaném způsobu řešení.

Pokud si dlužník zvolí cestu reorganizace a insolvenční soud ji schválil, je nezbytné, aby znalecký posudek kromě jiného obsahoval i tzv. *test nejlepšího zájmu*. Význam tohoto testu spočívá v porovnání výtěžku pro jednotlivé skupiny věřitelů v případě konkursu a v případě reorganizace. Výsledky tohoto testu mají zásadní vliv pro rozhodování o přijetí reorganizačního plánu jak insolvenčním soudem, tak schůzi věřitelů.¹⁷²

Znalecký posudek je standardně stanoven ke dni předcházejícímu dni usnesení o úpadku, ten však může být aktualizovaný. Okamžik odsouhlasení znaleckého posudku schůzí věřitelů je ovšem limitován lhůtou na přípravu reorganizačního plánu, který musí být předložený do 120 dní od povolení reorganizace. Je zde velký časový prostor, kdy věřitelé preferují aktuální posudek, který jim reálněji zobrazuje hospodaření dlužníkovy podniku. Je to

---

¹⁷⁰ § 341 odst. 3 InsZ

¹⁷¹ KOTOUČOVÁ, Jiřina et al. *Zákon o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon): komentář*. 1. vyd. Praha: C. H. Beck, 2010. 1100 s. ISBN 978-80-7400-320-2.

¹⁷² HLAVÁČ, Jiří. *Situace podniku a role poradce a znalce v restrukturalizačním procesu*. [online]. [cit. 2014-04-15]. Dostupné z: http://kpe.fph.vse.cz/wp-content/uploads/2011/05/04_Smutny_Hlavac.pdf.

zřejmé, neboť v podniku právě v tomto mezidobí může docházet k zásadním změnám, které mají vliv na ocenění například prodej aktiv, změna pracovního kapitálu, restrukturalizační opatření a podobně. Na druhé straně předkladatel reorganizačního plánu, ve většině případů dlužník, preferuje ocenění podniku co nejdříve, aby měl dostatečný čas na sestavení reorganizačního plánu.¹⁷³

5.4 Způsoby provedení reorganizace

Výčet způsobů a opatření, kterými lze provést reorganizaci jsou uvedeny v §341 InsZ. Jedná se pouze o demonstrativní výčet a bude vždy záležet na sestaviteli reorganizačního plánu, jaký ze způsobů provedení reorganizace zvolí. Vždy bude muset vycházet z ekonomické situace podniku a z informací, které o podniku má, aby mohl zvolit odpovídající prostředky, díky kterým by dosáhl úspěšné reorganizace.¹⁷⁴

Pokud je to možné insolvenční zákon povoluje i kombinaci několika opatření pro reorganizaci jednoho podniku. Způsoby provedení reorganizace dle insolvenčního zákona jsou:

- a) restrukturalizace pohledávek věřitelů, která spočívá v prominutí části dluhů dlužníka včetně jejich příslušenství nebo v odkladu jejich splatnosti,
- b) prodej majetkové podstaty nebo její části anebo prodej dlužníkova podniku,
- c) vydání části dlužnických aktiv věřitelům nebo převod těchto aktiv na nově založenou právnickou osobu, ve které mají věřitelé majetkovou část,
- d) fúze dlužníka – právnické osoby s jinou osobou nebo převod jeho jmění na společníka se zachováním nebo změnou práv třetích osob, jestliže to není v rozporu s právními předpisy hospodářské soutěže,
- e) vydání akcií nebo jiných cenných papírů dlužníkem nebo nově vzniklou právnickou osobou,
- f) zajištění financování provozu dlužníkova podniku nebo jeho částí,
- g) změna zakladatelského dokumentu nebo stanov, či jiných dokumentů upravujících vnitřní poměry dlužníka.¹⁷⁵

---

¹⁷³HLAVÁČ, Jiří. *Situace podniku a role poradce a znalce v restrukturalizačním procesu*. [online]. [cit. 2014-04-15]. Dostupné z: http://kpe.fph.vse.cz/wp-content/uploads/2011/05/04_Smutny_Hlavac.pdf.

¹⁷⁴KOZÁK, J., P. BUDÍN a L. PACHL. *Insolvenční právo aneb osobní bankroty začínají*. 1. vyd. Brno: Rašínova vysoká škola s.r.o., 2008. 298 s. ISBN 978-80-87001-10-3.

¹⁷⁵ § 341 odst. 1 InsZ

Nejsnazším provedením reorganizace je jednoduše zanechat provoz dlužníkovu podniku a postupně uspokojovat pohledávky věřitelů z provozních výnosů podniku. Tento způsob je podmíněn jak zmíněným spolufinancováním provozu dlužníkovu podniku, tak dohodou mezi věřiteli o změně výše a splatnosti jejich pohledávek, tedy prominutí části dluhu a stanovení splátkového kalendáře. Zákon o dani z příjmu takovou dohodu podporuje¹⁷⁶. V tomto případě bude velice záležet na vyjednávací schopnosti dlužníka a ochotě věřitelů vzdát se části svých pohledávek.¹⁷⁷

Další způsob, který spočívá v prodeji dlužníkovu podniku, nebo celé majetkové podstaty či jen její části, může být matoucí, neboť obdobný postup by spočíval i při postupu v konkursním řízení. Při použití tohoto způsobu v reorganizaci je důležité hodnotit prodej části majetkové podstaty, neboť se předpokládá, že dlužník tuto možnost využije především k odprodeji ztrátových a nepotřebných aktiv. Výtěžek ze zpeněžené části majetkové podstaty bude použit pro financování reorganizace popřípadě jako úhrada věřitelům.¹⁷⁸

Převést majetek na novou společnost je jistě výhodným řešením, ovšem v praxi je to náročné. Majetek nesmí být na novou společnost převeden bez starých závazků, věřitelé dlužníka jsou tak uspokojeni buďto získáním nároků na majetek nové společnosti, nebo z výnosů prodeje těchto nároků třetím stranám. Výhoda tohoto řešení je spatřována v tom, že financování může být poskytnuto přímo nové společnosti.¹⁷⁹

Způsobem řešení úpadku může být rovněž fúze, která se řídí zákonem o přeměnách obchodních společností a družstev¹⁸⁰. Fúzi lze provést ve dvou formách a to sloučením nebo splynutím. Využití tohoto způsobu je limitováno předpokladem existence subjektů, ochotných zúčastnit se fúze. Fúze dlužníka s jinou společností může být problematická, jelikož podléhá schválení Úřadu pro hospodářskou soutěž¹⁸¹, neboť lze předpokládat, že fúze proběhne s větší pravděpodobností s konkurentem na trhu, než s podnikem v odlišné oblasti podnikání.¹⁸²

---

¹⁷⁶Zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, podporuje úpadce osvobozením výnosů pocházejících z prominuté části dluhu od daně z příjmů a věřitelé si mohou odepsat část pohledávky, která zanikla z důvodu prominutí dluhu, do daňově účinných nákladů. Tento zákon rovněž podporuje reorganizaci tím, že osvobozuje od daně z příjmů dlužníka ve zdaňovacím období, ve kterém byla insolvenčním soudem povolena reorganizace a v období bezprostředně následujícím.

¹⁷⁷DONNÉ, Michal. Řešení úpadku dlužníka reorganizací a způsoby jejího provedení. *Daně a právo v praxi*. 2009, č. 4. 64 s. ISSN 1211-7293.

¹⁷⁸RICHTER, Tomáš. *Insolvenční právo*. 1. vyd. Praha: ASPI, WoltersKluwer, 2008. 472 s. ISBN 978-80-7357-329-4.

¹⁷⁹RICHTER, Tomáš. Reorganizace podle insolvenčního zákona – 2. část. *Právní rozhledy*. 2008, č. 14, s. 507-521. ISSN 1210-6410.

¹⁸⁰Zákon č. 125/2008 Sb., o přeměnách obchodních společností a družstev

¹⁸¹Zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže

¹⁸²KOTOUCOVÁ, Jiřina et al. *Zákon o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon): komentář*. 1. vyd. Praha: C. H. Beck, 2010. 1100 s. ISBN 978-80-7400-320-2.

Účelem emise akcií nebo jiných cenných papírů je umožnit majetkový vstup investora nebo věřitelů do podniku dlužníka. Tento způsob může zásadně změnit vlastnickou strukturu podniku, kdy dochází i k majoritnímu ovládnutí podniku. Běžným způsobem je kapitalizace závazků, která spočívá v transformaci závazků do základního kapitálu dlužníka podniku, takže věřitel již nebude mít za dlužníkem pohledávku, ale bude s ním spojen majetkově, čímž bude moci ovlivňovat řízení dlužníka podniku.¹⁸³

Zajištění financování dalšího fungování dlužníka podniku, je způsob, který bude nezbytně doplňovat jakýkoli jiný způsob, neboť proces reorganizace je velice nákladný a dlužník musí mít k dispozici dostatečné finanční prostředky, aby mohla být reorganizace úspěšná. Oproti tomu motivace finančních institucí podpořit insolventní podnik je velice nízká. Insolvenční zákon tak zvyšuje ochotu těchto institucí na základě smluv o úvěrovém financování¹⁸⁴, které podléhají zvláštnímu režimu přednosti.¹⁸⁵

Ani způsob spočívající ve změně zakladatelských dokumentů a stanov dlužníka nebude schopen fungovat samostatně a bude doplňujícím prvkem k jinému způsobu řešení reorganizace. Tento způsob mění vnitřní poměry dlužníka podniku.¹⁸⁶

Jestliže způsob řešení reorganizace ovlivňuje údaje, zapisující se do obchodního rejstříku, musí být z reorganizačního plánu zřejmé, jaké údaje budou z obchodního rejstříku vymazány a jaké údaje nově zapsány.¹⁸⁷

5.5 Rozhodnutí o reorganizačním plánu

5.5.1 Přijetí reorganizačního plánu věřiteli

Aby mohlo dojít ke schválení reorganizačního plánu insolvenčním soudem je nejprve nutné, aby ho přijali věřitelé. Projednání a hlasování o přijetí reorganizačního plánu dochází na schůzi věřitelů, která se svolává výhradně za tímto účelem. Ovšem insolvenční zákon umožňuje hlasování i mimo schůzi věřitelů. Podmínkou pro hlasování mimo schůzi věřitelů je, že všichni věřitelé měli možnost se seznámit s informacemi, které svým obsahem a

---

¹⁸³LANDA, Martin. *Ekonomika insolvenčního řízení*. 1. vyd. Ostrava: KEY Publishing, 2009. 426 s. ISBN 978-80-7418-031-6.

¹⁸⁴ § 41 InsZ

¹⁸⁵RICHTER, Tomáš. *Insolvenční právo*. 1. vyd. Praha: ASPI, WoltersKluwer, 2008. 472 s. ISBN 978-80-7357-329-4.

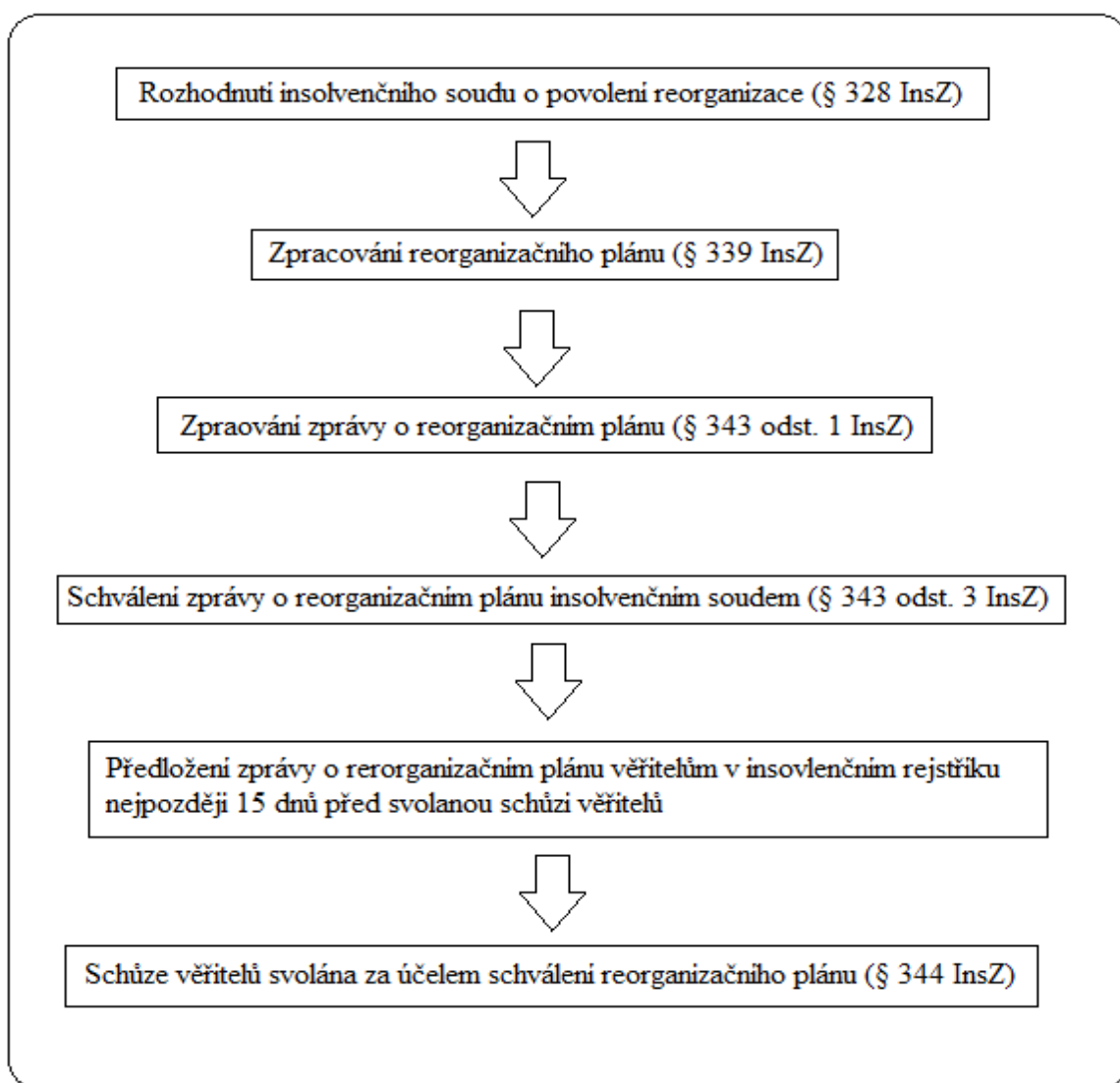
¹⁸⁶LANDA, Martin. *Ekonomika insolvenčního řízení*. 1. vyd. Ostrava: KEY Publishing, 2009. 426 s. ISBN 978-80-7418-031-6.

¹⁸⁷ § 341 odst. 4 InsZ

rozsahem odpovídají obsahu zprávy o reorganizačním plánu. Hlasování mimo schůzi věřitelů může probíhat pouze prostřednictvím hlasovacího lístku. Formulář hlasovacího lístku o přijetí reorganizačního plánu je součástí Přílohy 1. Výsledky hlasování dosažené mimo schůzi věřitelů jsou sečteny s výsledky hlasování na schůzi věřitelů.¹⁸⁸

Obr. 5.1 pro lepší přehlednost zobrazuje návaznosti jednotlivých kroků od rozhodnutí insolvenčního soudu o povolení reorganizace až do svolání schůze věřitelů pro schválení reorganizačního plánu.

Obr. 5.1 Průběh od rozhodnutí o povolení reorganizace do svolání schůze věřitelů za účelem schválení reorganizačního plánu

Zdroj: Vlastní podle InsZ

¹⁸⁸KOZÁK, Jan et al. *Insolvenční zákon a předpisy související. Nařízení Rady (ES) o úpadkovém řízení: komentář*. 2. vyd. Praha: WoltersKluwer Česká republika, 2013. 1246 s. ISBN 978-80-7357-243-3.

Věřitelé hlasují o přijetí reorganizačního plánu podle skupin, ve kterých jsou zařazeni. Proto, aby byl přijat reorganizační plán danou skupinou, pro něj musí hlasovat většina všech věřitelů v dané skupině, počítaná podle výše pohledávek zařazených do této skupiny. Insolvenční zákon mírně odlišuje hlasování skupiny společníků a členů podle § 335 InsZ. Pro přijetí reorganizačního plánu touto skupinou se požaduje schválení prostou většinou podle počtu osob v této skupině, avšak souhrnný podíl těchto společníků musí současně představovat dvě třetiny základního kapitálu dlužníka. Skupina věřitelů, jejichž pohledávky nejsou reorganizačním plánem dotčené, se považují za skupinu, která automaticky přijímá reorganizační plán. Tito věřitelé nehlasují o reorganizačním plánu, jedná se o zákonnou fikci jeho přijetí. Jestliže jeden věřitel má více pohledávek zařazených do různých skupin, hlasuje pro každou pohledávku v rámci skupiny zvlášť.¹⁸⁹

Jestliže insolvenční soud zjistí, že věřitel hlasoval pro reorganizační plán v rozporu se zákonem, nebo se jej snaží obejít, nebude k takovému hlasu přihlížet, pokud tento hlas nebyl rozhodný pro přijetí nebo odmítnutí reorganizačního plánu. Avšak byl-li tento hlas rozhodný, nařídí insolvenční soud nové hlasování o přijetí reorganizačního plánu.¹⁹⁰

5.5.2 Schválení reorganizačního plánu insolvenčním soudem

Poté, co se k reorganizačnímu plánu vyjádřili věřitelé, přistupuje k jeho posouzení o schválení nebo zamítnutí insolvenční soud. Insolvenční soud musí zohlednit hlasování o reorganizačním plánu schůze věřitelů. Mohou nastat v podstatě tři situace:

- všechny skupiny věřitelů přijmou reorganizační plán,
- alespoň jedna skupina věřitelů přijme reorganizační plán a
- ani jedna skupina věřitelů nepřijme reorganizační plán.¹⁹¹

V případě, že dojde k přijetí reorganizačního plánu všemi skupinami věřitelů a reorganizační plán je v souladu s insolvenčním zákonem podle § 348 odst. 1 InsZ, insolvenční soud reorganizační plán schválí. Insolvenční soud musí posoudit, jestli podaným reorganizačním plánem není sledován nepoctivý záměr, který posuzuje podle rovnoměrného uspokojení věřitelů jednotlivých skupin a legitimního rozdělení věřitelů do těchto skupin. Aby

¹⁸⁹KOZÁK, Jan et al. *Insolvenční zákon a předpisy související. Nařízení Rady (ES) o úpadkovém řízení: komentář*. 2. vyd. Praha: WoltersKluwer Česká republika, 2013. 1246 s. ISBN 978-80-7357-243-3.

¹⁹⁰ § 347 odst. 5 InsZ

¹⁹¹HOLEŠÍNSKÝ, Petr a Michal STRNAD. Nové způsoby řešení úpadku dle insolvenčního zákona. *Právní rozhledy*. 2008, č. 1, s. 7-16. ISSN 1210-6410.

reorganizační plán mohl insolvenční soud schválit, musí reorganizační plán věřitelům garantovat stejnou nebo vyšší hodnotu plnění v případě reorganizace, než kterou by zřejmě obdrželi v případě řešení konkursem z pohledu současné hodnoty. Toto porovnání je možné na základě ocenění majetku znalcem (viz část 5.3). A posledním kritériem je uhrazení pohledávek za majetkovou podstatou a pohledávek jim na roveň postavených, ihned po nabytí účinnosti reorganizačního plánu.¹⁹²

Insolvenční zákon dává insolvenčnímu soudu kompetence, aby mohl být reorganizační plán přijat, i pokud jej schválila pouze jedna skupina věřitelů. Tu skupinu ovšem nesmí tvořit věřitelé za nedotknutelnými pohledávkami a skupina podle § 335 InsZ. Situace, že ne všechny skupiny věřitelů přijmou reorganizační plán, bude nejběžnější v případě nekonsensuální reorganizace. Insolvenční soud, tak může schválit reorganizační plán i proti vůli většiny věřitelů, pokud dojde k závěru, že tento postup je nejlepší z možných postupů. Musí ovšem splňovat podmínku rovného zacházení s každou zajištěnou pohledávkou, jejichž majitelé hlasovali proti tomuto reorganizačnímu plánu. Pokud insolvenční soud vyhodnotí, že je reorganizační plán spravedlivý¹⁹³ v každém ohledu i vůči věřitelům, kteří jej nepřijali a nepovede přijetí tohoto plánu k prohloubení úpadku nebo likvidaci dlužníka, tak smí nahradit souhlas skupiny věřitelů svým rozhodnutím a reorganizační plán schválit. Tato pravomoc insolvenčního soudu slouží jako obrana v případě, kdyby některá ze skupin věřitelů chtěla bezdůvodně mařit schválení reorganizačního plánu. Proti schválení reorganizačního plánu insolvenčním soudem je možné se odvolat, ale mají na to právo pouze ti věřitelé, kteří hlasovali pro odmítnutí reorganizačního plánu.¹⁹⁴

V případě, že nejsou splněny podmínky pro schválení reorganizačního plánu, nebo pokud ho ani jedna skupina věřitelů nepřijala, bude muset insolvenční soud podle § 351 odst. 1 InsZ takovýto plán zamítnout. Zamítnutí reorganizačního plánu ovšem ještě neznamená zrušení reorganizace ani přeměnu reorganizace v konkurs. I proti tomuto rozhodnutí insolvenčním soudem je možné se odvolat. Odvolání může podat dlužník, věřitelé, kteří hlasovali pro přijetí reorganizačního plánu a jeho předkladatel, ten ovšem navíc, pokud ještě neuplynula lhůta pro předložení reorganizačního plánu, jej může podat znovu.¹⁹⁵

---

¹⁹²KOZÁK, Jan et al. *Insolvenční zákon a předpisy související. Nařízení Rady (ES) o úpadkovém řízení: komentář*. 2. vyd. Praha: WoltersKluwer Česká republika, 2013. 1246 s. ISBN 978-80-7357-243-3.

¹⁹³ Spravedlnost reorganizačního plánu vůči věřitelům řeší § 349 InsZ

¹⁹⁴KOTOUČOVÁ, Jiřina et al. *Zákon o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon): komentář*. 1. vyd. Praha: C. H. Beck, 2010. 1100 s. ISBN 978-80-7400-320-2.

¹⁹⁵HOLEŠÍNSKÝ, Petr a Michal STRNAD. Nové způsoby řešení úpadku dle insolvenčního zákona. *Právní rozhledy*. 2008, č. 1, s. 7-16. ISSN 1210-6410.

Předkladatel reorganizačního plánu jej může vzít zpět až do okamžiku usnesení o schválení nebo zamítnutí reorganizačního plánu insolvenčním soudem, pokud tak učiní, k jeho předloženému plánu nebude přihlíženo. Rovněž může předkladatel do okamžiku usnesení o schválení nebo zamítnutí reorganizačního plánu reorganizační plán měnit a doplňovat. Předkladatel tak může do poslední chvíle vyjednávat o podobě reorganizačního plánu s věřiteli. Nicméně schůze věřitelů, která má o reorganizačním plánu rozhodnout se může konat nejdříve 15 dní poté, co věřitelé získají doplněný a opravený plán.¹⁹⁶

5.6 Provádění reorganizačního plánu

5.6.1 Účinky reorganizačního plánu

K účinnosti reorganizačního plánu dochází ve chvíli, kdy rozhodnutí o jeho schválení nabylo právní moci.¹⁹⁷ Právě účinky reorganizačního plánu jsou důvodem, pro který je celý reorganizační proces podnikán. Pro všechny účastníky insolvenčního řízení i pro osoby, jejichž práva a povinnosti jsou reorganizačním plánem dotčeny je rozhodnutí o schválení reorganizačního plánu závazné.¹⁹⁸ Účinností reorganizačního plánu končí zákaz zápočtů pohledávek, který započal od okamžiku zveřejnění návrhu na povolení reorganizace v insolvenčním rejstříku.¹⁹⁹

S účinností reorganizačního plánu je započata další fáze reorganizačního procesu, která se vyznačuje několika důsledky. Od účinnosti reorganizačního plánu je dlužník oprávněn nakládat s majetkovou podstatou. Veškerá omezení tohoto oprávnění musí vycházet pouze z reorganizačního plánu. Dále je obnoven výkon funkce valné hromady nebo členské schůze družstva, pokud reorganizační plán nestanoví jinak. A jelikož reorganizační plán mění zakladatelský dokument, nebo stanovy anebo jiné dokumenty upravující vnitřní poměry dlužníka, je nutné tyto skutečnosti a změny zapsat do obchodního rejstříku.²⁰⁰

Insolvenční správce vykonává převážně procesní úkony spojené s účinností reorganizačního plánu, půjde především o kroky ve vztahu k obchodnímu rejstříku. Další

---

¹⁹⁶KOTOUČOVÁ, Jiřina et al. *Zákon o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon): komentář*. 1. vyd. Praha: C. H. Beck, 2010. 1100 s. ISBN 978-80-7400-320-2.

¹⁹⁷ § 352 odst. 1 InsZ

¹⁹⁸ § 352 odst. 2 InsZ

¹⁹⁹RICHTER, Tomáš. *Insolvenční právo*. 1. vyd. Praha: ASPI, WoltersKluwer, 2008. 472 s. ISBN 978-80-7357-329-4.

²⁰⁰POHL, Tomáš. Nová úprava insolvenčního řízení – IV. část. *Obchodní právo*. 2008. č. 6, s. 2-13. ISSN 1210-8278.

úkony insolvenčního správce společně s věřitelským výborem²⁰¹ od účinnosti reorganizačního plánu, spočívají zejména v dohledu a kontrole nad realizací reorganizačního plánu. Rovněž má informační povinnost, v intervalu tří měsíců, podávat zprávy o plnění reorganizačního plánu insolvenčnímu soudu a věřitelskému výboru. V případě omezení dispozičního oprávnění dlužníka, přechází toto oprávnění na insolvenčního správce.²⁰²

Zcela zásadní účinky plynou z § 356 InsZ. Jedná se o změnu závazků dlužníka. Dosavadní práva dlužníkových věřitelů a práva třetích osob k majetkové podstatě dlužníka zanikají a vznikají práva nová, která náleží pouze osobám, uvedených v reorganizačním plánu za podmínek tam stanovených. Zaniknou také pohledávky, které se v průběhu insolvenčního řízení neuspokojují, pokud se nebude jednat o mimosmluvní sankce postihující majetek dlužníka²⁰³. Pouze práva věřitelů vůči spoludlužníkům a ručitelům dlužníka zůstávají reorganizačním plánem nedotčeny. V případě, že věřitel svou pohledávku do insolvenčního řízení nestihl přihlásit ve stanoveném termínu, zaniká mu jakýkoli nárok tuto pohledávku vymáhat. Všechny náležitosti pohledávek, jako jejich výše, doba splatnosti, způsob, jakým budou uhrazeny, jsou rovněž stanovené reorganizačním plánem.²⁰⁴

Jak už bylo výše zmíněno, reorganizační proces je velice nákladný, proto jsou pohledávky věřitelů z úvěrového financování v naprostém prioritním postavení, což vychází z § 357 InsZ. Toto ustanovení je rovněž velmi zásadní, neboť by se jen velmi těžko hledal nový věřitel, který by byl ochoten financovat podnik v úpadku a riskoval tím, v případě neúspěchu procesu, své zařazení mezi ostatní věřitele dlužníka s nejasným výsledkem uspokojení z hodnoty financování.²⁰⁵

Pro dlužníka je podstatné, že od vydání vyhlášky o zahájení insolvenčního řízení, je možné výkon rozhodnutí nebo exekuci nařídit, nelze je ovšem provést. Nicméně od účinnosti reorganizačního plánu toto omezení končí a jakékoli zpoždění platby po datu splatnosti stanovené v reorganizačním plánu může vést k výkonu rozhodnutí nebo exekuci.²⁰⁶

---

²⁰¹ Kontrola dlužníka věřitelským výborem je obsažena v § 355 InsZ.

²⁰² KOZÁK, Jan et al. *Insolvenční zákon a předpisy související. Nařízení Rady (ES) o úpadkovém řízení: komentář*. 2. vyd. Praha: WoltersKluwer Česká republika, 2013. 1246 s. ISBN 978-80-7357-243-3.

²⁰³ § 359 InsZ, jedná se pohledávky vymezené v § 170 InsZ.

²⁰⁴ KOZÁK, Jan. Insolvenční zákon krok za krokem. *Noviny pro KONKURS A VYORVNÁNÍ*. 2007, č. 5. 12 s. ISSN 1213-4023.

²⁰⁵ KOTOUČOVÁ, Jiřina et al. *Zákon o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon): komentář*. 1. vyd. Praha: C. H. Beck, 2010. 1100 s. ISBN 978-80-7400-320-2.

²⁰⁶ KOZÁK, Jan et al. *Insolvenční zákon a předpisy související. Nařízení Rady (ES) o úpadkovém řízení: komentář*. 2. vyd. Praha: WoltersKluwer Česká republika, 2013. 1246 s. ISBN 978-80-7357-243-3.

5.6.2 Změna reorganizačního plánu

Dokud reorganizační plán nenabyde účinnosti, je možné provádět jeho změny podle § 350 InsZ. Jakmile se reorganizační plán stane účinným a realizace reorganizace podle tohoto plánu se nebude vyvíjet podle představ v něm navržených, může jeho předkladatel navrhnout změnu, na základě které bude účel reorganizace lépe splnitelný. Primárním předpokladem pro přijetí změn reorganizačního plánu je, že smysl změn směřuje k ozdravení hospodaření dlužníka a k postupnému uhrazování pohledávek věřitelů dlužníka, a to rychleji a ve větší míře. Návrh musí obsahovat význam změny, navrhovaný způsob jejího provedení a jaké důsledky z toho budou plynout jak pro jednotlivé skupiny původních věřitelů, tak pro nové věřitele.²⁰⁷

Insolvenční soud je povinen zveřejnit návrh změny reorganizačního plánu v insolvenčním rejstříku a současně na náklady navrhovatele jej doručit všem věřitelům dlužníka. Insolvenční soud všem věřitelům stanoví lhůtu minimálně 30 dní od jejího doručení, ve které mohou vyjádřit svůj nesouhlas s navrhovanou změnou. Po uplynutí této lhůty, nařídí insolvenční soud jednání, za účelem projednání návrhu změny schváleného reorganizačního plánu. Toto jednání se smí konat nejpozději 15 dnů po uplynutí lhůty, určené věřitelům k odmítnutí změn. Jednání se smí zúčastnit každý dotčený věřitel, dlužník, předkladatel změny a insolvenční správce.²⁰⁸

Pro akceptaci změny reorganizačního plánu insolvenčním soudem se vyžaduje souhlas:

- a) všech skupin původních věřitelů,
- b) většiny nových věřitelů, kteří jsou podle reorganizačního plánu považováni za zajištěné věřitele,
- c) většiny nových věřitelů, kteří jsou podle reorganizačního plánu považováni za nezajištěné věřitele a
- d) většiny společníku dlužníka nebo jiné právnické osoby, na kterou podle reorganizačního plánu přešel majetek dlužníka.²⁰⁹

---

²⁰⁷KOZÁK, Jan et al. *Insolvenční zákon a předpisy související. Nařízení Rady (ES) o úpadkovém řízení: komentář*. 2. vyd. Praha: WoltersKluwer Česká republika, 2013. 1246 s. ISBN 978-80-7357-243-3.

²⁰⁸POHL, Tomáš. *Nová úprava insolvenčního řízení – IV. část. Obchodní právo*. 2008. č. 6, s. 2-13. ISSN 1210-8278.

²⁰⁹ § 361 odst. 4 InsZ

Pokud se změnou souhlasí všichni výše uvedení věřitelé insolvenční soud změněný reorganizační plán schválí. Jestliže věřitelé navrhovanou změnu reorganizačního plánu odmítnou, zůstane účinný dříve schválený reorganizační plán.²¹⁰

5.7 Skončení reorganizace

Reorganizační řízení dlužníka může být ukončeno trojím způsobem. Z toho dva způsoby skončení reorganizace jsou následkem neúspěšného procesu reorganizace, což může nastat při zrušení rozhodnutí o schválení reorganizačního plánu insolvenčním soudem nebo při přeměně reorganizace v konkurs. A optimálně se reorganizace ukončí splněním reorganizačního plánu a celý proces tak dospěje do zdárného konce.²¹¹

5.7.1 Zrušení rozhodnutí o schválení reorganizace

Insolvenční soud může usnesení o schválení reorganizačního plánu zrušit i po nabytí jeho právní moci, jestliže do 6 měsíců od nabytí jeho účinnosti zjistí, že dlužník jednal v rozporu s reorganizačním plánem a poskytl některému z věřitelů zvláštní výhody, spočívající v rychlejším nebo vyšším uspokojení jeho pohledávky, aniž by s tím ostatní věřitelé stejné skupiny souhlasili. Taktéž vyjde-li najevo, že schválení reorganizačního plánu bylo dosaženo podvodným způsobem.²¹²

Rovněž může insolvenční soud zrušit rozhodnutí o schválení reorganizačního plánu až do 3 let od jeho účinnosti, pokud byl dlužník, jeho statutární orgán nebo některý z jeho členů pravomocně odsouzen pro trestný čin související s dosažením schválení reorganizačního plánu nebo podstatně zkrátil věřitele.²¹³

Dodatečné zrušení reorganizace insolvenčním soudem bude mít problematické důsledky pro věřitele, zejména došlo-li v důsledku schválení reorganizačního plánu ke změně práv k majetku dlužníka. Avšak v tomto případě dojde k navrácení právních vztahů mezi dlužníkem a věřiteli do původního stavu, ve kterém se nacházeli před schválením

---

²¹⁰KOZÁK, Jan. Insolvenční zákon krok za krokem. *Noviny pro KONKURS A VYORVNÁNÍ*. 2007, č. 5. 12 s. ISSN 1213-4023.

²¹¹HOLEŠÍNSKÝ, Petr a Michal STRNAD. Nové způsoby řešení úpadku dle insolvenčního zákona. *Právní rozhledy*. 2008, č. 1, s. 7-16. ISSN 1210-6410.

²¹² § 362 odst. 1 InsZ

²¹³ § 362 odst. 2 InsZ

reorganizačního plánu. Práva věřitelů a třetích osob plynoucích z reorganizačního plánu, budou zrušením reorganizace nedotčena.²¹⁴

5.7.2 Přeměna reorganizace v konkurs

Insolvenční soud rozhodne o přeměně reorganizace v konkurs v případech, které jsou taxativně vymezeny v § 363 odst. 1 InsZ. Jedná se o situace kdy:

- a) Reorganizace byla povolena na základě návrhu dlužníka a ten její přeměnu na konkurs po tomto povolení navrhl.
- b) Oprávněná osoba nebo osoba určená schůzi věřitelů nesestaví ve stanovené lhůtě reorganizační plán ani po případném prodloužení lhůty insolvenčním soudem nebo předložený reorganizační plán vezme zpět, a následně do 30 dnů nebude podán návrh na svolání schůze věřitelů za účelem určení, která jiná osoba má přednostní právo sestavit reorganizační plán anebo tato jiná osoba nesestaví ve stanovené lhůtě reorganizační plán nebo jej vezme zpět.
- c) Insolvenční soud neschválil reorganizační plán a oprávněným osobám uplynula lhůta pro jeho předložení.
- d) Dlužník v průběhu realizace reorganizačního plánu neplní podstatné povinnosti, stanovené tímto plánem nebo se ukáže, že podstatnou část tohoto plánu nebude možné plnit.
- e) Dlužník řádně a včas neplatí úroky podle § 171 odst. 4 InsZ, nebo v podstatném rozsahu neplní jiné peněžité závazky.
- f) Po schválení reorganizačního plánu dlužník přestal podnikat, ačkoli podle reorganizačního plánu podnikat měl.
- g) Po schválení reorganizačního plánu dlužník neuhradil pohledávky za majetkovou podstatou a pohledávky jim na roveň postavené podle § 348 odst. 1 písm. e).

Pokud tedy nastane některá z výše uvedených situací, insolvenční soud rozhodne o přeměně reorganizace v konkurs. Avšak byl-li v podstatných bodech reorganizační plán splněn, není již možné takovouto reorganizaci přeměnit. Za reorganizační plán, který je splněný v podstatných bodech, je považován takový plán, v jehož rámci plnění byly uskutečněny takové kroky, které jsou v podstatě nevratné, nebo pokud by návrat do

---

²¹⁴BÍLKOVÁ, Eva a Pavel STRNAD. Neúspěšná reorganizace a její dopad na pohledávky věřitelů. *Právní rozhledy*. 2011, č. 2, s. 60-63. ISSN 1210-6410.

původního stavu věcí nepříznivým způsobem ovlivnil rychlost a výši uspokojení věřitelů dlužníka nebo jejich rovné uspokojení. Výklad pojmu splnění plánu v podstatných bodech je tedy velmi obecný a při rozhodování zda je či není splněn reorganizační plán v podstatných bodech, bude záležet v konkrétních případech, na uvážení insolvenčního soudu.²¹⁵

Rozhodnutím insolvenčního soudu o přeměně reorganizace v konkurs, nastávají účinky spojené s prohlášením konkursu.²¹⁶

5.7.3 Splnění reorganizačního plánu

Insolvenční zákon umožnil podnikům, které mohou využít sanačního principu řešení svého úpadku, stanovenými pravidly, docílit ozdravení svého podniku. Ideální konec reorganizace nastane tehdy, bude-li úpadek nebo hrozící úpadek podniku úspěšně vyřešen, tedy pokud podnik řádně splní účel reorganizačního plánu nebo jeho podstatných částí. Insolvenční soud takovou skutečnost vezme na vědomí a rozhodne o skončení reorganizace a také insolvenčního řízení. Tímto rozhodnutím proces reorganizace zdárně končí.²¹⁷

Je-li reorganizační plán splněn z jeho podstatných částí a podnik bude své závazky řádně plnit a nebude-li důvodu se domnívat, že by v budoucnu tomu mělo být jinak, je z racionálního hlediska vhodné nákladný reorganizační proces skončit. Dosud nesplněné závazky takto ukončené reorganizace se takové rozhodnutí nijak nedotkne.²¹⁸

Vzhledem k náročnosti jednotlivých fází reorganizace, je pro přehlednost průběh reorganizace vyobrazen na obr. 5.2 od rozhodnutí o povolení reorganizace až po její ukončení.

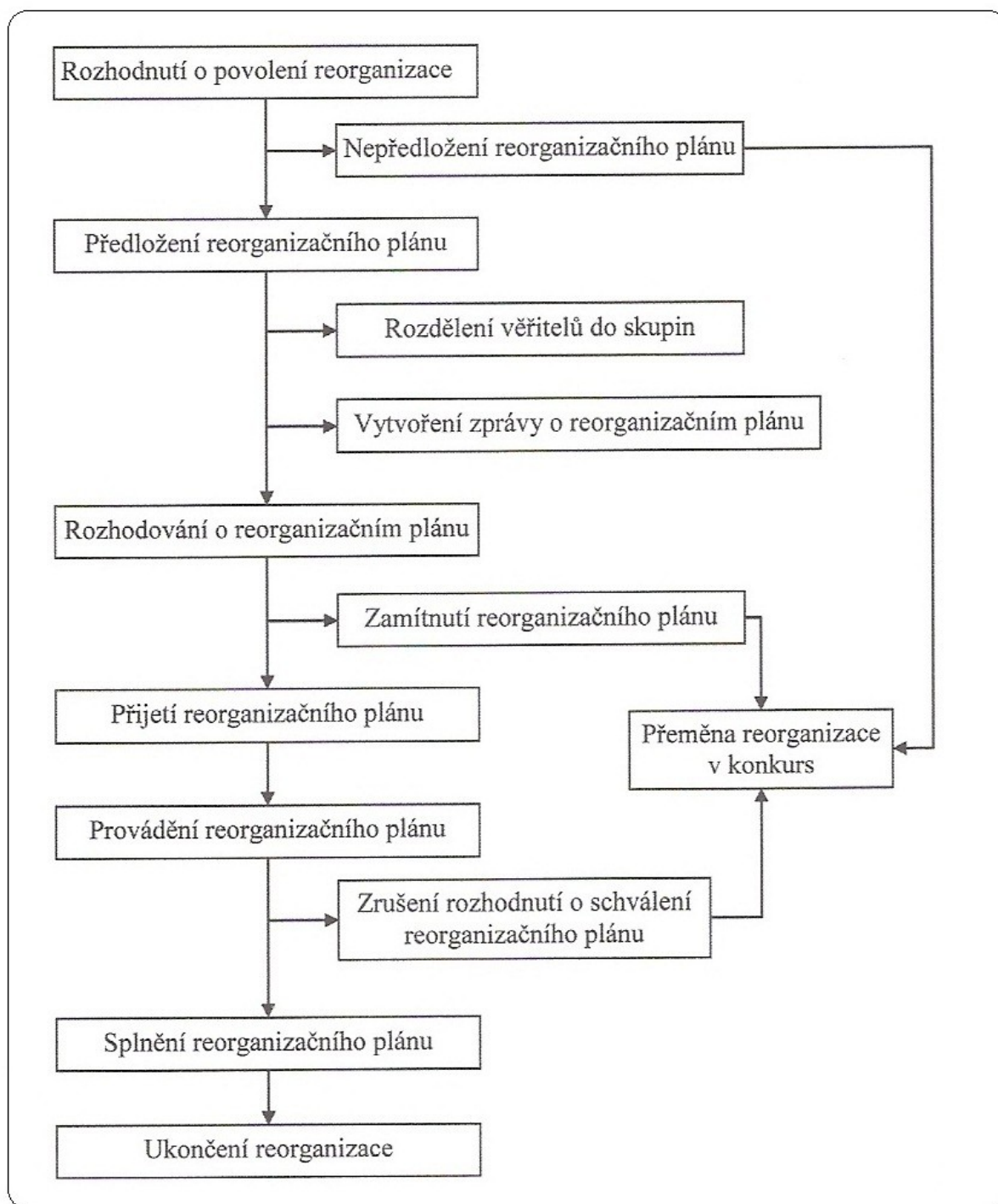
²¹⁵KOZÁK, Jan et al. *Insolvenční zákon a předpisy související. Nařízení Rady (ES) o úpadkovém řízení: komentář*. 2. vyd. Praha: WoltersKluwer Česká republika, 2013. 1246 s. ISBN 978-80-7357-243-3.

²¹⁶ § 363 odst. 3 InsZ

²¹⁷HOLEŠÍNSKÝ, Petr a Michal STRNAD. Nové způsoby řešení úpadku dle insolvenčního zákona. *Právní rozhledy*. 2008, č. 1, s. 7-16. ISSN 1210-6410.

²¹⁸RICHTER, Tomáš. *Insolvenční právo*. 1. vyd. Praha: ASPI, WoltersKluwer, 2008. 472 s. ISBN 978-80-7357-329-4.

Obr. 5.2 Průběh reorganizace

Zdroj: HÁSOVÁ, Jiřina a Tomáš MORAVEC. *Insolvenční řízení*. 1. vyd. Praha: C. H. Beck, 2013. s. 211. ISBN 978-80-7400-459-9.

6 Analýza reorganizací v České republice

Dosavadní text práce znázorňuje celkový proces reorganizace se všemi jeho úskalími a možnostmi, které zákon dovoluje. Vhodnost a úspěch řešení úpadku formou reorganizace se odvíjí od mnoha dalších faktorů, které zákonem není možné úplně zabezpečit. Unikátnost každého podniku omezuje běžnou aplikaci sestavených pravidel reorganizace, i když jsou sestavena spíše jako „*ohraničené hřiště*“, ve kterém hlavně dlužník a všechny dotčené osoby musí chtít a pomáhat „*hrát*“ a zejména „*vyhrát*“ nad úpadkem dlužníkovy podniku.

Následující část bude hodnotit využití reorganizace od jejího zavedení až po současnost. Specifika reorganizací v české insolvenční praxi byla nejvíce zhodnocena po pěti letech účinnosti insolvenčního zákona.

Zavedení reorganizace mělo vyřešit nepoměr mezi likvidačním a sanačním principem, jenž byl charakteristický pro zákon o konkursu a vyrovnání. Od reorganizace se očekával vývoj i v jiných ohledech, mimo jiné zvýšení míry uspokojení dlužníkových věřitelů a jejich aktivní zapojení do insolvenčního procesu a zvýšení motivace dlužníka řešit svůj úpadek včas, pomocí rychlého a efektivního řízení. Následující ohlédnutí a zhodnocení fungování reorganizace odhalí, jestli se daří řešit dlouhodobé nedostatky českého insolvenčního práva spojené s nefunkčním institutem vyrovnání.

6.1 Základní údaje o využívání reorganizací

6.1.1 Insolvenční návrhy a jednotlivé způsoby řešení úpadku

Ze statistických údajů ministerstva spravedlnosti vyplývá, že české společnosti stále dávají větší přednost konkursnímu způsobu před sanačním způsobem řešení úpadku svého podniku. Tab. 6.1 zobrazuje přesný stav podaných insolvenčních návrhů a insolvenčních návrhů spojených danými způsoby řešení úpadku.

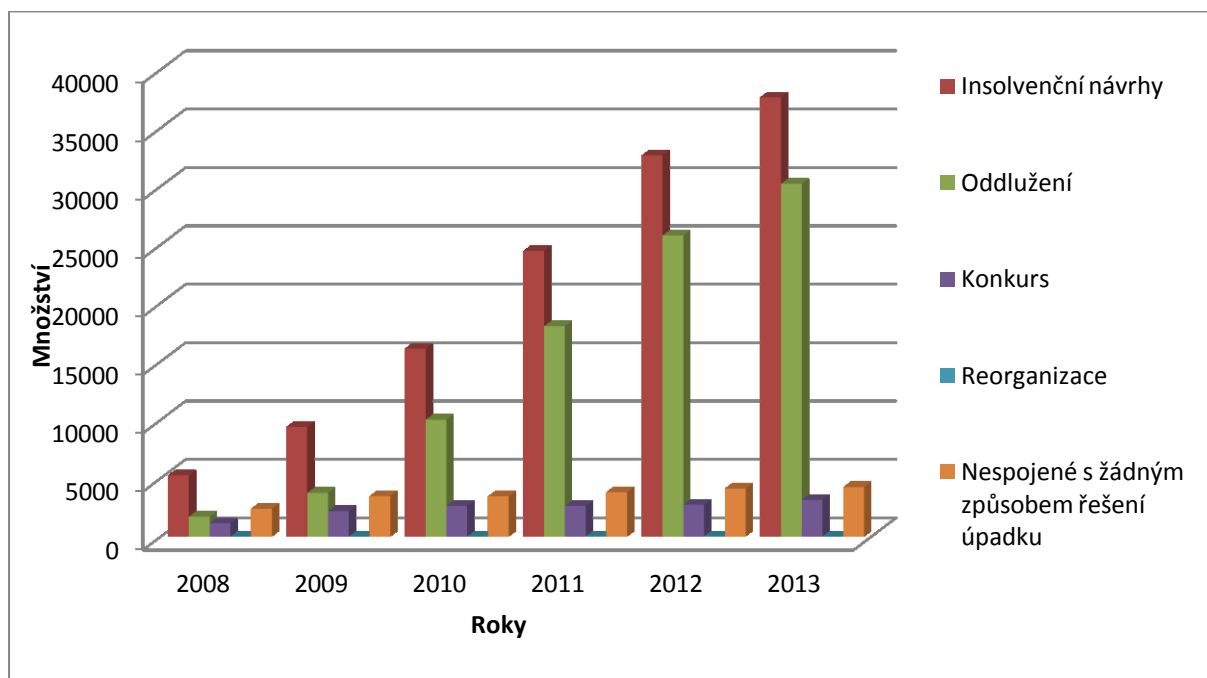
Tab. 6.1 Podíl insolvenčních návrhů spojený s jednotlivými způsoby řešení úpadku k celkovému počtu podaných insolvenčních návrhů.

		Insolvenční návrhy spojené s návrhem na prohlášení:			
Rok	Insolvenční návrhy	Oddlužení	Konkursu	Reorganizace	Nespojené s žádným způsobem řešení úpadku
2008	5236	1693	1151	6	2386
2009	9396	3744	2180	10	3462
2010	16101	10014	2635	5	3447
2011	24466	18021	2617	23	3805
2012	32656	25785	2735	21	4115
2013	37613	30213	3140	17	4243
Celkem:	125468	89470	14458	82	21458

Zdroj: Zpracováno ze statistik <http://insolvenzni-zakon.justice.cz/>

Alarmující v tomto případě je počet narůstajících insolvenčních návrhů, což odráží neschopnost celé společnosti plnit své závazky. Jediným pozitivem tohoto trendu je i stoupající počet zahájených insolvenčních řízení, což reflektuje, že se společnost snaží své problémy, alespoň řešit, když už není schopná se jim úplně vyhnout. Zvýšení počtu insolvenčních návrhů má na svědomí velký počet oddlužení, které se v daném období týká pouze nepodnikatelských subjektů. Rozdíl počtu návrhu na oddlužení oproti ostatním způsobům řešení úpadku je vyobrazen v grafu 6.1. Příčiny tohoto jevu nejsou předmětem této diplomové práce.

Graf 6.1 Podíl insolvenčních návrhů spojených s jednotlivými způsoby řešení úpadku k celkovému počtu podaných insolvenčních návrhů

Zdroj: Zpracováno ze statistik <http://insolvenzni-zakon.justice.cz/>

Podíl návrhu spojených s konkursem na celkový počet podaných návrhů má v průběhu sledovaného období lehce stoupavý charakter. Oproti tomu návrhy spojené s návrhem na povolení reorganice dosáhly svého maxima v roce 2011 a od té doby jejich počet klesá. Při porovnání konkursu a reorganizace lze pozorovat velký nepoměr mezi těmito způsoby. Počty podaných návrhu spojených s reorganizací tvořily pouze 0,6% podaných návrhů a zbylých 99,4% tvořily návrhy spojené s návrhem na konkurs.

Příčiny takového propastného rozdílu mezi těmito dvěma způsoby, může být zaviněno mnoha faktory. Nízký zájem o reorganizaci, lze vysvětlit neochotou dlužníka řešit svůj úpadek tímto způsobem, nepodpoření tohoto způsobu věřiteli, dlužník svou situaci řeší až v okamžiku, kdy již není možné jiné než konkursní řešení anebo to může být zapříčiněno pouhou neinformovaností o správném využití tohoto způsobu řešení úpadku. Kdyby se firmám, které se dostávají do potíží, dostalo náležitě odborné pomoci, bylo by to bezesporu přínosnější pro ekonomiku našeho státu.

6.1.2 Povolené reorganizace

Za období od ledna 2008 do konce roku 2013 bylo celkem povoleno 84 reorganizací. Poměr povolených reorganizací k celkovému počtu případů vyhlášených úpadku, vedených vůči podnikatelským subjektům a obchodním společnostem je velmi malé tvoří necelé jedno procento. Počty povolených reorganizací v jednotlivých letech účinnosti insolvenčního zákona jsou součástí tab. 6.2.

Tab. 6.2 Povolené reorganizace v období 2008-2013

Rok	Insolvenční návrhy spojené s návrhem na povolení reorganizace	Návrhy na povolení reorganizace podané po zahájení insolvenčního řízení	Povolení reorganizace
2008	6	6	6
2009	10	24	16
2010	5	26	19
2011	23	17	17
2012	21	23	14
2013	17	20	12
Celkem:	82	116	84

Zdroj: Zpracováno ze statistik <http://insolvencni-zakon.justice.cz/>²¹⁹

Počet podaných návrhu na povolení reorganizace byl v sledovaném období téměř o 30% preferovanější před možností podat insolvenční návrh spojený s návrhem na povolení reorganizace. Z toho vyplývá, že možnost předpřipravené reorganizace (viz kapitola 4.1.4) využívá méně podniků než možnosti užití standardní reorganizace. Úspěšnost standardní reorganizace bude ovlivněna tím, jak rychle navrhovatel reorganizačního plánu bude schopen vyjednat podmínky reorganizačního plánu, neboť je limitován zákonem stanovenou lhůtou. Podání návrhu na povolení reorganizace ať už společně s insolvenčním návrhem nebo po zahájení insolvenčního řízení, tudíž neznamena povolení reorganizace, jedná se o „*pozvánku*

²¹⁹Creditreform uvádí 13 povolených reorganizací v roce 2009 a 17 povolených reorganizací v roce 2012, uvedeno pouze pro upřesnění, neboť na celkový počet povolených reorganizací to nemá vliv.

k vyjednávacímu stolu“, kdy až po schválení reorganizačního plánu insolvenčním soudem je reorganizace povolena.

Celkový počet podaných návrhu na povolení reorganizace bylo 198, z toho bylo ovšem povoleno pouze 84 reorganizací. Za záporný jev lze považovat, že byla schválená méně než polovina podaných návrhů na povolení reorganizace. Z pohledu času je možné vyzorovat, že z počátku měl počet povolených reorganizací rostoucí charakter. Zlomovým rokem je rok 2011, od kterého počty povolených reorganizací naopak klesají. Tato skutečnost je rovněž velmi záporná, neboť z ní plyne, že zájem společností a řešení úpadku formou reorganizace se v čase snižuje. Je možné doufat, že rámcová novela přijatá počátkem letošního roku se pokusí tento trend zvrátit, kdy snížila kvantitativní podmínky přípustnosti reorganizace na polovinu a dává tak možnost řešit úpadek formou reorganizace i podnikům, které doposud nemohly.

Na druhou stranu, za kladnou skutečnost lze považovat, že od účinnosti insolvenčního zákona jde o velký posun, vyplývající z počtu povolených reorganizací, v porovnání s vyrovnacím řízením ze zákona o konkursu a vyrovnání. Neboť za celou dobu účinnosti zákona o konkursu a vyrovnání se uskutečnilo pouze 48 vyrovnání, přičemž konkursů bylo vyhlášeno bezmála dvacet tisíc.²²⁰

S ohledem na to, že zákon o konkursu a vyrovnání byl v platnosti patnáct let a insolvenční zákon je účinný šest let, lze předpokládat, že počet úspěšných reorganizací bude vyšší, až dosáhne stejné časové účinnosti a to i s ohledem záporných jevů, plynoucích z dosavadní praxe.

6.1.3 Přeměna reorganizací v konkurs

V insolvenční praxi nastaly případy, kdy došlo ke konverzi reorganizace v konkurs (viz kapitola 5.7.2). Počty případů této konverze zobrazuje tab. 6.3.

---

²²⁰KISLINGEROVÁ, Eva et al. *Insolvenční praxe v České republice: v období 2008 - 2013*. 1. vyd. Praha: C. H. Beck, 2013. 143 s. ISBN 978-80-7400-497-1.

Tab. 6.3 Přeměna reorganizace v konkurs

Rok	Přeměna reorganizací v konkurs		
	Rozhodnutí o prohlášení konkursu vydaná k návrhu na povolení reorganizace (před povolením reorganizace)	Rozhodnutí o prohlášení konkursu vydaná po povolení reorganizace	Rozhodnutí o prohlášení konkursu vydaná po schválení reorganizačního plánu
2008	1	-	-
2009	15	-	-
2010	11	4	2
2011	15	4	3
2012	15	6	5
2013	18	3	3
Celkem:	75	17	13

Zdroj: Zpracováno ze statistik <http://insolvenční-zákon.justice.cz/>

Přeměna reorganizace v konkurs má složitější průběh v případech, kdy dojde k přeměně až po povolení reorganizace, případně až po schválení reorganizačního plánu, došlo-li v důsledku jeho schválení ke změně práv k majetku dlužníka.

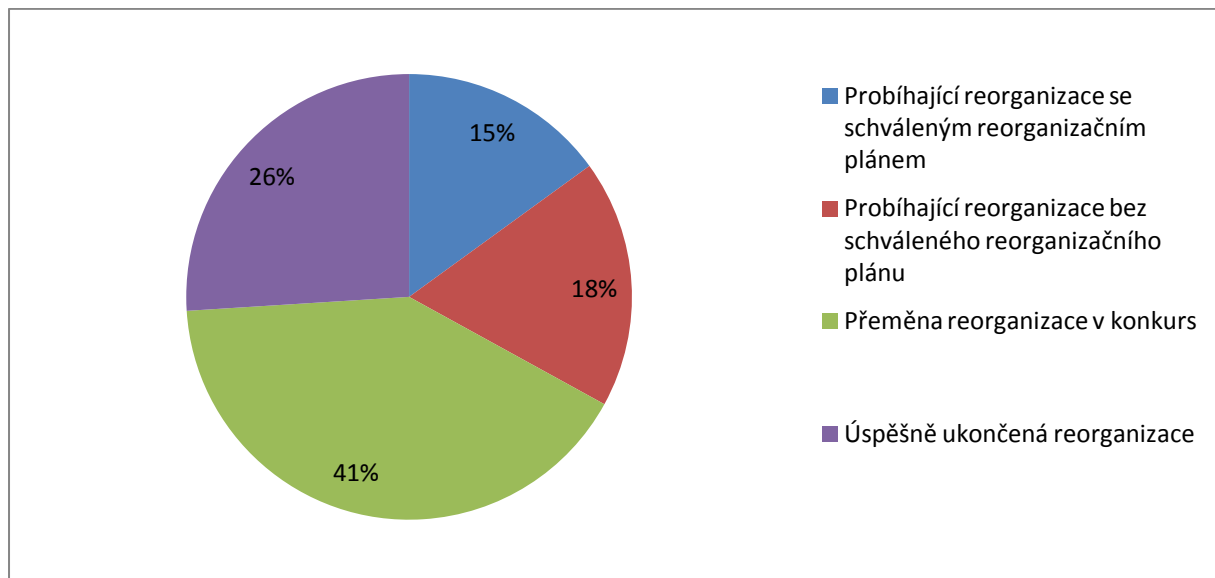
Ve sledovaném období došlo po povolení reorganizace a po schválení reorganizačního plánu celkem k 30 přeměnám reorganizací v konkurs. Přeměny, které nastaly, ještě před povolením reorganizace byly v počtu 75. Je vhodnější, že k většině přeměn reorganizací v konkurs, došlo ještě před povolením reorganizace. Celkově ovšem nelze hovořit o příznivém jevu, neboť přeměna reorganizace v konkurs se v řadě případů považuje za selhání pokusu o sanaci podniku, nicméně v některých případech je konkurs racionálním pokračováním reorganizace, poté co byl naplněn její účel.

6.1.4 Struktura povolených reorganizací

Struktura povolených reorganizací vychází z pětileté praxe účinnosti insolvenčního zákona, tedy do roku 2012. Do té doby bylo povoleno 73 reorganizací, z nich 19 úspěšně ukončilo reorganizaci, v 30 případech došlo k přeměně reorganizace na konkurs a 24 se stále

nachází v procesu realizace reorganizace, procentuální poměr struktury povolených reorganizací zobrazuje graf 6.2.

Graf 6.2 Struktura povolených reorganizací v období 2008-2012

Zdroj: RAKYTOVÁ, Tatiana. *Analýza reštrukturalizací. Vědecká konference Insolvence 2013 - konec jedné etapy, začátek další?*

Z grafu je lépe vidět výrazný vliv možnosti přeměny reorganizace v konkurs. V 41% všech případů povolené reorganizace došlo k této konverzi a pouze 26% reorganizací dospělo k úspěšnému ukončení reorganizace.

Vycházejme z předpokladu, že 1/4 povolených reorganizací dojde k úspěšnému cíli, tedy splnění reorganizačního plánu. Je obtížné objektivně vůči takovýmto výsledkům zaujmout nějaké stanovisko, považovat-li je za úspěch či selhání uplatnění reorganizace.

6.2 Vyhodnocení uplatnění řešení úpadku formou reorganizace

Důvodů proč neproběhlo více reorganizací od zavedení insolvenčního zákona je více a názory na ně se liší. V průběhu, tato práce upozorňuje, kdy je vhodné a vůbec přípustné řešit úpadek popřípadě hrozící úpadek formou reorganizace. Ustanovení o reorganizaci nepředepisují v zásadě nic o tom, jak má být proces realizován, nestanovují striktní podmínky, co do způsobu zpeněžování majetku dlužníka, ani co do časového rámce, dokdy se má proces uskutečnit. Insolvenční zákon poměrně obecným způsobem vyjmenovává řadu

mechanismů uskutečňování reorganizace. Formálně je v zákoně obsaženo takové množství kroků, které umožňuje stejně dobře zachování činnosti podniku, tak jako kontrolovaný rozprodej jeho aktiv.²²¹

Pokud by hodnocení reorganizace vycházelo pouze z výsledků dosažených na území České republiky, lze konstatovat, že se situace významným způsobem zlepšila. Ve všech parametrech je vidět zřetelný pokrok oproti období před účinností insolvenčního zákona. Avšak hodnocení z globálního pohledu, tedy vůči ostatním vyspělým státům, je situace stále špatná, což zhoršuje postavení celého hospodářství v mezinárodní soutěži. V čem tedy tkví problém s prosazováním sanačního principu? Za reorganizací bude stát fakt, že zákon lze považovat za kvalitně zpracovaný a práce insolvenčních soudů a celého systému se zlepšuje. Bylo by možná příhodné sáhnout do filosofie zákona a pro potřeby reorganizace změnit samotnou definici úpadku. Pokud by podniky disponovaly majetkem a věřitelé by se mohli včas ujmout svých práv, zvyšovala by se pravděpodobnost, že úpadek by si přiznaly i podniky, které při určité pomoci a vytvoření podmínek byly schopny reorganizace.²²²

Reorganizace je dynamicky rozvíjející se proces, který našel opodstatnění a uplatnění v české insolvenční praxi, avšak očekávání, která do ní byla vkládána, zatím nenaplnuje a s ohledem na výše uvedené nelze předpokládat nějakou dramatickou změnu v navýšení počtu uplatnění při řešení úpadku podniku reorganizací.

---

²²¹KISLINGEROVÁ, Eva et al. *Insolvenční praxe v České republice: v období 2008 - 2013*. 1. vyd. Praha: C. H. Beck, 2013. 143 s. ISBN 978-80-7400-497-1.

²²² KISLINGEROVÁ, Eva. *VŠE: Insolvence je chmurný přízrak příštích let*. CFOworld [online]. [cit. 2014-04-24]. Dostupné z: <http://cfoworld.cz/financni-sluzby/eva-kislingerova-vse-insolvence-je-chmurny-prizrak-pristich-let-1726>.

7 Závěr

Otázce úpadku podniků je v posledních letech věnována značná pozornost, neboť kvalitně nastavené úpadkové právo odráží postavení hospodářství daného státu. Právní úprava, týkající se úpadkového práva v České republice nabrala na významu v okamžiku změny z centrálně plánovaného hospodářství na tržní. Nekompromisní vývoj ekonomického prostředí přinutil zákonodárce k sestavení insolvenčního zákona, jehož součástí je sanační způsob řešení úpadku podniku ve formě reorganizace.

Cílem této práce bylo představení reorganizačního procesu a zhodnocení jejího dosavadního využití s určením specifík reorganizací v české insolvenční praxi. Z poznatků práce lze vyvodit, že ač zákonodárci odvedli výbornou práci, je reorganizace komplikovaným procesem, který je unikátní pro každé konkrétní podniky v úpadku.

Z dat Ministerstva spravedlnosti ČR vyplývá, že podniky stále využívají v mnohem větší míře konkursů než reorganizací. Minimální množství povolených reorganizací je možné objasnit následujícími faktory:

- vysokou nákladností celého procesu;
- nepřekonatelně nastavenými podmínkami přípustnosti reorganizace;
- ne/schopnost dlužníka a věřitelů dohodnout se na reorganizačním plánu;
- neochota dlužníka řešit svůj úpadek tímto způsobem;
- neochota věřitelů riskovat proces reorganizace;
- kvalita a realizovatelnost reorganizačního plánu;
- nedostatečná informovanost k tomuto způsobu řešení úpadku.

I přesto, že povolených reorganizací bylo mizivé procento z celkového počtu způsobů řešení úpadků mizivé procento, jelikož faktory, které brání vstupu do reorganizace vícero podnikům, jsou zásadní. Nelze považovat uplatnění reorganizace za zcela neúspěšné.

Reorganizace vstoupila do českého úpadkového práva jako naprosté novum i tak se dokázala alespoň minimálně prosadit. Zákonodárci i nadále reflektují požadavky ekonomických subjektů do právní úpravy a neustálými novelizacemi se snaží zkvalitnit úpadkové právo v České republice. Ani v následujících letech ovšem nelze předpokládat nějaký dramatický nástup uplatnění reorganizací podnikatelských subjektů v České republice.

Reorganizace zcela určitě nenaplnila očekávání, která do ní byla vložena. Na druhou stranu ji nelze považovat ani za úplné selhání. Oproti zákonu o konkursu a vyrovnání,

dokázala nahradit nefunkční institut vyrovnání a prosadit se v úpadkovém právu v České republice.

Je velmi obtížné po šestileté účinnosti reorganizace relevantně hodnotit její úspěšnost či neúspěšnost. Objektivní obrázek na uplatnění reorganizace v českém úpadkovém právu si bude možné vytvořit ve chvíli, kdy bude tento způsob řešení úpadku aplikován na větší množství případů, což dle mého názoru nebude dříve než po deseti, dokonce možná až po patnácti letech účinnosti tohoto institutu. Do té doby, s ohledem ještě na délku procesu reorganizace, která může trvat i několik let, lze o úspěšnosti uplatnění pouze spekulovat.

Seznam literatury

Knihy

- HÁSOVÁ, Jiřina a Tomáš MORAVEC. *Insolvenční řízení*. 1. vyd. Praha: C. H. Beck, 2013. 262 s. ISBN 978-80-7400-459-9.
- JACKSON, H. Thomas. *The Logic and Limits of Bankruptcy Law*. Washington: BeardBooks, 2001. 296 s. ISBN 1-58798-114-9.
- KISLINGEROVÁ, Eva et al. *Insolvenční praxe v České republice: v období 2008 - 2013*. 1. vyd. Praha: C. H. Beck, 2013. 143 s. ISBN 978-80-7400-497-1.
- KOTOUČOVÁ, Jiřina et al. *Zákon o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon): komentář*. 1. vyd. Praha: C. H. Beck, 2010. 1100 s. ISBN 978-80-7400-320-2.
- KOZÁK, J., P. BUDÍN a L. PACHL. *Insolvenční právo aneb osobní bankroty začínají*. 1. vyd. Brno: Rašínova vysoká škola s.r.o., 2008. 298 s. ISBN 978-80-87001-10-3.
- KOZÁK, Jan et al. *Insolvenční zákon a předpisy související. Nařízení Rady (ES) o úpadkovém řízení: komentář*. 2. vyd. Praha: WoltersKluwer Česká republika, 2013. 1246 s. ISBN 978-80-7357-243-3.
- LANDA, Martin. *Ekonomika insolvenčního řízení*. 1. vyd. Ostrava: KEY Publishing, 2009. 426 s. ISBN 978-80-7418-031-6.
- RICHTER, Tomáš. *Insolvenční právo*. 1. vyd. Praha: ASPI, WoltersKluwer, 2008. 472 s. ISBN 978-80-7357-329-4.
- SCHELLEOVÁ, Ilona. *Základy insolvenčního práva*. 1. vyd. Ostrava: KEY Publishing, 2008. 322 s. ISBN 978-80-87071-88-5.

Odborné články

- BÍLKOVÁ, Eva a Pavel STRNAD. Neúspěšná reorganizace a její dopad na pohledávky věřitelů. *Právní rozhledy*. 2011, č. 2, s. 60-63. ISSN 1210-6410.
- DEUTSCH, Erich. Definice úpadku není stálou konstantou. *Konkursní noviny*. 2012, č. 6. 12 s. ISSN 1213-4023.
- DEUTSCH, Erich. Reorganizace jako nový fenomén práva a podnikání. *Konkursní noviny*. 2006, č. 19. 12 s. ISSN 1213-4023.

- DONNÉ, Michal. Řešení úpadku dlužníka reorganizací a způsoby jejího provedení. *Daně a právo v praxi*. 2009, č. 4. 64 s. ISSN 1211-7293.
- HAVEL, Bohumil a Pavel KOLESAR. Přípustnost tzv. předbalené reorganizace bez návrhu či proti vůli dlužníka. *Obchodněprávní revue*. 2011, č. 7, s. 202-206. ISSN 1803-6554.
- HOLEŠÍNSKÝ, Petr a Michal STRNAD. Nové způsoby řešení úpadku dle insolvenčního zákona. *Právní rozhledy*. 2008, č. 1, s. 7-16. ISSN 1210-6410.
- KOZÁK, Jan. Insolvenční zákon krok za krokem. *Noviny pro KONKURS A VYORVNÁNÍ*. 2007, č. 5. 12 s. ISSN 1213-4023.
- KOZÁK, Jan. Poradna konkursních novin. *Konkursní noviny*. 2010, č. 19. 12 s. ISSN 1213-4023.
- POHL, Tomáš. Nová úprava insolvenčního řízení – I. část. *Obchodní právo*. 2008, č. 3, s. 2-31. ISSN 1210-8278.
- POHL, Tomáš. Nová úprava insolvenčního řízení – IV. část. *Obchodní právo*. 2008, č. 6, s. 2-13. ISSN 1210-8278.
- RICHTER, Tomáš. Reorganizace podle insolvenčního zákona – 1. část. *Právní rozhledy*. 2008, č. 13, s. 465-474. ISSN 1210-6410.
- RICHTER, Tomáš. Reorganizace podle insolvenčního zákona – 2. část. *Právní rozhledy*. 2008, č. 14, s. 507-521. ISSN 1210-6410.
- RICHTER, Tomáš. Reorganizace podle nového insolvenčního zákona. *Noviny pro KONKURS A VYORVNÁNÍ*. 2006, č. 5. 12 s. ISSN 1213-4023.
- ZOULÍK, František. Vývoj insolvenčního řízení. *Právní fórum*. 2009, č. 4, s. 153-160. ISSN 1214-7966.

Internetové zdroje

- BARABÁŠ, Ivan. *Novinky z procesního práva: Ohlédnutí za prvními dvěma lety fungování reorganizace v české republice*. Havel&Holásek: advokátní kancelář [online]. [cit. 2014-04-20]. Dostupné z: http://www.havelholasek.cz/images/stories/publikace/legal_news_cz_2010_06.pdf
- HLAVÁČ, Jiří. *Situace podniku a role poradce a znalce v restrukturalizačním procesu*. [online]. [cit. 2014-04-15]. Dostupné z: http://kpe.fph.vse.cz/wp-content/uploads/2011/05/04_Smutny_Hlavac.pdf

- TARANDA, Petr. „Protikrizová“ novela insolvenčního zákona. *Daně a právo v praxi*[online]. 2009, roč.6, č. 8 [cit. 2014-03-15]. Dostupné z: <http://www.danarionline.cz/archiv/dokument/doc-d5633v7772-protikrizova-novela-insolvencniho-zakona/>
- Výkladové stanovisko Ministerstva spravedlnosti č. 5/2011 – K odměně insolvenčního správce při řešení úpadku reorganizací [Program] ASPI [cit. 2014-02-05]
- RANDÁKOVÁ, Monika. Úpadek dlužníka a způsoby jeho řešení v České republice podle nového insolvenčního zákona. *Český finanční a účetní časopis*[online]. 2008, roč. 3, č. 4 [cit. 2014-03-15]. Dostupné z: <http://www.vse.cz/cfuc/abstrakt.php?IDcl=293>
- RAKYTOVÁ, Tatiana. *Analýza reštrukturalizací. Vědecká konference Insolvence 2013 - konec jedné etapy, začátek další?*[online]. VŠE [cit. 2014-04-23]. Dostupné z: <http://www.vyzkuminsolvence.cz/vedecke-konference/na-strankach-vysoke-skoly-ekonomicke-jsou-podrobnosti-o-konferenci-insolvence-2013.html>.
- KISLINGEROVÁ, Eva. *VŠE: Insolvence je chmurný příznak příštích let*. CFOworld [online]. [cit. 2014-04-24]. Dostupné z: <http://cfoworld.cz/financni-sluzby/eva-kislingerova-vse-insolvence-je-chmurny-prizrak-pristich-let-1726>
- SVOBODOVÁ, Libuše. *Vývoj insolvenčního řízení v České republice*. VŠE: Ekonomika a management [online]. [cit. 2014-04-18]. Dostupné z: <http://www.vse.cz/eam/188>
- HAMRAN, Richard. *Systémová novela insolvenčního zákona je těsně před schválením. Co přinese?*. Patria Online [online]. [cit. 2014-04-18]. Dostupné z: <http://www.patria.cz/pravo/2401567/systemova-novela-insolvencniho-zakona-je-tesne-pred-schvalenim-co-prinese.html>
- Statistiky. Insolvenční zákon [online]. Ministerstvo spravedlnosti [cit. 2014-04-24]. Dostupné z: <http://insolvencni-zakon.justice.cz/expertni-skupina-s22/statistiky.html>
- Vývoj insolvencí v ČR. Creditreform [online]. [cit. 2014-04-24]. Dostupné z: <http://www.creditreform.cz/novinky-downloads/vyvoj-insolvenci-v-cr.html>

Právní předpisy

- Zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon)
- Zákon č. 312/2006 Sb., o insolvenčních správcích
- Zákon č. 328/1991 Sb., o konkursu a vyrovnání

- Zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce
- Zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví
- Zákon č. 294/2013 Sb., kterým se mění zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 312/2006 Sb., o insolvenčních správcích ve znění pozdějších předpisů
- Vyhláška č. 313/2007 Sb., o odměně insolvenčního správce, o náhradách jeho hotových výdajů, o odměně členů a náhradníků věřitelského výboru a o náhradách jejich nutných výdajů
- Vyhláška č. 311/2007 Sb., o jednacím řádu pro insolvenční řízení a kterou se provádějí některá ustanovení insolvenčního zákona.

Seznam zkratk

Insolvenční zákon	InsZ
Česká republika	ČR

Prohlášení o využití výsledků diplomové práce

Prohlašuji, že

- jsem byla seznámena s tím, že na mou diplomovou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb. – autorský zákon, zejména § 35 – užití díla v rámci občanských a náboženských obřadů, v rámci školních představení a užití díla školního a § 60 – školní dílo;
- беру на vědomí, že Vysoká škola báňská – Technická univerzita Ostrava (dále jen VŠB-TUO) má právo nevýdělečně, ke své vnitřní potřebě, diplomovou práci užít (§ 35 odst. 3);
- souhlasím s tím, že diplomová práce bude v elektronické podobě archivována v Ústřední knihovně VŠB-TUO a jeden výtisk bude uložen u vedoucího diplomové práce. Souhlasím s tím, že bibliografické údaje o diplomové práci budou zveřejněny v informačním systému VŠB-TUO;
- bylo sjednáno, že s VŠB-TUO, v případě zájmu z její strany, uzavřu licenční smlouvu s oprávněním užít dílo v rozsahu § 12 odst. 4 autorského zákona;
- bylo sjednáno, že užít své dílo, diplomovou práci, nebo poskytnout licenci k jejímu využití mohu jen se souhlasem VŠB-TUO, která je oprávněna v takovém případě ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které byly VŠB-TUO na vytvoření díla vynaloženy (až do jejich skutečné výše).

V Ostravě dne 25. 4. 2014

Olbrichová
Bc. Eva Olbrichová

Seznam příloh

Příloha 1: Hlasovací lístek o reorganizačním plánu